

உலகத்தமிழ்

மலர் : 2
இதழ் : 7

திருவள்ளூராண்டு 2050
விகாரி, தை

வெளியீடு

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆலோசனை மற்றும் ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் **ப. அன்புச்செழியன்**

கியக்குநர் (பொ),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

தொலைபேசி : 0452 2530786

நிகர் : 0452 2530799

மின்னஞ்சல் : director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் **கோ.பாலசுப்ரமணியன்**

துணைவேந்தர்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : tamilunivc@gmail.com

முனைவர் **கோ.விசயராகவன்**

கியக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : iits@tn.nic.in

முனைவர் **கோவி.கிராசகோபால்**

துறைத்தலைவர்,

நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும் கிலக்கியவியல் துறை,
தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007.

மின்னஞ்சல் : grajagopald@gmail.com

முனைவர் **அரங்க.பாரி**

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சீதம்பரம், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : drramarajapandian@gmail.com

முனைவர் **வை.கிராமராஜபாண்டியன்**

புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

மின்னஞ்சல் : drramarajapandian@gmail.com

ஆசிரியர் குழு (அயலகம்)

திரு **ம. ஜெயராமசர்மா**

விக்டோரியா இந்துக்கல்வி மையத்தின் ஆசிரியர்,

அக்கினிக்குஞ்சு மின்னிதழ் கிலக்கிய ஆலோசகர்,

'தடாகம்' தமிழ் கிலக்கிய ஆலோசகர்,

ஆகதிரேலியா.

மின்னஞ்சல் : jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் **சீ. இளங்குமரன்**

விரிவுரையாளர், தமிழ்ப்பிரிவு, தற்காலமொழிகள்துறை,

மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,

சுல்தான் கிட்ரீஸ் பல்கலைக்கழகம்,

தாஞ்சோங்மாலிம், பேராக், மலேசியா.

மின்னஞ்சல் : s.ilankumaran@gmail.com, ilankumaran@fbk.upsi.edu.my

முனைவர் **இர.பிரபாகரன்**

கனிவித் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,

பல்வேறு தமிழ்ச் சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,

அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல் : prabu0111@gmail.com

திரு **வி. ஜீவகுமாரன்**

அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாளர், ஆலோசகர்,

நகரசபையின் புலியியல் சார்ந்த தொழில்நுட்பப் பிரிவின் பொறுப்பாளர்,

டென்மார்க்.

மின்னஞ்சல் : jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் **ஆ.ரா.சிவகுமாரன்**

கிணைப் பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,

தேசியக் கல்விக்கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்,

சிங்கப்பூர்.

மின்னஞ்சல் : sivakumaran.r@nie.edu.sg

உலகத்தமிழ்

7

சனவரி மாத மின்னிதழ்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மலர்: 3

இதழ்: 7

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050/ விகாரி, தை

ஆசிரியர் & வெளியிடுபவர்:

முனைவர் ப. அன்புச்செழியன்

இயக்குநர் (பொ),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்,

அரசு சட்டக் கல்லூரி அருகில்,

மருத்துவர் தங்கராஜ் சாலை,

மதுரை - 625020.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தொலைபேசி: 0452- 2530799.

மின்னஞ்சல்:

utsmdu2@gmail.com

Editor & Publisher

Dr. P. Anbucheliyan

Director (i/c)

World Tamil Sangam,

Near, Govt Law College

Dr. Thangaraj Salai,

Madurai - 625020.

Tamilnadu, India.

Telephone: 0452- 2530799

E.Mail:

utsmdu2@gmail.com

வரவேற்கப்படுகின்றன..!

தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனமான உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், உலகளாவிய தமிழ் அமைப்புகளுக்குத் தமிழ்ப் பணி தொடர்பான செய்திகளை எடுத்துச் செல்வதற்காக 'உலகத்தமிழ்' எனும் மின்னிதழினைத் தொடங்கியிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இயங்கி வரும் அனைத்துத் தமிழ்ச்சங்கங்கள், தமிழ் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், தமிழ் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்தல், உலகமெங்கும் இயங்கிவரும் இவ்வமைப்புகளை ஒரு குடையின்கீழ் பதிவு செய்து ஒருங்கிணைத்துக் கூட்டமைப்பு உருவாக்குதல் என்பது உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நோக்கமாகும். மேலும், தமிழறிஞர்கள், கலைஞர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு முதலியவற்றைப் பரப்பதல், தமிழர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் அயல் நாடுகளுக்கு ஆய்வாளர்களை அனுப்பித் தமிழர் நிலையினை ஆய்தல், அந்நாட்டு ஆய்வாளர்களைத் தமிழகத்திற்கு வரவழைத்துக் கருத்துப் பரிமாறுதல், பிறநாட்டுத் தமிழர் களஞ்சியம் தயாரித்தல், தமிழ் மொழியிலுள்ள சங்க கால நூல்கள், இலக்கியங்கள் முதலியவற்றை அயல்நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் அறிந்து தெளிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல் மட்டுமல்லாமல் தமிழாராய்ச்சியை வளப்படுத்தும் நிலையில் உலக நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி மையம் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், உலக நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் இரு நாடுகளைத் தேர்வு செய்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆய்வரங்கங்கள், கருத்தரங்கங்கள் நடத்துதல், கலைநுட்பம் வாய்ந்த சிற்பங்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் கண்டு, பாராட்ட வாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல் இன்றைய தேவையாகும். தமிழ்க் கலை, பண்பாடு காக்கும் பொருட்டு உலக நாடுகளின் அருங்காட்சியகங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ்த் தொடர்பான ஓலைச்சுவடிகள், அரிய கையெழுத்துச்சுவடிகள், அரிய கலைப் பொருட்கள் முதலிய தரவுகளைத் திரட்டுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மின்னிதழினை மேம்படுத்தித் தகுந்த ஆலோசனைகள், தமிழ் மற்றும் தமிழர் தொடர்புடைய செய்திகள், தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை வரவேற்கப்படுகின்றன.

முனைவர் ப. அன்புச்செழியன்
ஆசிரியர்(பொ.), உலகத்தமிழ் மின்னிதழ்

மலரின் உள்ளே.....

வ. எண்	தலைப்பு	கட்டுரையாளர்கள்	பக்
1.	முருக ஆலயங்களும் முருக அடியார்களும்	மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா	04
2.	பொருண்மொழிக் காஞ்சித்துறை	கதி.முருகேசன்(கதிர் முருகு)	10
3.	மரபிலக்கண வழியில் ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறை	ச. முருகேசன்	18
4.	திராவிட இயக்க வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்கு ஒரு பார்வை	பீ. பெரியசாமி	27
5.	வாரியார் படைப்பில் வாழ்வியல் நெறிகள்	வே. பூங்குழலி பெருமாள்	37
6.	நவீனப் படைப்புகளில் மாய யதார்த்தவாதம்	சு.தங்கமாரி	47
7.	பண்பாட்டுக் கருவூலங்கள்	தே. அசோக்	58
8.	தமிழும் குறளும்	பொ.பொன்னுரங்ன்	66
9.	வீடுபேறு	கா. மனோகரன்	69

முருக ஆலயங்களும் முருக அடியார்களும்

மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா
முன்னாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்
மெல்பேன். அவுஸ்திரேலியா.

"கற்பனை என்றாலும் கற்சிலை என்றாலும் கந்தனே உனை மறவேனே", "கந்தன் திருநீறணிந்தால் கண்டபிணி ஓடிவிடும்" என்று முருகன் அடியார்கள் தினமும் எண்ணி எண்ணியே முருகனை மனதார வழிபட்டு வருகிறார்கள். குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடமென்று அடியார்கள் கொண்டாடிப் போற்றுகின்றார்கள். "வேலை வணங்குவதே வேலை" என்பதுதான் முருகன் அடியார்களின் மனதில் இருக்கிறது எனலாம். கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக முருகனே விளங்குகிறார் என்று முருகன் அடியார்கள் பலரும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். "வைதாரையும் வாழவைப்பான் முருகன்" என்பது அவர்களது உறுதியான எண்ணமாகவும் இருக்கிறது.

இந்தியாவில் பல இடங்களிலும் முருகனுக்கு அடியார்கள் ஆலயங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். வடக்கிலும் தெற்கிலும் பல ஆலயங்கள் முருகனுக்கு என்றே இருக்கின்றன. அறுபடைவீடு என்னும் வகையில் - திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்சோலை, மிகவும் சிறப்பான ஆலயங்களாக யாவராலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

சென்னையிலும் அறுபடை வீடும், வடபழனி முருகன் கோவிலும் பிரசித்தமாக இருக்கின்றன. வேலூர் பகுதியில்; இரத்தினகிரியில் தனிப்பட்ட ஒரு அடியவரின் தளராத முயற்சியினால் குன்றினிலே இரத்தினகிரி முருகன் ஆலயம் கம்பீரமாக அருளாட்சியினை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

முருகனது அடியார்கள் மொழியினைக் கடந்து நாடுகளைக் கடந்து உலகெங்கும் பரந்து காணப்படுகிறார்கள். சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரிசியஸ் தென்னாபிரிக்கா, அமெரிக்கா, கனடா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சுவிட்சர்லாந்து, லண்டன், அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலும், ஈழத்திரு நாட்டினிலும், காணப்படுகிறார்கள். மொழி, கலாசாரம், கொள்கைகள், அரசியலால் வேறுபட்டாலும், அவர்கள் அனைவரும் முருகனது அடியார்கள் என்ற வகையில் ஒத்த மனத்தினராய் முருகன்மீது அபாரப் பக்தி உடையவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியமாகும்.

முருக ஆலயங்கள் முருக அடியார்கள் பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது முருகனைப் பற்றியும் முருகனது சமயவரலாறு பற்றியும் அறிவதும் அவசியமாகும். முருகனது நிலைபற்றி உரைப்பது கௌமாரமாகும். இந்து

சமயத்துள் இது அடங்கினாலும் இது முருகன் பற்றியே சொல்லுகிறது என்பதே முக்கியமாகும். கௌமாரம் என்பது ஒரு சமயமாகும். இச்சமயத்துக்கு உரிய தெய்வமாக முருகனே விளங்குகின்றார். முருகனைக் குமாரன் என்றும் அழைப்பர். குமாரன் என்றால் அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பவர் என்பது கருத்தாகும். குமாரன் அறுவகைச் சமயங்களையும் இணைத்தே நிற்கிறார். அவரின் திருமுகங்கள் ஆறாகும். அவரே முழுமுதல் பொருள் என்கிறது கௌமாரம்.

"அறுசமய சாத்திரப்பொருளே என்று" அருணகிரிசுவாமிகள் திருப்புகழில் காட்டுவது நோக்கத்தக்கது.

"அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவா யொன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதி பிளம்பதோர் மேனியாகிக் கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய" என்று முருகனது தோற்றம் காட்டப்படுகிறது. கந்தபுராணத்தில். உலகைப் படைக்கும் பிரமாவாய், உலகைக் காக்கும் விஷ்ணுவாய், உலகினை அழிக்கும் உருத்திரனாய், கோலமாய், காலமாய், குணமாய், ஞாலமாய், அனாதியாய் அமைந்த சோதிப்பிழம்புதான் முருகன் என்பது அவரது அடியார்களின் அசையாத நம்பிக்கை எனலாம்.

முருகனைப் பற்றி வடமொழி நூல்களும் சொல்லுகின்றன. தமிழ் மொழி நூல்களும் சொல்லுகின்றன. வேதங்களில் சுப்ரமண்யோம் என்று

வருகிறது. வேதகாலத்தில் முனிவர்கள் தங்களின் யாகங்களை நிறைவு செய்யும்வேளை சுப்ரமண்யோம், சுப்ரமண்யோம், சுப்ரமண்யோம் என்று மூன்றுமுறை கூறியதாக "தைத்திரீ யாரண்யகம்" சுட்டுகிறது.

காளிதாசரின் குமாரசம்பவம் முருகனைப் பற்றிக் கூறும் காவியமாகும். இது வடமொழியிலே அமைந்திருக்கிறது. பாணினியும் முருகனைக் காங்கேயன், குகன், சண்முகன், விசாகன், கார்த்திகேயன் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார். சிவ ஆகமங்களான காமிகம், காரணம், சுப்பிரபேதம், யாவும் முருகனது வரலாறு பற்றிக் குறிப்புகளைக் கூறி நிற்கின்றன. குமாரதந்திரம் என்பது முருகப் பெருமானது வரலாற்றையும் முருகனது விழாக்கள், பூஜைகள், விரதம், பிரதிஷ்டை செய்யும் விதம் இவற்றையெல்லாம் விரிவாய் எடுத்து விளக்கி நிற்கிறது எனலாம்.

இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் இவையும் முருகனைப் பற்றிச் சொல்லி நிற்கின்றன. தமிழ் இலக்கியக்கியங்களும் முருகனைப் பற்றி சொல்லுகின்றன என்பதும் முக்கியமாகும். தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்படுவது மிகவும் முக்கியம் எனக் கருதலாம், "சேயோன் மேய மைவரை உலகம்" இவ்வாறு தொல்காப்பியம் செப்புகிறது. புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை மூலமாகவும் முருகனைப் பற்றிய செய்திகளை அறிய முடிவதனால் முருக வணக்கமும் முருகனது அடியார்களும்

பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிகிறோம்.

திருமுருகாற்றுப்படை என்பது முருகன் அடியார்களை முருகன் அருள்பெற ஆற்றுப்படுத்தும் நூலாகவே அமைகிறது. முருகனது அறுபடை வீடுகள் அதாவது முருகன் அருளாட்சி புரிய எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களின் பெருமைகளை விவரிப்பதாகவும் இருக்கிறது. அப்படியென்றால் இதனைப் பாடிய நக்கீரர் என்னும் அடியார் அப்பொழுதே முருகன் ஆலயங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டாரோ என்றே தோன்றுகிறதல்லவா?

ஆதிச்சநல்லூர் என்னும் இடத்தில் நடந்த தொல்பொருள் ஆய்வின்படி கி.மு ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டளவில் முருகவழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. பல்லவ மன்னர் காலமும், சோழப்பெருமன்னர் காலமும் முருக வழிபாட்டைப் பொறுத்தவரை தமிழ் நாட்டிலே இருண்ட காலமாய்த்தான் கொள்ளமுடிகிறது. பக்திப்பாடல்கள் பல பெருக்கெடுத்த பல்லவர்காலத்திலே முருகனுக்குச் சிவன் தந்தை என்னும் குறிப்பு மிகச் சில தேவாரங்களில் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

திருச்செந்தூர் கல்வெட்டு மூலமாகவேதான் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் வரகுணபாண்டியன் திருச்செந்தூர் முருகன் பூஜைக்குப் பெருந்தொகை பணம் உதவினான் என அறியமுடிகிறது. முருகவழிபாட்டில் ஒரு மறுமலர்ச்சி

ஏற்பட்டதென்றால், கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டென்றே எடுத்துக் கொள்ளலாம். பதினான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமே அருணகிரிநாதர் காலமாகும். மூவேந்தர்களும் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட வேளை முருகவழிபாடு ஓங்கவில்லை. அவர்களின் பின்னர்தான் ஓங்கியது ஏன் என்பதை வரலாற்று சமய ஆய்வாளர்கள்தான் ஆராய்தல் வேண்டும்! அருணகிரியாரால் முருகவழிபாடு செழித்தோங்கியது என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகிறது. ஏனைய கடவுளர்களையும் அவர் போற்றிப் பாடிய பொழுதும் - முருகன்மீதான அவரது தனிவிருப்பத்தால் பல்லாயிரம் திருப்புக்கழாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறன. முருகன்மீது பல பிரபந்தங்களையும் பாடி அளித்துள்ளார்.

கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி அருணகிரியாரின் தத்துவங்களாய்த் திகழ்கின்றன. ஈழத்து முருகன் தலங்களையும் அருணகிரியார் பாடியுள்ளார். முருகனது அடியவராக இருந்து முருகவழிபாடு சிறக்க பெருந்தொண்டாற்றினார். அருணகிரியார் என்பது முருகனது அடியவர்க்கெல்லாம் சிறந்ததொரு முன்மாதிரி எனலாம்.

முருகனது மிகச்சிறந்த அடியார் அகத்தியராவார். தமிழ் மூதாட்டி ஒளவை முருகனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியவராகிறார். ஆதிசங்கரர் தனக்கேற்பட்ட காசநோய்தீர் முருகனைத் துதித்துச் சுப்ரமணியப் புஜங்கம் பாடினார். வள்ளலாருக்கு அவரின் வீட்டுக் கண்ணாடியில் தோன்றி முருகன் ஆட்கொண்டார். சங்கீத மும்மூர்த்திகளுள்

ஒருவரான முத்துச்சுவாமி தீட்சிதரின் வாயில் கற்கண்டைப் போட்டு "ஸ்ரீநாதாதி குருகுலம்" என்னும் கீர்த்தனையைப் பாடவைத்தார். ஊமையாய்ப் பிறந்த குமரகுருபரருக்கு திருச்செந்தூர் முருகனை உலகமே புகழும்வண்ணம் கவிபாடவைத்தார்.

சிதம்பரச் சுவாமிகள் பனைமரத்தில் முருகனைச் சுயம்பாகப் பிரதிஷ்டை செய்து அருள் பெற்றார். வள்ளிமலைச் சுவாமிகள், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் பாம்பன் சுவாமிகள், பன்றிமலைச் சுவாமிகள் இவர்களெல்லாம் முருகனது காதலால் கட்டுண்ட அடியவர்களாவர்.

முருகன் பற்றிய சகலவற்றையும் உணர்த்திடும் கந்தபுராணம் தந்தவர் கச்சியப்பர். அவருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்து அருள் புரிந்தார் முருகன். அதனால் அற்புதமாய்த் தெய்வீகமாய் ஒளிர்ந்தது கந்தபுராணம்.

வீடுதோறும் முருகன் அடியவர்களால் ஓதிநிற்கும் பேறுபெற்ற கந்த சஷ்டி கவசத்தை முருகன் அடியவர் பாலதேவராயன் நமக்கு அளித்துச் சென்றுள்ளார். நமக்கு முன்னால் இருந்து தனது பாட்டாலும் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் முருகன் பெருமையினை உலகம் முழுவது கொண்டுவந்த முருகன் அடியவர்தான் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள். ஊர்கள் தோறும், நாடுகள் தோறும் சென்று முருகன் புகழை கதாப் பிரசங்கம் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி அதில் கிடைத்த பொருளையெல்லாம் வயலூரில்

முருகனுக்காகப் பேராலயம் அமைத்துப் பெரும்பேறு பெற்றார்.

இந்தியாவில் முருகன் அடியார்கள் ஆலயங்களுடன் எப்படித் தம்மை பிணைத்துக் கொண்டார்களோ அதேபோல் ஈழத்திலும் அடியார்கள் முருகனுடனும் அவரது ஆலயத்துடனும் தங்களை இணைத்துக் கொண்டனர். ஈழத்திலே பல பிரசித்தியும் அருளும் கொண்ட முருகன் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. பாடப்பெற்ற முருகனது ஆலயமாகக் கதிர்காமம் திருகோணமலை ஆகியன விளங்குகின்றன. ஈழத்தில் தமிழ் அடியார்களும் சிங்களபௌத்த அடியார்களும் முருகனின் பக்தர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் முருகனை "கதிர்காம தெய்யோ" என்று அழைக்கின்றனர். அவர்கள், கதிர்காமம் ஈழத்தில் முருகனின் பொக்கிஷமாய் இருக்கிறது என்பது முருகன் அடியார்களுக்கே பெருமை எனலாம்.

தமிழர்கள் செறிந்துவாழும் வட மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் பகுதிகளில் நிறைந்த முருகன் அடியார்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் ஆதரவினால் பல முருகன் ஆலயங்கள் அங்கு எழுந்துநின்று அருளாட்சியினை வழங்கி நிற்கின்றன எனலாம்

யாழ்ப்பாணத்தில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் மாருதப்புரவீக வல்லி என்னும் சோழ இளவரசியின் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட மிகவும் புராதன ஆலயமாக விளங்குகிறது. யாழ்நகர் மத்தியிலே விளங்கும் நல்லூர் கந்தசுவாமிகோவில் உலகம் அறிந்த முருகனது கோவிலாகயிருக்கிறது. அருள்

உள்ளம் கொண்ட மாப்பான முதலியார்
என்னும் முருகன் அடியவரால்
அமைக்கப்பட்ட இந்த ஆலயம் பலரது
வாழ்வுக்கும் வெளிச்சமாய் இருக்கிறது
என்பதை யாவரும் ஏற்றுக்
கொள்ளுவார்கள்.

கதிர்காமம் போன்று பூஜைகள்
நடைபெறும் ஆலயமாக இருப்பது
செல்வச்சன்னதி முருகன் ஆலயமாகும்.
கிழக்கு மாகாணத்தில் வெறுக்கலில்
முருகன் ஆலயம் தொடங்கித்
திருக்கோவில் முருகனது ஆலயம்வரை
அடியவர்களின் உந்தலினால்
உருவாக்கப்பட்டனவே என்பது
மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும்
முருகன் அடியார்களின் சிந்தனையினால்
முருகனது ஆலயங்கள் அருளாட்சி
புரிந்து வருகின்றன. மலேசிய மண்
என்றதும் யாவருக்கும் முன்னே வந்து
நிற்பது பத்துமலை முருகன்
ஆலயமே ஆகும். மலேசியாவையே
அடையாளப்படுத்தும் வகையில்
இம்முருகன் ஆலயம் விளங்குகிறது
என்பது உலகில் இருக்கும் முருகன்
அடியவர்களுக்கெல்லாம் பெருமை
என்றே சொல்லலாம். இம்முருகன்
ஆலயம் இங்குள்ள அடியவரின்
இருதயமாகவேதான் இருக்கிறது என்பது
வெள்ளிடைமலையாகும். இங்குள்ள
முருகன் அடியார்கள் தங்களின்
ஒவ்வொரு நடவடிக்கையினையும்
பத்துமலை முருகன் பார்த்துக்
கொள்ளுவான் என்றே எண்ணி
வாழ்கிறார்கள் எனலாம்.

சிங்கப்பூரிலும் முருகன் அடியார்கள்
முருகன் ஆலயத்துடன் தம்மை
இணைத்துப் பக்திசிரத்தையுடன் தமது
நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு
வருகிறார்கள் எனலாம். நான் தற்பொழுது
வாழுகின்ற அவுஸ்திரேலியாவிலே
முருகன் வணக்கமும் முருகன்
ஆலயங்களும் செறிந்து
காணப்படுகின்றன. விக்டோரியா
மாநிலத்தில் சண்சைன் என்னும்
இடத்திலும், "ஹொக்பேங்" என்னும்
இடத்திலும் முருகனுக்கு ஆலயம்
அமைந்திருக்கிறது.

சிட்னியில் மிகவும் பெரிய
முருகன் ஆலயம் இருக்கிறது. பேர்த்தில்
ஒரு முருகன் ஆலயம் இருக்கிறது.
அவுஸ்திரேலிய தலைநகரான
கான்பராவில் ஆறுபடை முருகன்
ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. இங்கு
அமைக்கப்பட்ட முருகன் ஆலயங்கள்
யாவும் புலம்பெயர்ந்து வந்த
அடியவர்களின் ஆதரவினால்
அமைக்கப்பட்டன. முருகன் என்றாலே
கலியுக தெய்வம் என்னும் எண்ணமே
அனைத்து அடியவர்கள் மனத்திலும்
ஊன்றியிருக்கிறது எனலாம். கூப்பிட்ட
குரலுக்கு ஓடிவரும் தெய்வமாகவே
முருகனை அடியவர்கள் கருதுகிறார்கள்.
ஆலயம் அமைக்கவேண்டும் என்னும்
எண்ணம் வந்தவுடன் முருகனுக்கே
ஆலயம் அமைப்போம் என்பதே
அனைத்து அடியார்களின் மனக்கருத்தாய்
வெளிவருகிறது. பொதுவாக நோக்கும்
பொழுது, உலகெங்கணும் முருகன்
ஆலயங்கள் இன்று ஒளிவிட்டுப்
பிரகாசிக்கும் வகையிலேதான் அமையப்
பெற்றிருக்கின்றன. யாவருடைய

மனத்திலும் "முருகா" என்னும் நாமம் வல்லமைபொருந்திய மந்திரமாக உறைந்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம்.

முருகன் ஆலயங்களை அடியார்கள் அமைக்கும்பொழுது முருகனது கையிலுள்ள வேலினையும் வழிபடு முகமாகவும் ஆலயங்களை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞான ஒளியை முருகனது வேல் நல்குவதாக அடியார் நம்புவதால் வேலினுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பிரசித்திப் பெற்ற முருகன் ஆலயங்களில் வேல் வழிபாடும் முக்கியமாகிறது. ஈழத்தில் கதிர்காமம் செல்வச்சன்னிதி ஆலயங்களில் வேல்தான் அடியவர்களால் வணங்கிப் போற்றப்படுகிறது. கணினி யுகத்தில் கந்தபெருமான் துணையே எமக்குப் பெருந்துணையாகும்.

முருகனை அல்லும் பகலும் அனைவர்தமும் துதிக்கும் அடியவர்களும் அவர்களின் அன்பினால் விளைந்த ஆலயங்களும் அகிலத்துக்கும் ஆன்மீக நெறியினை உணர்த்துவதற்கு உறுதுணையாகவே இருக்கும் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

"விழிக்குத்துணை நின்திரு
மென்மலர்ப்பாதங்கள் மெய்மை குன்றா
மொழிக்குத்துணை முருகெனும்
நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத்துணை அவன்
பன்னிருதோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத்துணை வடிவேலும்
செங்கோடன் மயூரமுமே"

"மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்"

*****

முப்பத்தி ஏழாவது தமிழ்க்கூடல் நிகழ்வு

பொருண்மொழிக் காஞ்சித்துறை

முனைவர்.கதி.முருகேசன் (கதிர்முருகு)

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி.

பொருண்மொழிக் காஞ்சித்துறை பொதுவியல் திணையுள் காஞ்சிப் பொதுவியலில் இடம்பெற்றுள்ளது. சான்றோர்கள் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று தெளிந்து கூறுவது பொருண்மொழிக் காஞ்சியின் பொருண்மை.

**“எரிந்திலங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந்தன்று”**
(பு.வெ.மா.கொளு-271)

**“ஆய பெருமை அவிர்சடையோர்
ஆய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுங்கித் - தீய
இருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்து
அருளொடு வைகி அகல்”**
(பு.வெ.மா.வெண்பா-271)

ஒளிமிக்க சடையினை உடைய முனிவர்கள் தாம் கண்ட செம்பொருளை எடுத்துக் கூறுவது பொருண்மொழிக் காஞ்சி என்பதன் பொருளாகும். நற்செயல்களைச் சிந்தித்து அதனைப் பொறுப்புமிக்க மன்னர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி இதுதான் மெய்ப்பொருள் இவ்வாறுதான் உலக உயிர்களை இலக்கணச்சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. புறநானூற்றுப் புலவர்கள் இத்துறையில் இயற்றியளித்த,

காத்தல் வேண்டும் என்று உணர்த்துவது பொருண்மொழிக்காஞ்சித்துறை பாடல்கள் நாடாளும் மன்னர்களுக்கும் உலகோர்களுக்கும் மெய்ப்பொருளை விளக்கும் வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றன.

நாடாளும் மன்னன் எத்தகைய குணம் உடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்று சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலை நரிவெரு உத்தலையார் பாடிய பாடலில் கூறியிருக்கிறார். “அருளையும் அன்பையும் தம் வாழ்வில் இருந்து நீக்கியவர்கள் நீங்காத துயரத்தில் கிடந்து உழல்வர். அத்தகைய குணம் உடையவர்களுடன் சேரலாகாது. பெற்ற தாய் குழந்தையின் தேவை அறிந்து காப்பதுபோல் நாட்டைக் காக்க வேண்டும். நாட்டை ஆளும் வாய்ப்பு எளிதில் கிடைப்பதல்ல. எனவே அருள் உணர்வுடன் ஆளவேண்டும்” (புறம்.5:5-8) என்று கூறும் கருத்து நாட்டு மக்களை மன்னன் எவ்வாறு காத்தல் வேண்டும் என்னும் ஒண்பொருளைக் கூறுகிறது.

நாடாளும் மன்னன் வீரத்தில் சிறந்தவனாக இருத்தல் வேண்டும். அதுவே பெருமை தருவதாகும். அதுவே அறிவுடையார் சொல்லும் கூட. பரந்த இப்புலவகில் பிறந்து வீரமின்றி

இறந்தவர்கள் பலர். அவர்கள் எல்லாம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர்களாக எண்ணவே மாட்டார்கள் தாழ்ந்தவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள் என்பது மாங்குடி கிழவர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனுக்குக் கூறிய செம்பொருளாகும். அதனால் நீயும் அவ்வழியில் வீரப் பண்புடன் திகழ்ந்து நாட்டைக் காப்பாயாக என்பது அறம் மூலம் உணர்த்தப்படும் பொருளாகும்.

**“வல்லநர் வாழ்ந்தோர் என்ப,
தொல்லிசை
மலர்தலை உலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது, நின்று விளிந்
தோரே”** (புறம்.24:34-36)

அரசு பதவி குடிவழி வரினும் அதனை ஏற்கும் திடமும் மனப் பக்குவமும் வழிவழி வரும் திறனும் இயல்பாக வாய்க்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார் சோழன் நலங்கிள்ளி.

**“மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம்
உய்த்தெனப்,
பால்தர வந்த பழுவிறல் தாயம்
எய்தினம் ஆயின், எய்தினம்
சிறப்புஎனக்
குடிபுரவு இரக்கும் கூரில் ஆண்மைச்
சிறியோன் பெறின்அது சிறந்தன்று
மன்னே!
மண்டுஅர்ப் பரிக்கும் மதனுடை
நோன்தாள்
விழுமியோன் பெறுகுவன் ஆயின்,
தாழ்நீர்
அறுகய மருங்கின் சிறுகோல்
வெண்கிடை
என்றாழ் வாடுவறல் போல, நன்றும்**

**நொய்தால் அம்ம தானே மையற்று
விசம்புற ஓங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்தர் அரசுகெழு திருவே”**
(புறம்.75)

அரசு நடத்தி மக்களைக் காத்தல் என்பது விலக்க வேண்டியன விலக்கி நன்மை செய்தால், அல்லோரைக் கடிந்து அறம் செய்தல்... முதலியன மன்னனுக்கு இருக்க வேண்டிய ஒழுகலாறுகள். பாரம் ஏற்றப்பட்ட வண்டியில் பூட்டப்பட்டு இழுத்துச் செல்லும் எருது சுமையாக நினைப்பதில்லை. தன் கடமை இது என்று நடுவுநிலை மனத்தோடு சுமையைச் சுமந்து செல்கிறது. மேற்கண்ட சோழன் நலங்கிள்ளியின் பாடல் மன இயல்பை இரண்டாகப் பதிவு செய்கிறது. அரசு பாரம் யாருக்குச் சுமையாகவும் யாருக்குச் சுகமாகவும் இருக்கும் என்பதே பாடலின் மையக் கருத்து. மூத்தோர்கள் அரசு பதவியில் இருக்கும்போது இறந்துபோனால் அச்சுழலில் அரசுபதவியை ஏற்றுக் கொள்பவரின் மனநிலை மன இயல்பால் இருவகையாகிறது. ஒன்று குடிகளை எதிர்பார்த்து அவர்கள் தரும் வரிப்பொருளைக் கொண்டு ஆட்சி செய்வது. இரண்டு தறுகண்மையும் பொறுப்பும் மிக்க மக்களிடம் பொருளை எதிர்பாராமல் அரசு நடத்துவது. இவ்விரு கருத்தாலும் சோழன் நலங்கிள்ளி குடிகளிடம் வரியை எதிர்பார்த்து இருக்கும் சிறுமை உடைய மன்னனுக்கு அரசு பாரமாகத் தோன்றும் என்றும் பேராற்றலும் நற்குணமும் உடைய மன்னனுக்கு அரசு பாரம் தக்கையைப் போன்று சுமப்பதற்கு எளிமையாகத் தோன்றும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மன்னன் குடிகளைக் காத்தல் சுமை

என்று எண்ணாத மனநிலை
உடையவனாகக் கடமையாற்றுவதே
சிறந்ததாகும்.

மன்னனின் இயல்பு தன்னை நாடி
வந்தவர்க்குக் கொடைப் பண்புடன்
பொருள்களைக் கொடுத்து அவர்களின்
வறுமை நிலையினை நீக்குவதாகும்.
பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுதல்
தலையாய கடன் எனினும் பெறுவாரின்
தகுதியறிந்து வழங்கல் பெருமைதரும்
என்று கபிலர் மலையமான்
திருமுடிக்காரிக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்.

“ஒரு திசை ஒருவனை உள்ளி,
நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர், பரிசில் மாக்கள்;
வரிசை அறிதலோ அரிதே; பெரிதும்
ஈதல் எனிதே, மாவண் தோன்றல்;
அது நற்கு அறிந்தனை யாயின்,
பொது நோக்கு ஒழிமதி, புலவர்
மாட்டே!” (புறம்.121)

நற்குணம் உடையவர்கள் நாட்டில்
வாழ்கின்ற காரணத்தால் நற்செயல்கள்
குறைவற நடைபெறுகின்றன. அதனால்
அறங்கள் தழைக்கின்றன. உலகம்
நிலைபெற்று வாழ்கிறது. ஆக, அறம்
செய்பவர்கள் உலகில் இருப்பதால் தான்
உலகம் நிலைபெற்றிருக்கிறது என்று
கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெரு வழுதி
அறம் கூறியிருக்கிறார்.

“உண்டால் அம்ம, இவ்வுலகம்; இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும்,
இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர்,
துஞ்சலும் இலர்; பிறர் அஞ்சுவதஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர்;
பழியெனின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்;
அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்
தமக்கென முயலா தோன்றார்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை
யானே!” (புறம்.182)

தேவர்களுக்குரிய அமுதமே
கிடைத்தாலும் அதன் அருமைத்தன்மை
கருதித்தாமே தனித்து உண்பது இல்லை;
சினம் கொள்வதில்லை; பிறர்
அஞ்சுவதற்குத் தாமும் அஞ்சுவர்;
சோம்பி இருத்தல் இல்லை; புகழுக்காக
உயிரையும் கொடுப்பர்; பழி என்றால்
உலகையே பெறுவதாக இருந்தாலும்
விரும்பமாட்டார்கள்; அயற்சி
இல்லாதவர்கள் இத்தகைய குணங்களை
உடையவர்கள் தம் சுயநலத்திற்காக
வாழாமல் பிறருடைய நலத்திற்காக
வாழ்கின்ற காரணத்தால் இவ்வுலகம்
நிலைபெற்றிருக்கிறது. இச்சிந்தனை
நல்லறமும் நாட்டில் நன்மைகள்
நடைபெறத் துணையாகும் என்பதை
விளக்குகிறது.

கல்வி நடத்தை மாற்றத்திற்கும்
ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் உதவுவது. அரசுப்
புலவன் ஆரியப்படை கடந்த கல்வி
குறித்துக் கூறியுள்ள சிந்தனை
கல்வியின் சிறப்பினை
எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒரு குடும்பத்தில்
பலர் பிறந்திருந்தாலும் தாயானவள் தான்
பெற்ற மக்களுள் ஒருவன் சிறப்புப்
பெற்றிருந்தால் அவன்மேல் கூடுதலான
அன்பு கொண்டிருப்பாள். மன்னனும் ஒரு
குடிவழியாக வந்தவர்களுள்
அறிவுடையவனையே ஏற்றுக்கொள்வான்.
அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர்
என்னும் நால் வருணத்தார் தவிரக் கீழ்

நிலையில் உள்ள ஒருவன் கல்வி கற்று உயர்நிலை அடைவான் எனில் உயர்நிலையில் உள்ளவனும் அவனிடம் உதவி கேட்க நேரும். அதனால் வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியனிடம் மிக்க பணிவும் அடக்கமும் கொண்டு பொருள் கொடுத்து மிகுதியாக உதவி செய்து இழப்புகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும்,
பிறறைநிலை முனியாது, கற்றல் நன்றே!
பிறப்பு ஓர் அன்ன உடன்வயிற்று உள்ளும்,
சிறப்பின் பாலால், தாயும் மனம் திரியும்;
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்,
“முத்தோன் வருக” என்னாது, அவருள் அறிவுடை யோன் ஆறு அரசும் செல்லும்;
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்,
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்,
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே” (புறம்.183)

நாடாளும் மன்னன் தன் குடிகளிடம் எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் நாட்டை எப்படிக் காக்க வேண்டும் எவ்வாறு வரிவாங்க வேண்டும் என்னும் சிந்தனைகளை எல்லாம் பிசிராந்தையார் அறிவுடை நம்பிக்கு அறிவுறுத்துகிறார். நாட்டுக்கு வரிப்பொருள் அடிப்படையானது நாட்டின் வளத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியம்

எனினும் அதனைப் பெறும் முறையால் பெறவேண்டும் இன்றேல் மக்கள் வாழ்வைச் சிதைப்பதுடன் அரசின் அழிவுக்கும் காரணமாய் அமையும் என்பதைப் பிசிராந்தையார் நுட்பமாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“காய்நெல் அறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறைவு இல்லதும், பன்நாட்டு ஆகும்;
நூறுசெறு ஆயினும், தமிழ்துப்புக்கு உணினே,
வாய்ப்பு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்;
அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொளினே,

கோடி யாத்து, நாடுபெரிது நந்தும்;
மெல்லியன் கிழவன்ஆகி, வைகலும் வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு,
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்,
யானை புக்க புலம் போலத்,
தானும் உண்ணான், உலகமுங் கெடுமே!” (புறம்.184)

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி தன் குடிகளிடம் வரிவாங்கும் முறைமையில் இருந்து தவறுகிறான். குடிகளை வருத்தும் வண்ணம் வரிபெறுகிறான். இதனைப் பிசிராந்தையார் காண்கிறார். இது அழிவுக்குக்களமாக அமையும் என்று சிந்திக்கிறார். உடனடியாக அவனுக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும் என்று மனத்தால் எண்ணிச் செயலாற்றுகிறார். “மன்னா! ஒரு மாவிற்குக் குறைந்த அளவு நிலமானாலும் அந்நிலத்தில் விளைந்த நெல்லை அறுத்து அரிசியாக்கிக் கவளமாக ஆக்கி

யானைக்கு ஊட்டினால் பல நாட்களுக்கு உணவாகும். யானையும் பலநாட்கள் பசியின்றி வாழும். ஆனால் நூறு மா அளவு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லாயினும் யானையை நேரடியாக வயலில் உண்ணச் செய்தால் யானைக்கு உணவாகும் நெல்லை விடவும் அதன் கால்களால் அழிவது மிகுதியாகும். அவ்வாறே அறிவுடை மன்னன், வரிவாங்கும் முறையறிந்து வரிவாங்க வேண்டும். அப்படி வாங்கினால் பொருள் பெருகி நாட்டை வளமாக்கும். அவ்வாறு செய்யாமல் தன் சுற்றத்தார் கூறும் சொற்களை ஆராயாமல் குடிகளைத் துன்புறுத்தினால் நாட்டுக்கும் மன்னனுக்கும் கேடு விளையும்” என்று தன் அறிவுரையைப் பதிவு செய்கிறார்.

மன்னன் அறப்பண்பும் மறப்பண்பும் ஒருங்கிணைந்தவனவாக இருத்தல் வேண்டும். அவன் அறப்பண்புமிக் கோனாயின் குடிகள் நன்றாக இருக்கும் நல்லறம் தழைக்கும். மறப்பண்பு உடையோனாயின் பகை இன்றி நாடு சிறக்கும். இவ்விரு குணங்களும் ஒருங்கே வாய்த்தால் நாடு சான்றோர்கள் வகுத்த நெறிப்படி நடக்கும். இல்லையேல் மன்னன் செலுத்தும் ஆட்சியாகிய தேர் எந்நாளும் பகை என்னும் சேற்றில் அழுந்தி அவனது அழிவுக்கும் குடிகளின் அழிவுக்கும் காரணமாக அமையும். தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் அரசுப்பலவனின் இக் கருத்து அரசு பதவியின் இயல்பை விளக்குவதாய் அமைகிறது.

“கால்பார் கோத்து ஞாலத்து இயக்கும் காவற் சாகாடு உகைப்போன் மாணின் ஊறின் றகி யாறினிது படுமே;

உய்த்தல் தேற்றன் ஆயின் வைகலும் பகைக்கூழ் அள்ளற் பட்டு.

மிகப்ப: நீநோய் தலைத்தலைத் தருமே” (புறம்.185)

மோசிகீரனார் மன்னனின் கடமை எது என்பதை நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறார்.

“நெல்லும் உயிரன்றே; நீரும் உயிரன்றே;

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்; அதனால், யான்உயிர் என்பது அறிகை வேன்மிகு தானை வேந்தர்க்குக் கடனே” (புறம்.186)

உலக உயிர்களைக் காப்பது நெல்லும் நீரும் மட்டுமன்று. அகன்ற உலகம் மன்னனின் ஆட்சிச் சிறப்பால் நிலைபெறுகின்ற காரணத்தால் உண்மையில் உலகிற்கு மன்னனே உயிர் ஆவான் என்று குறிப்பிடுவது கருத்தக்கது.

நாடு நன்றாக இருப்பதற்கும் தாழ்வதற்கும் அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது. ஒளவையார்,

“நாடாகு கொன்றோ; காடாகு கொன்றோ;

அவலாகு கொன்றோ; மிசையாகு கொன்றோ;

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை; வாழிய நிலனே!”

(புறம்.187)

என்னும் பாடலில் நிலத்தைப் பொறுத்து வாழ்வும் தாழ்வும் அமைவது இல்லை. அங்கு வாழ்கின்ற ஆடவரைப் பொறுத்ததே என்று குறிப்பிடுகிறார். எனவே, நாடு நற்பண்புகள் நிறைந்ததாகத் திகழ வேண்டுமெனில் மக்கள்

நன்னெறியுடன் நடத்தல் வேண்டும்
என்பது பெறப்படும்.

குடும்ப வாழ்வில் மழலைச்
செல்வம் இன்றியமையாதது. பாண்டியன்
அறிவுடைநம்பி என்னும் புலவன்
குழந்தைகளைப் பெறாதோர்க்கு
வாழ்கின்ற நாட்கள் பயனற்றவை என்று
குறிப்பிடுகிறார்.

**“படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோடு
உண்ணும்
உடைப் பெருஞ் செல்வர் ஆயினும்,
இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து, சிறுகை நீட்டி,
இட்டும் தொட்டும், கவ்வியும், துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்ம்பட
விதிர்த்தும்,
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழும்
நாளே”** (புறம்.188)

எத்தகைய வளமான செல்வத்தைப்
பெற்றவர்கள் ஆனாலும் மழலைச்
செல்வம் தரும் இன்பத்தைப்
பெறாதவர்கள் வாழ்க்கை வீணானது
என்பதை மேற்கண்ட பாடல் பதிவு
செய்கிறது.

கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்,
உலக மக்களுக்கு எது தேவை என்பதை
முன்வைக்கிறார். “மன்னர்க்கும் கல்லாத
வறியவனுக்கும் உண்ணுவதற்குத்
தேவை நாழி உணவும் இரண்டு
ஆடைகளுமே. இவ்வாறே உடல்
தேவைகளும் உள்ளத் தேவைகளும்
அனைவருக்கும் ஒன்றாகவே இருக்கும்.
எனவே, செல்வம் பெற்றதன் பயன்
பிறர்க்கு உதவுதலாகும். நாமே அதனை
அனுபவிப்போம் என்று நினைத்தால்

நிலை இன்றி அழியும்”(புறம்.189)
நிலையாமையை உணர்ந்து அறம் செய்து
வாழ்வதே சிறந்தது என்பதைப் புலவரின்
வாக்கு தெளிவாக்குகிறது.

“எலி நெற்கதிர்களைக் கவர்ந்து
சென்று தன் வளையில் வைத்து
உண்ணும். அந்த நெல் அதன்
உழைப்பால் வந்ததல்ல. இவ்வாறு தாம்
தேடிய செல்வம் தனக்கு மட்டுமே என்று
வாழ்பவர்களின் பயனற்ற நட்பைக்
கைவிட வேண்டும். புலி, காட்டுப்பன்றி
இடப்புறம் இறந்து கிடப்பினும் எத்தகைய
கொடிய பசியானாலும் உண்ணாமல்
பெரிய களிற்றை வலப்பக்கம் விழுமாறு
வீழ்த்தி உண்ணும். அத்தகைய பண்பு
உடையோர் நட்பே உயர்வு தரும்”
(புறம்.190) என்று சோழன்
நல்லுருத்திரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

ஏவாமக்கள் மூவா மருந்து என்பது
முதுமொழி. தான் நினைத்ததெல்லாம்
நினைத்தவாறு நடக்கும்போது மனத்தில்
துன்பம் தோன்றுவது இல்லை. மாறாக,
வாழ்வில் இன்பம் நிறைகிறது. தனக்கு நரை
தோன்றாமைக்குப் பிசிராந்தையார்
பின்வரும் காரணங்களைக்
குறிப்பிடுகிறார். “மனைவி மக்கள் அறிவு
நிரம்பியவர்கள்; ஏவலர்கள் என் மனம்
அறிந்தவர்கள்; அரசன் அறம் செய்து
காக்கிறான்; கல்வியில் சிறந்த சான்றோர்
ஊரில் வாழ்கின்றனர். அதனால் எனக்குக்
கவலையற்ற வாழ்க்கை அமைந்தது.
அதனால் நான் நரை இன்றி வாழ்கிறேன்”
(புறம்.191) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பொருண்மொழிக் காஞ்சித்துறைப்
பாக்களில் செறிவார்ந்த சிந்தனைகள் பல
அமைந்திருப்பினும் அச்சிந்தனைகளின்

தொகுப்பாகத் திகழ்வது கணியன் பூங்குன்றனாரின் “யாதும் ஊரே” என்னும் பாடல். இப்பாடல்; அமைதியான வாழ்க்கைக்கும் நற் சிந்தனைகளுக்கும்; ஒருலகச் சிந்தனைக்கும் வித்திடுகிறது.

“யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா;
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன;
சாதலும் புதுவ தன்றே; வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே;
முனிவின்,
இன்னாது என்றலும் இலமே;
மின்னொடு
வானம் தண்துளி தலைஇ, ஆனாது
கல் பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்
யாற்று
நீர் வழிப்படுஉம் புணை போல், ஆர்
உயிர்
முறை வழிப்படுஉம்’ என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம் ஆகலின்,
மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும்
இலமே” (புறம். 192)

எல்லா ஊரும் எம் ஊரே எல்லா
மக்களும் எம்முடைய உறவுகளே.
தீமையும் நன்மையும் பிறரால்
வருவதல்ல துன்பம் வருவதும் விலகிச்
செல்வதும் இயற்கை. இறப்பும்
இவ்வுலகில் புதியது அல்ல. வாழ்க்கை
துன்பமானது என்று துன்பறுதலும்
இன்பமானது என்று மகிழ்தலும் இல்லை.
வாழ்க்கை ஊழ்வினை வழியாகச்
செல்லுமாகையினால் பெரியோரை
வியத்தலும் சிறியோரை இகழ்தலும்
இன்றி வாழ்கின்ற ஒழுக்கம் வேண்டும்
என்று கணியன் பூங்குன்றனார் தரும்

சிந்தனை உலகளாவிய ஒற்றுமைக்கு
வழிகாட்டுகிறது எனக் கூறலாம்.

மனிதன் வாழ்கின்ற அகவாழ்வும்
சமூக வாழ்வும் பற்பல நியதிகளைத்
தன்னகத்தே கொண்டவை. பந்த
பாசங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட மனிதன்
அவ்வாழ்வில் இருந்து எளிதில்
வெளியேறிவிட இயலாது என்பதைப்
புறப்பாடல் விளக்குகிறது.

“அதள்ளறிந் தன்ன நெடுவெண் களரின்
ஒருவன் ஆட்கும் புல்வாய் போல,
ஒடி உய்தலும் கூடும்மன்;
ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்கும்மா காலே”
(புறம்.193)

இப்பாடலில் ஒரேருழுவனார்;
“களர்நிலம்” ஆனாலும் வேடனிடம் தப்பிப்
பிழைக்க ஓடும் மான் போல நானும்
கவலை இன்றி வாழ்வேன். ஆயினும்
சுற்றமோடு வாழும் வாழ்க்கை ஓடவும்
விடாமல் இருக்கவும் விடாமல்
கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறதே” என்று
குறிப்பிடுகிறார். மனிதன் குடும்ப
உறவுக்கும் அரவணைப்புக்கும் உரிய
மனநிலையைப் பெற்றிருக்கிறான்.
அதனை விடுத்து எளிதில் அவன்
தப்பிவிட இயலாது என்பதையே புலவர்
தன் சிந்தனையாகப் பதிவு
செய்திருக்கிறார்.

நரிவெரு உத்தலையார் உலக
வாழ்க்கை சிறப்பாக அமைய
வேண்டுமானால் பிறருக்கு நன்மை
செய்ய இயலாவிட்டாலும் தீமை
செய்யாமல் இருங்கள் அதுவே
புகழுக்கும் உய்வதற்கும் சிறந்த வழி
என்பதை,

“நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்” (புறம்.195:6-7)
என்னும் அடிகளில் குறிப்பிடுகிறார்.

மனித வாழ்வு பூவுலகில்
செம்மையாக அமைய வேண்டுமானாலும்
நல்லரசுகள் நின்று நிலவி மக்களுக்கு
நன்மை செய்ய வேண்டுமாயினும்
நல்லறங்களைக் கடைப்பிடித்தல்
வேண்டும்.

அதற்கு முதற்படியாக மனம்
நலம்பெறும் பொருட்டுப் புலவர்கள் தாம்
ஆராய்ந்து அறிந்த நற்கருத்துக்களைப்
பொருண்மொழிக்காஞ்சித் துறைவழி
எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றை
மனம் கொள்வதால் நாடும் வீடும்
சிறக்கும் எனலாம்.

*****

நூற்றாண்டு காணும் பயண இலக்கிய முன்னோடி சோமலெ

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அயல்நாட்டிலிருந்து வருகைதந்த அனைவரும் தமிழகம் குறித்தும் தமிழக மக்கள் குறித்தும் வெளிநாட்டினர் அறிந்துகொள்ள குறிப்புக்கள் எழுதி வைத்துள்ளனர். இதன் வழியாக தமிழக மக்களின் மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கம், முக்கியமான நகரங்கள் அதன் சிறப்புகள் முதலானவற்றினை மேலைத் தேயத்தினர் அறிந்துகொள்கின்றனர். அதே போன்று தமிழக மக்களும் பிற மாநிலம், நாடுகளினைத் தெரிந்துகொள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் தாங்கள் சென்ற இடங்களினை எழுதி வந்தனர். இவை வளர்ந்து பிற்காலத்தில் தனித்துறையாக வளர்ந்து நின்றது.

தற்காலத்தில் இதற்கு எனச் சுற்றுலாவியல் என்ற தனித்துறையே உள்ளது. இதற்கு அடிநாதமாக இருந்தவர் சோமலெ எனப் பெயர் கொண்ட சோம. லெட்சுமணன் என்பவர் ஆகும். இவருக்கு முன்பு முன்னோடிகள் இருந்தாலும் இவரே உலகம் முழுவதும் சுற்றி வந்து ஒவ்வொரு நாட்டின் சிறப்புக்களையும் தமிழக மக்கள் அறியச் செய்தவர். இவரின் பங்களிப்பு தமிழ் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய துறை உருவாகத் துணை நின்றது எனலாம்.

வெளிநாடு மட்டுமல்லாமல் இந்தியா முழுவதிலும் சுற்றி வந்து தமிழன் வாழுகின்ற வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கம், அவன் பின்பற்றி வரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளினை எடுத்துக்காட்டியவர். எந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற புள்ளி விவரங்களைத் தந்தவர். தாம் புலம்பெயர்ந்த மாநிலங்களில் இளையோர் எவ்வாறு கல்வி கற்றுவருகின்றனர் என்ற குறிப்புக்களைக் கொடுத்துள்ளார். இவ்வாறு உலகம் முழுவதும் சுற்றிவந்து தமிழனின் பெருமைகளையும் பிற நாட்டில் உள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் எடுக்காட்டிச் சென்றுள்ள இத்தகைய பெருமகளாரின் நூற்றாண்டு விழா பிப்ரவரி மாதம் தொடங்குகின்றது. இவரை வாழ்த்தவும் போற்றவும் செய்வது ஒவ்வொரு தமிழ் அறிஞரின் கடமையாகும். தமிழக அரசும் இவரது நூற்றாண்டு விழாவினை சிறப்பிக்க வேண்டும் என்பது எனது அவா. அவரைக் கொண்டாடுவதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்யும் சிறப்பாகும்.

- முனைவர் ச. முருகேசன்

மரபிலக்கண வழியில் ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறை

முனைவர் ச. முருகேசன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை

முன்னுரை

தமிழ்மொழி இலக்கண வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டது. தமிழக அறிஞர்கள் தமது மொழியினை பல்வேறு வகையில் ஆராய்ந்து அதன் இயங்குமுறைகளை வகைப்படுத்தினர். தமிழ் அறிஞர்கள் தாம் எழுதிய நூல்களில் சில அமைப்பு முறையினைப் பின்பற்றியுள்ளனர். தமிழகம் வருகை தந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் தமிழ் மொழி கற்க இலக்கண நூல் எழுதினர். இவர்கள் எழுதிய நூலின் அமைப்பு எத்தகையது என்பதனை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறை

ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்களின் அமைப்பு முறைகள் விளக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய அறிஞர் எழுதிய முதல் தமிழ் இலக்கணம் பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்குவின் 'கிராமடிகா தமுலிகா' (*Grammatica Damulica* - 1716). இவ்விலக்கண நூல் தமிழ் மரபினை ஏற்று ஐரோப்பியர் குறிப்பாக ஜெர்மனியர் (பாதிரிகள்) அனைவரும் தமிழ் இலக்கணத்தினை அறிந்து கொள்வதற்காக எழுதப்பட்ட முதல் நூலாகும். இந்நூல் எழுத்து,

சொல்லிற்கான இலக்கணத்தினை விளக்குகின்றது. கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட மொழிக்கான இலக்கணமாக அமைந்துள்ளது. மொழியினை விளக்க ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் அனைவரும் தமிழ்மரபு ஒன்றனையே அடிப்படையாகக் கொண்டு நூற்பாவின்றி உரைநடையில் இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். இவர்களின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் நூற்பாவின்றி இருந்தாலும் தமிழ் மரபு இலக்கண நூல்கள் விளக்குவது போன்றே உயிர், மெய், முதல், சார்பு, குறில், நெடில் எழுத்து, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், ஆய்தம், பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொல், தொடரியல் என்று பகுத்து விளக்குகின்றனர். இவ்வகை விளக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது சீகன்பால்குவின் இலக்கண நூல். இவரின் நூலில் புணர்ச்சி விதிகள் முதலானவை விளக்கப்பட்டு இருக்காது. சான்று அனைத்தும் வேதாகமத்தில் பயின்று வரும் சொற்களாக இருக்கின்றன. இவர் தமிழ் மொழியின் செயல்பாடுகளை விளக்க முயற்சித்துள்ளார் எனலாம்.

ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் தமிழகம் வந்து புதுமையான இலக்கணம் எழுதினர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேலை நாடுகளில் மொழியியல் துறை வளர்ச்சி அடைந்ததால் ஒருசில ஐரோப்பியர்களின், தமிழ் இலக்கண நூல்கள் மொழியியலின் துணை கொண்டும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தமிழ் மரபு இலக்கணங்கள் கூறுகின்ற மொழி மரபுடன் இணைத்துக் கூறலாம். இரண்டு முறையும் ஒன்றுதான்; நடையில்தான் வேறுபாடுகள் உள்ளன. மொழியியல் துணையுடன் எழுதினால் எந்த ஒரு மொழியினையும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். இதனால் இம் முறையினைக் கையாண்டனர். மொழியியல் என்பது உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான வரையறையாகும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் உள்ள இலக்கண நூல்கள் அம்மொழியினை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்டன. அது போன்று உலகில் உள்ள மொழிகள் அனைத்தினையும் விளக்க மொழியியல் துறை தோன்றியது.

மொழியியலை உலக மொழிக்கான இலக்கண நூல் எனலாம். அனைத்து மொழியினையும் அறிய ஒரு பொதுவான வரையறை வேண்டும் என்பதனால் மொழியியல் என்னும் பொதுவான துறை தோன்றியது. தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஒரிலக்கண நூல், ஈரிலக்கண நூல், ஐந்திலக்கண நூல் என்ற வகைப்பாட்டில் எழுதி இருப்பது போன்று ஐரோப்பியரும் எழுதியுள்ளனர். ஐரோப்பியர்கள் எழுதிய தமிழ்

இலக்கணத்தினை மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

- ❖ எழுத்து, சொல்லிற்கான இலக்கணம்.
- ❖ சொல்லிற்கான இலக்கணம்.
- ❖ ஐந்திலக்கணம்

1. நூற்பாவால் எழுதப்பட்ட ஐந்து இலக்கணம்.

2. உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஐந்து இலக்கணம்.

என ஐரோப்பியரின் ஐந்து இலக்கணம் இரண்டு வகைப்படுத்தலாம்.

இம்மூன்று வகை இலக்கண நூல்களில் முதல் இரண்டில் வடமொழி உச்சரிப்பு எழுத்துக்களான 'ஜ, ஸ, ஷ, கூடி, ஹ' போன்ற கிரந்த எழுத்துக்களுக்கு 'j, s, sh, ks, h' உச்சரிப்பு முறைகளைக் கொடுத்துச் செல்கின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு உள்ள இலக்கண நூல்களில் இவ்வகையான உச்சரிப்பு முறையும், இந்நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு உள்ள இலக்கண நூல்களில் இவ்வுச்சரிப்பு முறையுடன், [d], [ʃ], [j], [x] முதலான மொழியியல் உச்சரிப்புக் குறிகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மொழியியல் பார்வையில் அமைந்தவை என்பது மேலைத்தேய நாடுகளில் இத்துறை வளர்ச்சி அடைந்ததால் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கணம் விளக்கியதனைக் குறிக்கும். அத்துடன் ஒரு சிலரின் இலக்கண நூல்களில் மொழி முதல், இறுதி எழுத்துக்கள் கொடுத்தும் கொடுக்காமலும் சென்றிருக்கின்றனர்.

இம்மொழி முதல் (உயிர், உயிர்மெய்) எழுத்துக்களைக் கூறுவதில் சிறு மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இம்மாற்றம் கால வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டவையாகும். அதாவது 'ச' கரக் கிளவி மொழி முதல் வராது என்பது தொல்காப்பியரின் கூற்று. வீரசோழியம், நன்னூல் இலக்கண நூல்கள் இவ்விதியினை ஏற்றுக் கூறாதது போன்று ஐரோப்பியரின் இலக்கணங்களும் அமைந்துள்ளன. வீரசோழியம், நன்னூல் இவ்விதியினை ஏற்கவில்லை என்பதனை விடக் காலமாற்றத்தால் நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாம். மேலே கூறிய அனைத்து விளக்கங்களும் ஐரோப்பியர் எளிதாகத் தமிழ் கற்க வேண்டிக் கையாண்ட உத்தி முறையாகும்.

ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணங்கள் அனைத்தும் தமிழ்மொழி எங்கெல்லாம் பேசப்படுகிறது (இலங்கை, மொரீசியஸ், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஆஸ்திரேலியா), தமிழின் கிளைமொழிகள் (மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு), தமிழ்மொழி பேசுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை, நூல்கள் வெளி வந்த ஆண்டு, தமிழ் நாட்டின் எல்லை, தமிழ் மொழியிலுள்ள இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் முதலான இன்னும் பிற செய்திகளையும் விளக்கிச் செல்கின்றன. இவ்விளக்கங்கள் அனைத்தும் ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கண நூல்களின் முன்னுரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அயலகத்தாரின் (ஐரோப்பியரின்) இவ்விளக்க முறையினைத் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் அமைந்துள்ள 'பாயிரத்துடன்' இணைத்துக் கூறலாம். தமிழ் இலக்கணத்திலுள்ள

பாயிரங்கள் அனைத்தும் தமிழகத்தின் எல்லை, தமிழ் நாட்டில் உள்ளடங்கிய நாடுகள், நூல் இயற்றியோன் பெயர், யார் முன்னிலையில் நூல் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றது என்ற விவரங்கள், நூல் அரங்கேற்றப்படும் அவை முதலான தகவல்களை விளக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்களும் இங்ஙனமே அமைந்துள்ளன. ஐரோப்பியர்கள் செய்யுள் வடிவம் இல்லாமல் உரைநடையில் இதன் விளக்கத்தினைத் தந்துள்ளனர். ஐரோப்பியர்கள் தங்களது இலக்கண நூல்களில் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தந்துள்ள எல்லைப் பகுதிகளினையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

தமிழ்மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுத்து, சொல் இரு அதிகாரத்திற்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துள்ளனர். இவ்விரு பகுதியினையே இலக்கணமாகக் கருதி இருக்க வேண்டும். இவ்விரு இலக்கணப் பகுதிகள்தான் மொழியின் கூறுகளைச் செம்மையற விளக்கிச் சொல்வதோடு மொழியின் அல்லது எழுத்துக்களின் விவரம், உச்சரிப்பு முறைகள், மொழியின் அமைப்பு நிலை, மொழியில் ஏற்படும் மாற்றம் அதாவது புணர்ச்சி இன்னும் பிறவற்றினைத் தெளிவாக விளக்குவதாகும். தமிழ் மரபிலக்கண ஆசிரியர்கள் மொழிக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்தது போன்றே ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் மொழிக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துத் தமிழ் மொழியின் இயங்கு நிலை மற்றும் செயல்பாட்டினை விளக்கியுள்ளனர். தொடரியலை நன்னூலாரும் பிற தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும் பெயர்,

வினைகளில் விளக்கி இருக்க ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் தனிப்பகுதியில் விளக்கி இருக்கின்றனர். இதனை வைத்து நோக்குகின்ற பொழுது தமிழ்மரபு இலக்கணங்கள் கூறுவதனை உள்வாங்கி தங்களுக்கு (ஐரோப்பியர்களுக்கு) ஏற்றாற் போல் மாற்றியுள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும், தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ள எழுதப்பட்டதால் இவ்வகை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். இது போன்று மாற்றங்கள் செய்து இலக்கண நூல்கள் எழுதியதன் பொருட்டே ஐரோப்பியர் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

ஒரு சமூகத்தில் காணப்படும் மொழியின் செயல்பாடுகளைப் பல்வேறு கோணங்களில் உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதே இலக்கணமாகும். தமிழ் இலக்கண வரலாற்றினைப் பார்க்கும் போது மொழி ஆராய்ச்சி காலந்தோறும் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இதன் விளைவாகப் புதிய இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்டு வந்ததனை அறிய முடிகின்றது. இவ்வகைப் புதிய இலக்கணங்கள் எளிய முறையில் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும்படியாகவும் இருந்தன. “இலக்கணம் ஒரு சமூகத் தேவையை நிறைவுசெய்ய எழுதப்படுகிறது. இச்சமூகத் தேவையான இலக்கணக் கலைஞனால் இலக்கணத்தின் நோக்கமாக ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியரையும், புத்தமித்திரரையும், தீட்சிதரையும், பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியப்

பாதிரிமாரையும் வற்புறுத்திய சமூகத் தேவைகள். வெவ்வேறு மொழிச்சூழல்கள் மட்டுமன்றி வெவ்வேறு பயனீட்டாளரும் இலக்கணத்தின் வடிவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றனர்” சு.இராசாராம் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், ப. 52. இக்கூற்றினுக்கு ஏற்ப தமிழ் இலக்கணத்தின் வடிவ, உள்ளடக்க மாற்றம் வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார் தொடங்கி ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் வரை நீடித்துள்ளது. ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் தாங்கள் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுத் தெளிய வேண்டியதால் இலக்கணத்தின் அமைப்புமுறை, உள்ளடக்கத்தினை மாற்றியுள்ளனர். ஐரோப்பியர் அமைப்பு முறைமைகளில் மாறுபடுகின்றனரே தவிர, இலக்கணம் குறித்து விளக்குவதில் மாற்றமில்லை. இம்மாற்றிலக்கண அமைப்பு முறையால் ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் பெரிதும் பயன்பெற்றனர்.

நூற்பாவால் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கண நூல்

வீரமாமுனிவர் தமது தமிழ்ப் புலமையினை வெளிப்படுத்தத் தொன்னூலினை யாத்திருப்பதாகக் கொண்டாலும், பிற ஐரோப்பியர்களை விடத் தமிழ் மொழியில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர் என்பது விளங்குகின்றது. வீரமாமுனிவருக்கு முன்பானாலும் சரி, பின்பானாலும் சரி இன்றுவரை (2019) எந்த ஓர் ஐரோப்பிய அறிஞரும் நூற்பாவுடன் தமிழ் இலக்கணம் எழுதவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூல் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்து இயல்களைக்

கொண்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் அகம், புறம் இரண்டினையும் பகுத்துக் கூறவில்லை. அகம், புறம் குறித்து விளக்கமாக உரைக்காமைக்குக் காரணம் தான் சார்ந்திருந்த கிறித்தவ சமயத்திற்கு எதிரானது என்பதன் பொருட்டே தவிர பிறவல்ல. அங்ஙனம் இருந்தும் தமது மதக் கொள்கையினை மீறாமல் இவ்விரு பகுதியினையும் மிகச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். அகம், புறம் குறித்து விரிவாக விளக்கவில்லை என்பதற்காக இந்நூல் குறையுடையதன்று. ஐந்திலக்கணம் எழுதுவதில் முயற்சி செய்துள்ளார் எனலாம். ஐரோப்பிய அறிஞர்களுக்குத் தமிழ் மொழியினைக் கற்றலில் எழுத்தும், சொல்லும் முதன்மையானவையாக இருந்தாலும் அதையும் தாண்டி வீரமாமுனிவர் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார்.

தமிழின் முதல் நூலான தொல்காப்பியம் ஐந்திலக்கணம் குறித்து விளக்கும் நூல் என்றாலும் அணிக்கான சிறப்புக் கூறுகளைப் பொருளதிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளதே தவிர முழுமையும் விளக்கவில்லை. அதே அமைப்புடையதே வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூலும். பொருள் அதிகாரத்தில் உள்ள அக, புறத் திணைகள் குறித்துத் தெரிந்திருப்பினும் தமது சமயக் கொள்கைக்கு மாறாகச் செயல்படுவதில்லை என்பதும் ஒரு காரணமாகும். அவர்களின் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தனர் என்பதனை இதன் வழி அறிய முடிகின்றது. எனினும், வீரமாமுனிவரின் காலத்தில் அகம், புறத்திணைகள் மாறுபட்டிருந்ததால் விளக்கவில்லை என்று கூறலாம். ஏனெனில் வீரமாமுனிவர் கி. பி.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட தமிழ் மொழிக்கே இலக்கணம் எழுதியுள்ளார். அகம், புறம் இரண்டும் தற்கால வாழ்க்கை முறையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவையாகும். சில இலக்கணக் கூறுகளை மரபிலக்கண நூல்களின் வழி நின்றும் விளக்குகிறார். எழுத்து, சொல், பொருளில் யாப்பு, அணியினை விளக்கும் பொழுது மாறுபடவில்லையே என்கின்ற வினா தோன்றும். இவ்வகை இலக்கணக் கூறுகள் காலமாற்றத்தால் சிறிது வேறுபடுமே தவிர, முழுவதும் வேறுபடாது. அகம், புறம் என்னும் இரு திணைகள் அங்ஙனமன்று, காலமாற்றத்தால் முழுமையான வேறுபாடு அடையக் கூடியவை. இதனை வீரமாமுனிவரின் நூலின் வழி அறியலாம். இதனால் கூட வீரமாமுனிவர் இவ்வகை இலக்கணத்தினை விளக்காமல் சென்றிருக்கலாம். ஐந்திலக்கணம் யாப்பதில் தமது சமயம் ஒரு காரணமாய் இருந்தது போன்று காலமாற்றங்களும் ஒரு காரணமாகும். இவ்வகை மாற்றங்களினைத் தமிழில் வெளிவந்த பிற ஐந்திலக்கண நூல்களில் கண்டு தெளியலாம். தற்காலத்தில் நூற்பா அமைத்து எழுதப்பட்டுள்ள அறுவகை இலக்கண (சரவணத்தமிழன் - 1893) நூலில் அகம், புறம் குறைவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. தென்னூல் (பாவலரேறு ச. பாலசுந்தரம் - 1991), தமிழ்க்காப்பு இயம் (மி. காசுமான் - 2005) இலக்கண நூல்களில் அகம், புறம் விளக்கப்படவில்லை.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்பு வந்த ஐந்திலக்கண நூல்களின் ஆசிரியர்கள்

அகம், புறத் திணைகள் குறித்துச் சுருக்கமாகவே விளக்கியுள்ளனர். இவ்விரண்டு திணைகளினை விளக்காமல் விட்டதற்குக் காலமாற்றம் ஒரு காரணமாகும்.

அக, புறத் திணையினைத் தவிர்த்து இலக்கணம் எழுதுதல் என்பது ஐந்திலக்கணமாகாது. இதனை அறிந்த வீரமாமுனிவர் ஐந்திலக்கணம் எழுதி நல்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்ததால் அகம், புறம் இவ்விரு திணைப் பகுதியினையும் குறைவாகவே விளக்கியுள்ளார். மேலே கூறியது போன்று வீரமாமுனிவருக்கு முந்திய காலத்திலும் பிற்பட்ட காலத்திலும் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கண (வீரசோழியம், நேமிநாதம், முத்துவீரியம், அறுவகை இலக்கணம், இலக்கண விளக்கம்) நூல்கள் அகம், புறம் குறித்துக் குறைவாக விளக்குதல் எண்ணுதற்குரியது. இவ்விரு இயல்களினை விளக்குவது தமது சமயத்திற்கு எதிரானதாக இருப்பினும் அவற்றையும் மனத்தில் கொண்டு ஐந்திலக்கணம் எழுதலில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். தமது நூலினையும் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஐந்திலக்கண வரலாற்று வரிசையில் இடம் பெறுகின்ற வகையில் எழுதியுள்ளார். தமிழகத்தில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கணங்களும், ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கணமும் அமைப்பில் அல்லது விளக்கும் முறைகளில் அனேக மாறுதல் பெற்று வந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது. இம்மாற்றங்கள் இரண்டு காரணங்களால் நிகழ்ந்திருக்கும் ஒன்று கால

மாறுதலாலும், இரண்டு தங்களுக்காக (ஐரோப்பியர்கள்) மொழியினை எளிமைப்படுத்தியதாலும் வந்தவையாகும்.

உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கணம்

இவ்விடம் முதலில் விளக்க வேண்டியது நூற்பாவால் வெளிவந்த தொன்னூல் விளக்கமாகும். உரைநடையில் உள்ளதனை முதலாவதாக விளக்குவதன் நோக்கம் இரண்டினைக் கூறலாம்.

- ஒன்று இப்பகுதி உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூல்களினை வரிசைப்படி விளக்குகிறது.
- இரண்டு ஐரோப்பியர் முதலாவதாக எழுதிய தமிழ் இலக்கணம் உரைநடையில் இருப்பதாலுமாகும்.

தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் நூற்பா நடையினைத் தவிர்த்து உரைநடையில் எழுதும் மரபினை முதலில் ஐரோப்பியர்கள் தோற்றுவித்தனர். வீரமாமுனிவர் 'செந்தமிழ் இலக்கணம்' (1730) உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அகம், புறம் தவிர்த்து எழுத்து, சொல், பொருளில் யாப்பு வகைகள் முதலான மூன்று பகுதிகளினை மட்டும் விளக்குகின்றது. அகம், புறம் தவிர்த்து இருந்தாலும் இதனைத் தொல்காப்பியம் போன்று ஐந்திலக்கண நூலாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஐந்திலக்கண நூலாகக் கூறப்படும் தொல்காப்பியம் அணியினை விளக்கவில்லை. அதற்கான கூறுகளைத்தான் தொல்காப்பியர் தந்துள்ளார், அது போன்று இந்நூலினையும் கூறலாம். முனிவருக்கு அகம், புறம் தெரிந்து இருந்தாலும்

சமயம் அதனைத் தடுத்தது. தொன்னூல் விளக்கத்தில் இதனைக் குறைவாக விளக்கியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் நூற்பாவுடன் ஐந்திலக்கணம் விளக்கும் 'தொன்னூல் விளக்கம்' (1730) எழுதியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் 'இலக்கணத் திறவுகோல்' மூவிலக்கண நூலினை உரைநடையில் இலத்தீன் மொழியில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் செந்தமிழ் இலக்கணம் என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவது போன்று பொருள் அதிகாரத்தில் உள்ள செய்யுள் உருபுகளைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். செந்தமிழ் இலக்கணம், தொன்னூல் விளக்கம் ஆகிய இரண்டு நூலும் ஒரே ஆண்டில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஜி. யு. போப் ஐந்திலக்கணத்தினை விளக்க முறையில் அதாவது உரைநடையில் கொடுத்துள்ளார். போப் தமது நூலினை வினா விடை (Questionnaire) முறையில் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். Pope's third Tamil Grammar (இலக்கண வினா விடை - 1857) தமிழ் அறிந்த ஐரோப்பியர்கள் ஐந்திலக்கணம் குறித்துத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும். வினா விடையில் ஐரோப்பியர் ஒருவர் எழுதிய முதல் உரைநடை ஐந்திலக்கண நூலாகும். இந்நூலிற்கு முன்பு இதே அமைப்பு முறையில் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் 'இலக்கணச்சுருக்க வினா விடை' (1822) ஐந்திலக்கண உரைநடை நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் இவ்விலக்கண நூலின் தூண்டுதலால்கூட போப் தமது முன்னோர்களின் இலக்கண

எழுதும் அமைப்பு நடையில் இருந்து வேறுபட்டிருக்கலாம் (உரைநடையில் எழுதும் முறை). படிப்பதற்கு வினா விடை முறை எளிதாக இருக்கும் என்பதனால் இதனைப் பின்பற்றி இருக்கலாம். இவரின் நூலில் வினா மட்டும் ஆங்கிலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஐரோப்பியர் புரிந்து கொள்வதற்காகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். போப் தமது இலக்கண நூலினை எழுத்து, சொல், சொற்றொடரதிகாரம், யாப்பு, அணி, பொருள் என்று ஆறு அதிகாரமாக அமைத்துள்ளார். இவ்வகை அமைப்பு முறை ஐரோப்பியர் எளிதாக ஐந்திலக்கணத்தினை அறிய வேண்டி எழுதப்பட்டதாகும். பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்கியாக வேண்டும் எனும் கட்டாயத்தால் குறைவாகத் தந்துள்ளார்.

பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்கவில்லை என்றால் அது ஐந்திலக்கண மரபில் அல்லது தமிழ் இலக்கணம் கூறுவதில் குறை ஏற்படும் என்பதனால் சுருக்கமாக விளக்கி இருக்கலாம். பொருள் அதிகாரத்தினைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் மூன்றாம் இயலாக வைத்திருக்க போப் தமது நூலில் இறுதியாக வைத்துள்ளார். பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்காமல் விட்டதன் நோக்கம் அவர்கள் சமயத்தில் இருந்த கட்டுப்பாடாகும். அவற்றினை மீறி அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஐரோப்பியர்கள் தொடங்கி வைத்த எழுத்து, சொல் உரைநடை இலக்கண அமைப்பு முறை, ஐந்திலக்கணமாக

வளர்ச்சி அடைந்தது. இவ்விருவரும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு காலங்களில் ஐந்திலக்கணத்தினை வளர்க்க முயற்சித்துள்ளனர் எனலாம். தற்காலத்தில் இவ்வகை இலக்கண அமைப்பு முறை குறைந்துவிட்டது. நன்னூலாரும், ஐரோப்பியரும் தொடங்கி வைத்த ஈரிலக்கண அமைப்பு முறைகளே தொடர்கின்றன.

முடிவுரை

தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியர் தமது நாட்டினர் தமிழ் மொழி கற்க வேண்டும் என்பதனை நோக்கமாக வைத்து இலக்கணம் எழுதினர். இவர்கள் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய நூலின் அமைப்பினை முழுமையாகப் பின்பற்றவில்லை என்பதனை அறிய முடிகிறது. கால மாற்றம் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் தமிழ் மரபிலக்கண வழியினைப் பின்பற்றி ஒரு சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளனர் என்பதனை இக்கட்டுரையின் வழி அறிய முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. இராசாராம். சு. 1992, வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு, நாகர்கோவில், இராகவேந்திரா பதிப்பகம்.
2. இராசாராம். சு. 2010, இலக்கணவியல் கோட்பாடும் மீக்கோட்பாடுகளும், நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
3. இளங்குமரன். இரா. புலவர். 2005, இலக்கண வரலாறு, சென்னை, பாரி நிலையம்.

4. இளவரசு. சோம., 1963, இலக்கண வரலாறு, சிதம்பரம், தொல்காப்பியர் நூலகம்.
5. கருணாகரன். கி. ஜெயா. வ. 2012, மொழியியல், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
6. காசுமான். மீ. 2005, தமிழ்க் காப்பு இயம், மார்த்தாண்டம், காசுமான் பதிப்பகம்.
7. சண்முகம். செ. வை. 1980, கிறித்துவ அறிஞர்களின் இலக்கணப்பணி, சென்னை, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.
8. சண்முகம். செ. வை. 2001, எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு, சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
9. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு. 1982, இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
10. சுப்பிரமணியம். G. (ப. ஆ). 1949, ஆறுமுகநாவலரின் இலக்கணச்சுருக்கம், சென்னை, வித்தியாநுபாலனம் பதிப்பகம்.
11. சுப்பிரமணியம். ச. வே. 1998, தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
12. திலகா. இரா., 2011, வீரமாமுனிவரின் செந்தமிழ் இலக்கணம், சென்னை, அருள் பதிப்பகம்.
13. பாலசுந்தரம். ச. பாவலரேறு. 1991, தென்னூல், தஞ்சை, தாமரை வெளியீட்டகம்.

ஆங்கில நூல்கள்

1. Arden. A. H. 1910, *A Progressive grammar of common Tamil*. Vepery, The Society for Promoting Christian Knowledge.
2. .... 1942. *A Progressive grammar of the Tamil Language*, Madras, The Christian Literature Society.
3. Benjamil Guy Babington. (T. R), 1822, *Grammar of the High Dialect of the Tamil Language*, Madras, Printed at the college Press.
4. Lahmann Thomas. 1986, *A Grammar of Modern Tamil*, Pondicherry, Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.
5. Pope. G. U. 1857, *Pope's third Tamil Grammar* (இலக்கண வினா விடை), Popham's Broadway, The American Mission Press.
6. Rhenius. C. T. E. 1836, *A Grammar of Tamil Language with and Appendix*, Madras, Printed at the church mission press.
7. ----- 1845, *Abridgment of Rhenius Tamil Grammar*. Madras, American Mission Press.
8. Ziegenbalg Bartholomäus. 1716, *Grammatica Damulica*, Halle Saxonum.

ஆய்வேடு

1. முருகேசன். ச. 2012, ஜெர்மன் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள் திறனாய்வு நூலடைவு, ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம். புதுதில்லி.
2. தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின் தமிழ் இலக்கணம்: ஒரு ஒப்பீடு, ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம். புதுதில்லி.

(((((((((((())))))))))

உலகத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் எம்ஜிஆர் நினைவு தினம்

மதுரை, டிச. 25: மதுரை உலகத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் முன்னாள் முதல்வர் எம்ஜிஆர் நினைவு தினம் செவ்வாய்க்கிழமை அனுசரிக்கப்பட்டது.

மதுரை உலகத்தமிழ்ச்சங்கப் பெருந்திட்ட வளாகத்தில் உலகத்தமிழ்ச்சங்க நிறுவனரும் முன்னாள் முதல்வருமான எம்ஜிஆரின் 30-ஆவது நினைவு நாள் நிகழ்ச்சி செவ்வாய்க்கிழமை நடைபெற்றது. இதில் உலகத்தமிழ்ச்சங்க இயக்குநர் (பொறுப்பு) ப.அன்புச்செழியன் எம்ஜிஆர் உருவப்படத்தை திறந்து வைத்து மாலை அணிவித்து அஞ்சலி செலுத்தினார். இதில் தமிழ்றிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவ, மாணவியர் பங்கேற்றனர்.

திராவிட இயக்க வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்கு-ஒரு பார்வை

முனைவர் பி. பெரியசாமி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

டி.எல்.ஆர். கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விளாப்பாக்கம்.

முன்னுரை

உலக அரசியல், சமூகம், கல்வி, விஞ்ஞானம், வாணிகம், சமயம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்படும் புதிய தகவல்கள் நிகழும் புதிய நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் செய்திகளே ஆகும். இச்செய்திகளைத் தாங்கி வருபவை இதழ்களாகும்(நடராசன், உலகத்தமிழ் மாநாடு விழா மலர், 1988, சென்னை,ப.37.). மக்களிடையே செய்திகளைப் பரப்பும் சாதனங்களான பத்திரிக்கை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் இவற்றில் பத்திரிகையே முதன்மையாக விளங்குகிறது(ஈஸ்வரன், சபாபதி இதழியல் - ஓர் அறிமுகம், சாரதா பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை - 14, 2009,ப.1.). New என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் புதியது என்பது பொருள். North, East, West, South என்னும் நான்கு திசைச் சொற்களும் இதனுடன் பொருந்தி வந்ததால் News என்றே 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதினர்(ஈஸ்வரன், சபாபதி, இதழியல் - ஓர் அறிமுகம், சாரதா பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை-14,2009, ப.2.). மக்கள் தகவல் தொடர்பில் இதழ்கள் தலையாய இடத்தைப்

பெறுகின்றன. வாளை விடப் பேனா முனை வலுவடையது என்பதை இதழியல் துறை உலகெங்கும் உணர்த்தி வருவதைக் காணலாம். உயர்ந்த நோக்கோடும், தியாக உணர்வோடும் நடத்தப்படும் இதழ்கள் நாட்டு மக்களை விழிப்படையச் செய்யும் என்பதையும் அறியலாம். இதழியல் கலை ஐரோப்பியர் வரவால் கிடைத்த நன்மைகளுள் ஒன்றாகும் தொடக்கத்தில் இத்துறையில் ஆர்வமும், பற்றும் உடைய தனிப்பட்ட சிலராலேயே இக்கலை வளர்ந்தது. புதியது செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆர்வமே இக்கலை பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம் (மா.ரா.இளங்கோவன், இந்திய இதழ்கள், சென்னை 1948, பக்.67, 69.). தமிழ்நாட்டில் 1830 வரையிலே தமிழில் தனி இதழ்கள் தொடங்கப் பெறவில்லை. இத்துறையில் முதல் முயற்சி மேற்கொண்டவர்கள் பாதிரிமார்களேயாவர்(சோமலெ. தமிழ் இதழ்கள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-5, 1975, பக்.201.). சென்னையிலிருந்து கிருத்துவச் சமயப் பிரச்சாரக் கழகம் 1831 - ல் செய்தி இதழ் ஒன்றை முழுவதும் தமிழில் தொடங்கியது. அடுத்து 1832-ல் மெட்ராஸ் கிரானிக்கிள் என்ற பெயரில் தமிழிலும்

தெலுங்கிலும் இதழ்கள் வெளியிட மூவர் கூட்டாக அரசினரிடம் அனுமதி வேண்டினர். இது 1835-ல் வெளிவந்தது. இது தான் தமிழில் முதலில் வெளிவந்த செய்தியிதழ் என மார்க்ரெட் பார்னஸ் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் 1833-லேயே விருந்தாதி என்ற பெயரில் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் செய்தி இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்ததாக ஜே.லாங் என்பவர் கூறியுள்ளார்(நடராசன், உலகத்தமிழ் மாநாடு விழா மலர், 1988, சென்னை.பக்.37-38.). பொதுவாக இதழியல் வளர்ச்சி விடுதலைப் போராட்டத்தால் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் தமிழ் இதழின் முன்னேற்றம் திராவிட இயக்கத்தால் ஏற்பட்டது எனலாம். திராவிட இயக்க இதழ்கள் திராவிட இயக்கம் முன்னேற எவ்வகையில் செயல்பட்டன என்பதனைப் பற்றி இங்குக் காண்போம்.

தமிழக வரலாற்றில் திராவிட இயக்க இதழ்கள்

மனிதன் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களைப் பற்றி அறியாத காலம் ஒன்று இருந்தது. காலச்சூழல், தன்னைத் தவிரப் பிறர் பற்றியும் அறியும் ஆர்வத்தை அவனுள் வளர்த்தது. இவ்வாறு தோன்றிய தனிமனித விருப்பமும், சமுதாயத் தேவைகளும் தான் இதழ்களும் பிறப்பிற்குக் காரணமாக அமைந்தன. மா.ரா இளங்கோவன், இந்திய இதழ்கள், சென்னை 1948, ப.10.). சமுதாயத் தேவைகளில் ஒன்றாக இதழ்கள் வளரத் தலைப்பட்டன. அரசியல், ஆன்மீகம், இலக்கியம், அறிவியல் முதலியன சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவிடும்

பல்வகைத் துறைகளாகும். இத்துறைகள் பற்றி விளக்கிக் கூறப் பல்வேறு காலகட்டத்தில் பல்வேறு இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. மேற்குறித்த துறைகளில் ஒன்றான அரசியல் துறைகளிலும் பல இதழ்கள் தோன்றின. அரசியல் துறையில் பல்வகை இயக்கங்கள் வளர்ந்தன. அத்தகைய இயக்கங்களுள் தமிழ்நாட்டில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கவை இரண்டு ஒன்று காங்கிரசு பேரியக்கம், மற்றொன்று திராவிட இயக்கம். தமிழகத்தின் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றிலும், இதழ்கள் பெரும்பங்கு ஆற்றியதை மறுத்தற்கில்லை. திராவிட இயக்கத்தால் அதன் இதழ்கள் வளர்ந்தன. அந்த இதழ்களால் திராவிட இயக்கம் வளர்ந்தது. தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த இயக்கத்திற்கும் இவ்வளவு வலுவான இதழியல் பின்னணி இருந்ததில்லை என்பது வரலாற்று உண்மை.

திராவிட இயக்க இதழ்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய இதழ்கள் திராவிடத் தீபிகை (1847), சங்கமம் (1870), வெற்றிக் கொடியோன் (1874), திருவாங்கூர் அபிமானி (1874), தியாகநாடு (1874), சென்னை நியாயப் போதினி (சட்ட இதழ் 1875), திராவிடக் வர்த்தமானி (1882) திராவிடப்பாண்டியன் (1885), திராவிட ரஞ்சினி (1886), திராவிட மஞ்சரி (1893) திராவிட வாணி (1895), திராவிட கோகிலம், ஒரு பைசாத் தமிழன் (1907)(திருநாவுக்கரசு, திராவிட இயக்க இதழ்கள் - ஓர் பார்வை, நக்கீரன் பதிப்பகம் வெளியீடு, 1998, ப.4.). இவ்விதழ்களில் திருவாங்கூர் அபிமானி

பிற்பட்ட மக்களின் தூணாக விளங்கியது அரசியல் பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்குப் போராடியது என்ற தகவலையும் வெற்றிக்கொடியோன் இதழின் ஆசிரியர் த.மெய்யப்பன் என்பதையும் அ.மா.சாமி பதிவு செய்துள்ளார்(பாவேந்தன், கருப்பு சிகப்பு இதழியல், கயல்கவின் புகல் வெளியீடு, சென்னை-41, 2009, ப.28.).

திராவிடன்

திராவிட இயக்கத்தின் முதல் நாளிதழ் திராவிடன் என்பது 1916-ல் நீதிக்கட்சி என்னும் தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் தொடங்கும் போதே அதன் தலைவர்கள் அதன் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காகவும், தங்களமீது பிறர் சுமத்தும் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் அளிப்பதற்காகவும் தமிழில் தொடங்கப்பட்ட நாளிதழ் ஆகும். இந்த நாளேட்டின் முதல் இதழ் 1917 ஜன் மாதம் முதல் நாளன்று வெளிவந்தது. தொடக்கத்தில் சில ஆண்டுகள் பக்தவச்சலம் பிள்ளை ஆசிரியராக இருந்தார். சுவாமி உருத்திரக் கோட்டீஸ்வரர், பண்டித வில்வபதி செட்டியார் ஆகியோர் அதன் துணை ஆசிரியர்களாகவும் இருந்தனர்(பண்டித முத்துசாமிப்பிள்ளை, நீதிக்கட்சி வரலாறு, சென்னை 1950.ப.18.). பிற்காலத்தில் ஜனகச் சங்கர கண்ணப்பர். தமிழ் பேரறிஞர் மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், புலவர் மணி, எஸ்.எஸ். அருணகிரிநார், நெ.து.சுந்தரவடிவேலு முதலியார் முதலியோர் திராவிடன் இதழின் ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். 01.04.1928 முதல் திராவிடன் பெரியார் ஈ.வே.ராவின் நிர்வாகப் பொறுப்பில்

வெளிவந்தது. 1917ல் வெளிவரத் தொடங்கிய திராவிடன் நாளிதழ் 1931 வரை தொடர்ந்து வந்தது. திராவிட இனமக்களைத் தட்டி எழுப்பி அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியைத் திராவிடன் இதழ் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முன்பாகத் தமிழில் மூன்று நாளேடுகள் தோன்றியுள்ளன. 1882-ல் வாரப்பத்திரிகையாக வெளிவந்த சுதேசமித்திரன் 1888-இல் வாரம் இருமுறையாகவும், 1897-இல் நாளேடாகவும் வந்தது (மணி. பெ.சு.ஈ. நீதிக்கட்சியின் திராவிடன் நாளிதழ் ஓர் ஆய்வு, பூங்கொடி பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை-4, 2007, ப.260.).

குடியரசு

பெரியார் ஈ.வே.ரா காங்கிரசுப் பேரியக்கத்தில் இருந்த போதே அவரால் 02.05.1925ல் ஈரோட்டில் தொடங்கப்பட்ட இதழ் குடியரசு. இதனைத் தொடங்கி வைத்தவர் தமிழ் அறிஞர் சைவ சித்தாந்த வல்லுநர் திருப்பாதிரிப்புலியூர் மடாதிபதி சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞானச் சிவாச்சாரிய சுவாமிகள். இந்த இதழின் மூலம் சமயத்தில் உள்ள கோட்டை அகற்றிச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தப் பாடுபட வேண்டும். இவையே குடி அரசின் முதல் கொள்கைகளாக விளங்க வேண்டும் என்னும் வேண்டுகோளைச் சுவாமிகள் விடுத்துள்ளார். அனேகப் பத்திரிகைகள் நம் நாட்டிடை இருந்தாலும் அவை தங்கள் மனசாட்சிக்கு உண்மை என்று பட்டதைத் தெரிவிக்க அஞ்சுகின்றன. அதனால் நான் இப்பத்திரிக்கை ஆரம்பிக்கிறேன். மற்ற பத்திரிக்கைகள் போல் இல்லாமல் மனதில் பட்டதைத் தெரியமாய்ப் பொது

ஐனங்களுக்கு உள்ளது உள்ளபடி தெரிவிக்கவேண்டும் என்பது எமது அபிப்பிராயம்(குடியரசு தொடக்க விழா உரை, திருப்பாதிரிப்புலியூர், 02.05.1925.) என்னும் பெரியாரின் வரிகளில் அவர் இதழ் தொடங்கியதற்கான அடிப்படை நோக்கம் உண்மையைத் தெளிந்து தெரிந்து உரைப்பதுதான் என்பது விளங்கும். மேலும் பொது மக்களுக்கு உண்மை கூறும் இதழாகவும் குடியரசு விளங்கியது. திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கை ஏடாக குடியரசு பத்திரிக்கையைத் தொடங்கி நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விதழ் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள மக்களின் நிலையையும். இந்து பெண்களின் கொடிய சம்பிரதாய வாழ்க்கை முறைகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டியது. பெண்ணுரிமை, குழந்தைத் திருமணத்தடை, பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை, சுயமரியாதை திருமணம், கைமை, சாதிமுறை ஒழிப்பு, காமச் சீர்திருத்தம், தேவதாசி முறை ஒழிப்பு, மூடப் பழக்கவழக்கங்களைக் களைய வேண்டும் என்று பத்திரிக்கை வாயிலாகத் தந்தை பெரியார் அவர்கள் இதழில் கூறியிருந்தார் (லட்சுமி மு. குடியரசு இதழில் தந்தை பெரியாரின் பங்கு, 2006, ப.9.). இவ்விதழில் இன்றைய ஆட்சிமுறை ஏன் ஒழிய வேண்டும்? என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதி இருந்தார். அதன் காரணமாகக் கோபம் கொண்ட அரசு பெரியாரைக் கைதுசெய்து இதழுக்குத் தடை விதித்தது(பாவேந்தர், கருப்பு சிகப்பு இதழியல், கயல்கவின் புகல் வெளியீடு, சென்னை-41, 2009.ப.43.).

குடியரசு இதழின் நோக்கங்கள்

குடியரசு இதழின் நோக்கம் என்ன என்பது குறித்து அதன் முதல் இதழ் தலையங்கத்தில் பெரியார் பின்வருமாறு கூறுகிறார். ஒவ்வொரு வகுப்பும் முன்னேற வேண்டும். இதை அறவே விடுத்துத் தேசம் என்று கூக்குரல் இடுவது எமது பத்திரிகையின் நோக்கம் அன்று மக்களுக்குள் சுயமரியாதையும் சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் ஓங்கி வளர வேண்டும். உயர்வு, தாழ்வு என்னும் உணர்ச்சியே நமது நாட்டில் வளர்ந்து வரும் சாதிச் சண்டை என்னும் நெருப்புக்கு நெய்யாய் இருப்பதால் இவ்வுணர்ச்சி ஒழிந்து அனைத்துயிரும் ஒன்று என்னும் உண்மை அறிவு மக்களிடம் வளர வேண்டும்(பெரியார், குடியரசு, முதல் இதழ் தலையங்கம், 1925.) உயர்ந்த தாழ்வற்ற சமுதாயம் உருவாக்குவதே குடியரசு இதழின் நோக்கம் ஆகும். 1925-ல் தொடங்கப்பட்ட குடியரசு 1940 வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இரண்டு ஆண்டுகள் வெளிவரவில்லை. 1943 முதல் மீண்டும் வெளிவந்து. 1949க்குப் பின் குடியரசு இதழ் வெளிவரவில்லை. தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாகக் குவிந்து கிடக்கும் மூட நம்பிக்கைகளைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கியது. காலத்திற்கு ஒவ்வாத சடங்குகளையும், வழக்கங்களையும் கண்டித்தது. தமிழ் மக்களின் சமுதாய வாழ்க்கையில் பல மாற்றங்களைச் செய்து புதிய பாதையில் அழைத்துச் சென்றது.

விடுதலை

திராவிட இயக்கத்தின் தாய் இதழான விடுதலை இதழை 1935-ல் தொடங்கப்பட்ட விடுதலை இதழை நடத்தும் பொறுப்பை 1940-ல் ஏற்றார் பெரியார். அது இன்றும் சீர்திருத்தக் கருத்துகளைத் தாங்கி வரும் இதழாக வெளிவருகிறது. அண்ணா நிர்வாக ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்ற பின் விடுதலை இதழ் சிறப்பான முன்னேற்றம் பெற்றது. இன்றைய தமிழிதழியல் குறிப்பாகத் திராவிட இயக்கங்களின் சார்பான இதழியல் வளர்ச்சிக்கு முக்கியக் காரணமானவர் தந்தை பெரியார் ஆவார். இதழியலில் சமுதாய முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்த புதிய சமுதாயத்தை அமைக்க தக்க கருவி இதழியல் என்பதை உணர்ச் செய்வதற்குக் காரணமானவர் தந்தை பெரியார் ஆவார்(ஈஸ்வரன், சபாபதி இதழியல் - ஓர் அறிமுகம், சாரதா பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை-14, 2009, ப.57.). மேலும் பகுத்தறிவு, உண்மை, மாடர்ன் ரேஷலிஸ்டு, ஜஸ்டிஸ்சைட் ஆகிய இதழ்களையும் பெரியார் நடத்தினார். 48 ஆண்டு காலம் இடைவிடாது தொடர்ந்து இதழ் நடத்திச் சாதனை புரிந்தவர் பெரியார்(ஈஸ்வரன், சபாபதி இதழியல் - ஓர் அறிமுகம், சாரதா பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை-14, 2009, ப.60.).

பிராமணர்கள் அல்லாதாரின் முன்னேற்றத்திற்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து பணிசெய்யும் இயக்கமாகத் தோன்றியது திராவிட இயக்கமாகும். முதலில் ஜஸ்டிஸ்பார்ட்டி எனப்படும். நீதிக்கட்சியின் ஆட்சியில் இவ்வியக்கம் வளர்ந்தது. அவ்வியக்கமே

நீதிக்கட்சியை ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏற்றியது. அதன்பின் தந்தை பெரியாரின் கொள்கையைப் பரப்பி மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டி திராவிடர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார். திராவிடர் கழகம் அரசியல் கட்சியாக மாறி அரசியலில் போட்டியிட்டு ஆட்சியைப் பிடிக்கும் எண்ணத்தை முழுவதுமாக வெறுத்து இவ்வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் இயக்கமாக வளர்ந்தது. இந்நிலையில் அதிக அளவில் அரசியல் செய்தியைத் தாங்காமல் மூடப் பழக்கங்களை அழித்தல், சாதிக் கொடுமைகள் ஒழிப்பு, விதவை மறுமணம் ஆதரிப்பு போன்ற பல முன்னேற்றச் சிந்தனைகளைச் செய்திகளாகவும், கதை, கட்டுரை, கவிதைகளாகவும் பெற்று வந்தன. இந்நிலையில் அறிஞர் அண்ணா அரசியல் இயக்கமாக மாற்றி அதன்மூலம் தம் கொள்கைகளைப் பரப்ப அக்கழகத்திலிருந்து பிரிந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கினார். இவர்களும் மேற்கண்ட கருத்துகளைப் பரப்பியதுடன் அரசியல் கருத்துகளையும் பரப்பினார். இவ்வாறு தம் கருத்துகளைக் கடிதம், கதை, கட்டுரைகளாக இதழ்களில் வெளியிட்டார்(ஈஸ்வரன், சபாபதி இதழியல் - ஓர் அறிமுகம், சாரதா பதிப்பகம் வெளியீடு, சென்னை-14, 2009, ப.58.). 1931-ல் திராவிடன் நாளிதழ் நின்று விட்டது. திராவிட இயக்கக் கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு இதழ் இல்லையே என்ற ஏக்கத்தைப் போக்கும் பொருட்டு நீதிக்கட்சியின் அதிகாரப் பூர்வ ஏடாக விடுதலை 1935 ஜூன் முதல் நாள் வெளிவரத் தொடங்கியது. இது முதலில் வாரம்

இருமுறை இதழாக வெளிவந்தது. 1936 நவம்பர் முதல் நாள் முதல் விடுதலை நாளிதழாக வெளிவந்தது. 1937-ல் நடந்த தேர்தலில் நீதிக்கட்சிக்கு ஏற்பட்ட தோல்விக்குப் பின் மீண்டும் வாரம் இருமுறை இதழாக மாறியது. 1937-ல் ஏற்பட்ட தோல்வி நீதிக்கட்சித் தலைவர்களிடையே கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் விடுதலை இதழ் சரிவர நடத்தப்படவில்லை. எனவே, நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து விடுதலை இதழின் பொறுப்பைப் பெரியாரிடம் ஒப்படைத்தனர். 1937 ஜூலை முதல் விடுதலை மீண்டும் பெரியாரின் பொறுப்பில் வெளிவரத் தொடங்கியது. கடந்த எழுபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் ஒரே திராவிட இயக்க நாளிதழ் என்னும் பெருமை விடுதலைக்கு மட்டுமே உண்டு. இந்த எழுபது ஆண்டுகளில் 67 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நாளிதழாக வெளிவருகிறது என்பது அதன் சிறப்பு ஆகும்.

நவயுகம்

திராவிட இயக்கத் தூண்களில் ஒருவரான காஞ்சிமணி மொழியரால் தொடங்கப்பட்ட ஏடு நவயுகம். 1937-ல் அண்ணா நவயுகம் ஏட்டின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். பேரறிஞர் அண்ணாவை முதன் முதலில் எழுத்தாளராக அறிமுகப்படுத்திய பெருமை நவயுகம் ஏட்டிற்கு உண்டு எனினும் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக 13 வாரங்களுக்குப் பின் நவயுகம் நின்று போனது.

திராவிட நாடு

1942-ல் மார்ச் 8-ம் நாள் அறிஞர் அண்ணா திராவிட நாடு இதழைத் தொடங்கினார். அப்போது அவருக்கு வயது 32. எண்ணற்ற இடர்பாடுகளுக்கிடையில் திராவிட நாடு தொடங்கப் பெற்றது என்பதைக் காற்றடிக்குது! கடல் குமுறுது! கப்பலும் பிரயாணத்தைத் தொடங்கி விட்டது. இருண்ட வானம் சுருண்டு எழும் அலைகள் மை இருட்டு ஆனாலும் பிரயாணம் நடந்தே தீர வேண்டும். கொந்தளிப்பிலும் கப்பல் சென்று தான் ஆக வேண்டும் கடமை அழைக்கும் போது காலத்தினால் விளையும் கஷ்டத்தைச் சாக்காகக் கூறித் தப்பித்துக் கொள்வது மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும். எனவே கொந்தளிப்பு மிக்க இவ்வேளையில் திராவிட நாடு வெளியிடுவதற்காக நாம் மன்னிப்பு கோரவில்லை. மாறாக நெருக்கடியான நேரத்தில் திராவிட நாடு தமிழருக்குப் பணியாற்றப் புறப்படுவதற்காகத் தமிழர் அமைதியும், ஆனந்தமும் குடிகொண்ட காலத்தில் ஆதரிக்கும் அளவை விடச் சற்று அதிகமாகத் தமது ஆதரவைத் திராவிட நாட்டுக்குக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்(அண்ணா, திராவிட நாடு முதல் இதழ் தலையங்கம், மார்ச் 1942.) என்ற வரிகளில் தெளிவாகச் சுட்டி காட்டுகிறார். அறிஞர் அண்ணா நவயுகவன் என்ற ஆங்கில இதழாசிரியராக இருந்தார். குடியரசு, விடுதலை இந்நாளேடுகளின் துணை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த அண்ணா திராவிட நாடு என்ற இதழைத் தொடங்கித் தாமே நடத்தினார். மாலைமணி, காஞ்சி, நம்நாடு, ஹோம்லாண்டு ஆகிய

பத்திரிகைகளையும் அண்ணா நடத்தினார் (சுந்தரமூர்த்தி, இ. அரசு திராவிட இயக்க இதழ்கள் (தொகுதி1) உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை-113, 2006, ப.94.). தன்மானக் கொள்கைகளைப் பிரெஞ்சிந்தியரிடம் பரப்புதல், பிரெஞ்சுக் குடியரசை வாழ்த்துதல் இந்திய மக்களுடன் அயலக இந்தியர்களும் தன்மானக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு இனிதாக வாழ விரும்புதல் இப்பத்திரிக்கையின் நோக்கமாகும் (குத்துசி குருசாமி, புதுவை முரசு, ராயல் பிரிட்டர், ராயப்பேட்டை, சென்னை, 2009, ப.4.). இக்கட்டான சூழ்நிலையில் திராவிட நாடு 1963 வரை வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பேரறிஞர் அண்ணா தம்பிக்குக் கடிதங்கள் என்னும் தலைப்பில் எழுதி வெளியிட்ட ஒவ்வொரு மடலும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. இந்திய முன்னாள் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு தம் மகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களை விட ஆற்றல் வாய்ந்தவை. அண்ணாவின் தம்பிக்கு முதல் கடிதம் 08.05.1955-ல் திராவிட நாடு இதழில் வெளிவந்தது. 12.01.1969-ல் காஞ்சி இதழில் இறுதிக் கடிதம் முடிந்தது. மொத்தம் 290 மடல்கள் தம்பிக்கு எழுதப்பட்ட மடல்கள்.

முரசொலி

கலைஞர் கருணாநிதி தோற்றுவித்தது முரசொலி இதழாகும். 1942-ல் பொங்கல் நாளன்று முரசொலி ஏடு முதன்முதலில் திருவாரூரில் வெளியிடப்பட்டது. 1942 முதல் 1944 வரையில் அரசியல் புயலாக, இலக்கியத் தென்றலாக, கதைக் களஞ்சியமாக இந்த இதழ் வெளிவந்தது. பின் மீண்டும் 2.4.1954-ல்

சென்னையிலிருந்து முரசொலி வார ஏடு வெளிவந்தது. 17.6.1960 முதல் வார ஏடாக இருந்த முரசொலி நாளேடாக வெளிவரலாயிற்று. 1976-ல் முரசொலி நாளேட்டில் தான் கரிகாலன் பதில்கள் வினாவிடை பகுதி தொடங்கப்பட்டது (பாவேந்தர், கருப்பு சிகப்பு இதழியல், கயல்கவின் புகஸ் வெளியீடு, சென்னை-41, 2009.ப.142.). தீப்பொறி, போர்வாள், திராவிடன், தனியரசு, நம்நாடு, மாமணி, நாவலர் நெடுஞ்செழியன் மன்றம், கே.ஏ.மதியழகனின் குயில், திராவிடமணி, அணிவார், தென்னகம், புதுவாழ்வு, கதிர் முதலானவை திராவிட இயக்கங்கள் தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சியில் சிறப்பானதொரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளது (சுந்தரமூர்த்தி, இ. அரசு திராவிட இயக்க இதழ்கள் (தொகுதி1) உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை-113, 2006, ப.96.). ஏராளமான திராவிட இயக்க இதழ்கள் தோன்றின. ஏறத்தாழ அறுபது திராவிட இயக்கத் தோழர்களால் நடத்தப் பெற்றிருந்தன. தமிழகத்தில் தோன்றியவை அல்லாமல் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் திராவிட இயக்க இதழ்கள் வெளியாகிறது. இத்தகைய எழுச்சி காரணமாகத் தமிழகத்தில் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளுடன் கூடிய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் பத்திரிக்கை படிப்போரின் தொகை முன்பு எப்போதையும் விட மிக வேகமாக அதிகரித்தது(சுந்தரமூர்த்தி, இ. அரசு திராவிட இயக்க இதழ்கள் (தொகுதி1) உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை-113, 2006, ப.95.). பேரறிஞர் அண்ணாவைப் போலவே தன் பொது வாழ்வில் தொடக்கக் காலத்தில் இருந்தே ஓர் இதழாளராக விளங்கியவர்

டாக்டர்.கலைஞர் கருணாநிதி. மாணவராக இருந்த காலத்திலேயே மாணவ நேசன் என்னும் கையெழுத்து இதழை நடத்தி இதழியல் அரங்கில் நுழைந்தவர் கருணாநிதி. 10.08.1942 முதல் திருவாரூரில் கருணாநிதி முரசொலி இதழைத் திங்கள் இதழாகத் தொடங்கினார். 14.01.1948 முதல் திருவாரூரிலிருந்தே அது வார இதழாக வெளிவந்தது. 17.04.1960 முதல் சென்னை மாநகரில் இருந்து முரசொலி நாளிதழாக வெளிவருகிறது. 1942 முதல் இன்று வரை 78 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் முரசொலி இதழ் திராவிட இயக்க இதழியல் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு மைல்கல் எனலாம்.

திராவிட இயக்க இதழ்களின் சிறப்புக் கூறுகள்

1917-ல் திராவிட இயக்கத்தின் முதல் தமிழ் இதழாக வெளிவந்தது. “திராவிடன் இதழ்” அன்று முதல் 2002ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள 86 ஆண்டுகளில் 1250 இதழ்கள் திராவிட இயக்கத்தின் சார்பில் வெளிவந்திருக்கின்றன (அ.மா.சாமி, திராவிட இயக்க இதழ்கள், சென்னை 2000, ப.31.). மூத்த பத்திரிகையாளர் எ.மா.சாமி திராவிட இயக்க இதழ்கள் பற்றி குறிப்பிடும்போது நானே கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லை 500-600 இதழ்கள் தேறும் என்றுதான் முதலில் எண்ணினேன். ஆயிரம் ஆனபோது மூக்கில் விரல் வைத்தேன். 1250 என்கிறபோது எனது ஆச்சரியம் எல்லை தாண்டிப் போய்விட்டது. உலகத்தில் வேறு எந்த ஓர் இயக்கத்திற்கும்

இவ்வளவு இதழ்கள் கிடையாது. இது ஓர் உலகச் சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும்(அ.மா.சாமி, திராவிட இயக்க இதழ்கள், சென்னை 2000, ப.31.). திராவிட இயக்க இதழ்களின் எண்ணிக்கையை உலகச் சாதனையாக வியந்து பாராட்டியுள்ளார். பிற இயக்கங்களைச் சார்ந்த தலைவர்களில் ஒரு சிலரே இதழ் நடத்தி அனுபவப்பட்டவர்கள். ஆனால் திராவிட இயக்கத்தில் தான் ஏறத்தாழ எல்லாத் தலைவர்களும், முன்னணி வீரர்களும், பேச்சாளர்களும், எழுத்தாளர்களும் இதழ் நடத்திக் காட்டியிருக்கின்றனர் என்பது மற்றொரு சிறப்பு. திராவிட இயக்க இதழ்களில் ஒன்றிரண்டைத் தவிர மற்ற பெரும்பாலான ஏடுகளின் பெயர்கள் தூய தமிழில் அமைந்திருக்கின்றன. பிற மொழிக்கலப்பின்றி எழுத வேண்டும் என்ற தனித்தமிழ் உணர்வு மேலோங்கி இருந்தது. திராவிட இயக்க இதழ் எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலானோர் பொருள் வசதி அற்றவர்கள் இயக்கக் கருத்துகளைப் பரப்ப வேண்டும் என்னும் ஆர்வமே அவர்களுக்கு முதலீடாக அமைந்தது. எடுத்துக்காட்டாக 1937ல் தொடங்கப்பெற்ற நவயுகம் வார இதழ்களுக்குத் தனி அலுவலகம் கூடக்கிடையாது. காஞ்சி மணி மொழியாரின் நண்பராகி வி.எம்.கடிகாசலம் என்னும் இளைஞர் ஒருவரின் இல்லம் தான் அந்த இதழ்களுக்கு அலுவலகமாக இருந்தது.

திராவிட இதழ்களின் சாதனைகள்

சாதிகளுக்கிடையே வேறுபாட்டை வளர்த்த வருணாசிரம முறைமீது கடுமீபோர் தொடுத்தன திராவிட இயக்க

இதழ்கள். இந்த அறப்போரில் முழு வெற்றி கிட்டவில்லை என்றாலும் சாதிவேரின் அடிப்படையை அசைத்துப் பார்த்தன திராவிட இயக்க இதழ்கள், தீண்டாமைக் கொடுமை பெருமளவு குறைய அவை காரணமாக அமைந்தன. சாதியில் மேல், கீழ் என்னும் நிலையை மாற்றி நிகர் என்னும் நிலையை எய்த அவை உதவி செய்தன. சமுதாயத்தின் மீது மூடநம்பிக்கைகள் கொண்டிருந்த பிடியைத் தளர்த்தி அவற்றிலிருந்து விடுபட வைத்த பெருமை திராவிட இயக்க இதழ்களுக்கு உண்டு. தமிழ்நாட்டில் மக்களின் பெயர்கள், இதழ்களின் பெயர்கள், ஊர்களின் பெயர்கள், தொழில் நிறுவனங்களின் பெயர்கள், திருமணம் முதலிய குடும்ப நிகழ்ச்சிகள் இவை போன்றவற்றில் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வந்த வடமொழி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து அழிப்பதில் திராவிட இயக்க இதழ்கள் பெரும் வெற்றியைப் பெற்றிருக்கின்றன. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்தின திராவிட இயக்க இதழ்கள். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவை என்பதே தமிழ் உலகம் அறியச் செய்த பெருமை திராவிட இயக்க இதழான குடியரசுக்கே உண்டு. 1933-ல் இருந்தே அதில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. மேலை நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களை அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்குரியவை திராவிட இயக்க இதழ்கள். பொது அறிவைப் புகட்டுவதில் அவை தனி ஆர்வம் காட்டின. ரூசோ, வால்டேர், இங்கர்சால் முதலிய மேல்நாட்டு சிந்தனையாளர்களையும் சாக்ரடீஸ், பிளாட்டோ, அரிஸ்டாடில் போன்ற தத்துவ ஞானிகளையும், மாசினி,

கரிபால்டி, லெனின் முதலிய போராளிகளையும் பெர்னாட்ஷா, எச்.ஜி.வெல், பெட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் முதலிய அறிவாளிகளையும் பாமர மக்கள் கூட எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை பெரும்பாலான திராவிட இயக்க இதழ்களுக்கே உண்டு.

முடிவுரை

தமிழ்நாட்டு அரசியல் வரலாற்றில் திராவிட இயக்கத்திற்குத் தனி இடம் உண்டு. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் தான் சுயமரியாதை உணர்வும் அரசியல் தெளிவும் மிகுந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் அரசியல் விடுதலையை விடச் சமுதாய விடுதலையே தம் முதற்படியாக இருத்தல் வேண்டும் என மக்களுக்குத் திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் அறிவுறுத்தினர். அதற்கு அத்தலைவர்களுக்குப் பயன்பட்டவை இதழ்கள் 1916ஆம் ஆண்டு தொடங்கி நீண்ட பாரம்பரியமிக்கதொரு வரலாற்றைக் கொண்டது. திராவிட இயக்க இதழியல் வளர்ச்சி. இந்த இதழ்களினால்தான் தமிழ் மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றனர் என்பது மறுக்க முடியாத வரலாற்று உண்மை. முதன்முதலில் அச்சகண்ட உலக மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்று தமிழ் அச்ச கண்டது ஒரு வளர்ச்சி. தான் என்றாலும் தமிழ் இதழ்கள் தோன்றியது மற்றொரு வளர்ச்சி மட்டுமல்ல தமிழின் மாபெரும் வளர்ச்சியும் கூட இதழ்கள் தோன்றிய பின்புதான் மக்கள் தமிழ் பிறந்தது அச்சைப் பயன்படுத்தித் தமிழை

ஆல் போலத் தழைக்கச் செய்தவை இதழ்களே. தொழில்புரட்சி, அரசியல் புரட்சி, அறிவியல் புரட்சி, புதுமைப் புரட்சி நடந்த காலத்தில் மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தியதும் இதழ்களே. இதழ்கள் வாயிலாகப் படிக்கத் தெரியாத பாமர மக்களும் கேள்வி ஞானத்தால் மக்கள் உலக அறிவு பெற்றனர். மக்களிடையே கல்வி வளர்ச்சி பெருகியிருக்கிறது(சாமி, அ.ம.19ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இதழ்கள், நவமணி பதிப்பகம், சென்னை-4, 1922, ப.44.). அரசியல் மற்றும் பல துறைகளில் அரசாங்கம் மக்களுக்கு உணர்த்த விரும்புகின்ற செய்திகளைச் சுருக்கமாக மட்டுமே வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் அறியமுடிகிறது. ஆனால், இதழ்கள் குறிப்பிட்ட நிகழ்வைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளும் மொழிநடையில் எடுத்து உணர்த்துகிறது.

மேலும் ஒரே செய்தியைப் பற்றிய மாறுபட்ட கருத்துகளையும் இதழ்கள் மட்டுமே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சாதாரண ஒரு குடிமகனின் பிரச்சனைகள்கூட இதழ்களில் செய்திகளாகின்றன. வட்டார இதழ்கள் போன்றவற்றால் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் உரிய தொடர்பை இதழ்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றன. இவ்வாறு திராவிட இயக்க இதழ்கள் செய்திகளால் கதைகளால் கட்டுரைகளால் கருத்துப்படங்களால் இதழ்கள் பலமுறை சிறப்படையச் செய்ததோடு தமிழ் வளர்ச்சியிலும், திராவிட இயக்க வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

*****

தமிழ்க்கூடல் நிகழ்வு

வாரியார் படைப்பில் வாழ்வியல் நெறிகள்

நல்லாசிரியர் வே. பூங்குழலி பெருமாள்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், புதுச்சேரி

**“அன்பால் அறிவால் அகங்குளிரும்
அமுதமொழியால் அனைவரையும்”**

தன்பால் ஈர்க்கும் தகைமிகு பேச்சாளர், நல்ல எழுத்தாளர், முதறிஞர், சித்திரகவி பாடிய கவிஞர், முத்தமிழ் அறிஞர், ஆன்மீகச் செம்மல் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகக்கூடிய வல்லமை பெற்ற வாரியார் சுவாமிகளின் நூல்களைப் படிக்கும்பொழுது தனிப்பெரும் இன்பம் தன்னால் வருவதை நாம் உணர முடியும்.

இளமையிலே பல நூல்களைப் படித்த பெருமைக்கு உரியவர் வாரியார் சுவாமிகள். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” எனும் நோக்கில்தான் பெற்ற இன்பத்தை அடுத்தவர்க்கு அள்ளி வழங்கியவர் வாரியார் சுவாமிகள்.

இயல் இசையில் வல்லவரான மல்லைய தாசருக்கும், தெய்வப் பக்தி நிறைந்த கனகவல்லி அம்மையாருக்கும் பிறந்த பதினோரு பிள்ளைகளில் நான்காவதாகப் பிறந்தவர் இவர். 1906 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 25 ஆம் நாள் காங்கேய நல்லூரில் பிறந்தவர் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார். நவமணிகளில் சிறந்தது முத்து. மற்றைய மணிகள் எல்லாம் சாணை கொடுத்தால்தான் ஒளி உண்டாகும்.

ஞானத்தைப் பெற்றவர் வாரியார் சுவாமிகள்.

ஒருநாள் சின்னஞ் சிறுவனாக இருந்த வாரியார் உடையை மடக்கிக்கொண்டு நிலத்தில் உட்கார்ந்தாராம். உடனே அவரது தாயார் கனகவல்லி அம்மையார், வாரியாரைப் பார்த்து, சிறு குழந்தையாகிய நீ அழுக்குத் தரையில் உட்காரக் கூசுகிறாய். உள்ளத்திலே ஆசா பாசங்களான அழுக்குகள் இருந்தால், அந்த அழுக்குப் பிடித்த உள்ளத்திலே இறைவன் உட்காரக் கூசுவான். ஆகவே, நீ உள்ளம் தூயவனாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

அன்னை கூறிய நன்னலம் மிக்க சொன்னயம் பசுமரத்தாணிபோல் தன் நெஞ்சில் பதிந்தது என்ற தன் வரலாற்றைச் சொல்லும் போது வாரியாரே இதைப் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

**“தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்”** (குறள் 399)

எனும் வள்ளுவர் குறளுக்கேற்ப எளிமையாகவும், ஆழமாகவும் மற்றவர் நெஞ்சில் பதியக் கூடிய கருத்துகளைத் தன் உரையால், எழுத்தால், கதைகளால் உலகிற்கு வழங்கிய பெருமைக்கு உரியவர் வாரியார் சுவாமிகள்.

வாரியாரின் படைப்புகள் அத்தனையும் வாழ்வியல் நெறி உணர்த்தும் காலப் பெட்டகங்கள், கருத்துக் கருவூலங்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை இக்கட்டுரையில் வெளிப்படுத்த விழைகின்றேன்.

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்” (குறள்-666) என்பார் திருவள்ளுவர்.

நாம் எதை நினைக்கின்றோமோ அதை நினைத்தபடி அடைய முடியும், எப்பொழுதென்றால் நாம் திண்ணிய நெஞ்சம் உடையவராய் இருந்தால். மனிதன் மட்டுமே மனத்தை உடையவன். ஆற்றிவு உடையவன். ஐயறிவு கொண்ட விலங்குக்கு வாய் இருந்தாலும் அவற்றை வாயில்லா உயிரிகள் என்கிறோம். ஏன் தெரியுமா? சிந்திக்கும் ஆற்றல் இன்மையால் சிந்தித்ததை அவற்றால் சொல்ல முடிவதில்லை. ஆனால் மனிதன் மனத்தை உடையவன் சிந்திக்கின்ற ஆறாவது அறிவு உடையவன். மனத்தினால் எண்ணியதை எண்ணியபடி எல்லோராலும் செய்ய முடியுமா? என்றால் முடியாது. எண்ணியதை எண்ணியபடி செய்யலாம். ஆனால் நல்லதைச் செய்ய வேண்டும் என்றால் அங்கு இறைவன் வந்து உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். எல்லா இடத்திலும் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவன் நம் மனத்தில் வந்து இருந்தால் மட்டுமே நாம் நினைத்ததை நினைத்தவாறு செய்ய முடியும்.

தூய்மையான இடத்தில்தான் இறைவன் இருப்பான். எனவே, நம் உள்ளத்தில் உள்ள அழுக்கு நீங்கினால்தான் அங்கு இறைவன் வந்து உட்காருவான். மனத்தழுக்கு நீங்கினால்தான் அறச் செயல்களைச் செய்ய முடியும்.

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன் ஆகுல நீர பிற” (குறள். 34)

என்பார் வான்புகழ் வள்ளுவர். மனதுக்கு பகை எது? பேராசையே என்கிறார். வாரியார் பேராசையினால் பொறாமை உண்டாகும். பொறாமையும், ஆசையும் கோபத்தை உருவாக்கும் கோபத்தினால் இன்னாச் சொல் பிறக்கிறது. இந்த மனத்தழுக்குகள் நீங்கினால்தான் எண்ணியதை எண்ணிவாறு செய்ய முடியும்.

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்” (குறள். 35)

என்பது குறள் கூறும் வாழ்வியல் நெறி. அழுக்காறு என்பது பொறாமை. அதாவது பிறருடைய கல்வி, புகழ் முதலிய உயர் குணங்களைக் கண்டு மனம் பெறாமல் உள்ளம் புழுங்கும் தீநெறியே பொறாமை. இது மனிதனுடைய மனத்தை அழுக்காக்குகிறது. இழுக்கு மிகச்செய்யத் துணிகிறது.

பிறர் செல்வம், பிறர் வளர்ச்சி என்று பிறரது மேன்மைகளைக் கண்டு உள்ளம் பெறாமல் புழுங்குவதே அழுக்காறு.

“அழுக்காற்றால் நெஞ்சம் அமுங்கிய புன்மாக்கள் இழுக்காற்றால் இன்பநலம் எய்தார் பராபரமே” 297 என்பார் தாயுமானவர்.

பொறாமை உடையவர்களுக்கு வேறு பகைவர்களே வேண்டாம். அந்தப் பொறாமையே அவர்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எனவே, அடுத்தவர்மேல் நமக்கு ஏற்படும் பொறாமை நம்மையே தாக்கும் என்பதை வாரியார் சுவாமிகள் ஓர் அழகான கதை மூலம் நமக்கு உணர்த்துகிறார்.

ஒரு மன்னவன் சீரும்சிறப்பும் உடையவனாக இருந்தான். செல்வம் படைத்தவன் ஆயினும், சுயஅறிவு இல்லாதவன் பிறர் கூறும் சொல்லை நம்புகின்ற இயல்புடையவன். தன்னிடம் வந்து முகஸ்துதி செய்பவர்க்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் குணம் படைத்தவன். பலர் அவனைப் புகழ்ந்து பேசி ஏமாற்றிப் பெரும்பொருள் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

அந்த அரசனிடம் ஆடைகளை வெளுத்துக் கொடுக்கும் ஏகாலி ஒருவன் இருந்தான். தனது வேலையைச் சுத்தமாகச் செய்வான். நம்பிக்கையானவன். அடக்கமாகவும், அன்பாகவும் அரசனிடம் பழகினான். அதனால் அரசனுக்கு அவன்மீது இரக்கம் ஏற்பட்டது. ஏகாலிக்கு நூறு, இருநூறு என்று அவ்வப்போது தாராளமாகத் தந்தான்.

அந்த அரசனிடம் மண்பானைகள் செய்யும் குலாலன் ஒருவனும் இருந்தான். அவனுக்கு ஏகாலி மீது பொறாமை ஏற்பட்டது.

“அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கும்

பேணாது தழுக்கறுப் பான்” (குறள்-163) எனும் வள்ளுவர் சொன்ன குறளுக்கு இலக்கணம் ஆனான் அந்தக் குலாலன். ஏகாலி மீது கொண்ட பொறாமையினால் அவனைப் பற்றி அரசனிடம் கோள் சொல்லி அரசனுடைய அபிமானத்தை மாற்றிவிட வேண்டும் என்று எண்ணினான்.

ஒருநாள் அரசனிடம் சென்று வணங்கி நின்றான். “என்ன குலாலனாரே” நலமா? என்ன சேதி ஏதாவது வேண்டுமா? என்று கேட்டான் மன்னவன். குலாலன், “அரசே! தங்கள் பெருமை எங்கும் பரவியுள்ளது. ஆ! ஆ! தங்கள் புகழே புகழ். தங்களைப் போன்ற உத்தம அரசர் உலகிலேயே கிடையாது. முன்னும் இருந்ததில்லை. இனியும் இருக்கப் போவதில்லை. தங்கள் கீர்த்தி எட்டுத்திசைகளிலும் முட்டிப் பரவி உள்ளது. தங்கள் நற்குணங்களைப் போற்றாதவர்களே இல்லை. இந்திரப் போகமே உங்களிடம் அமைந்துள்ளது. ஆனால், ஒரு குறையுள்ளது. அதுவும் நீங்கிவிட்டால் தாங்கள் பூலோக இந்திரனைப்போல இருக்கலாம் என்றான். உடனே அரசன், “அப்பா! எனக்கு என்ன குறை? அதனைச் சொல்” என்றான்.

குலாலன், “அரசே! வேறு ஒன்றுமில்லை. உங்களிடம் எல்லாம் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால், வெள்ளையானை ஒன்றுதான் இல்லை. இந்திரனுக்கு வெள்ளையானை உண்டல்லவா? உங்களிடம் கருப்பு நிற யானைதானே இருக்கின்றது. நமது அரண்மனை ஏகாலியிடம் கூறி அந்த

யானையை மெல்ல வெளுத்துத் தருமாறு கட்டளையிடுங்கள். வெளுத்துத் தந்துவிடுவான்.

பின்னர், வெள்ளை யானையோடு கூடிய தாங்கள் பூலோக இந்திரன் என்ற புகழ் பெற்று விளங்குவீர்” என்றான்.

மன்னன் சிறிது மதிநலம் குறைந்தவன் அல்லவா? யானையை வெளுக்க வைக்க முடியுமா? என்ற அறிவுகூட இல்லை. உடனே தனது அரண்மனை ஏகாலியை அழைத்து, “அப்பா ஏகாலி, நமது அரண்மனையில் உள்ள பட்டத்து யானையைக் கொண்டு போய் எட்டு நாட்களுக்குள் வெளுத்துக் கொண்டு வா!” என்றான்.

பின், “வெள்ளை யானையாக இருக்க வேண்டும், உனக்கு நிறையப் பணம் தருகிறேன். ஆனால் செயலை மட்டும் கருத்துடன் செய்து முடிக்க வேண்டும் இல்லையேல் சிரச்சேதம் செய்வேன் போய்வா” என்றான்.

ஏகாலி இந்த உத்தரவைக் கேட்டு நடுங்கிவிட்டான். தமது வாழ்வு முடிந்தது என்று எண்ணினான். மறுத்துப் பேசுவதற்குத் தைரியம் இல்லை. தலைகுனிந்த வண்ணம் “நல்லது” என்று கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

அரண்மனையை விட்டுப் போகும்போது ஒரு புறம் குலாலன் நின்று அவனைக் கண்டு சிரித்தான். அதனைக் கண்ட ஏகாலி, ஓ இவன்தான் இந்த வினையை மூட்டினானா? என்று ஊகத்தால் உணர்ந்தான்.

கடவுளை நினைத்து, தெய்வமே நீதான் எனக்குத் துணை, உன்னை ஒழிய

ஒருவரையும் நான் நம்பமாட்டேன். என்று துதிசெய்து கொண்டே சென்றான் ஏகாலி.

அரண்மனையிலிருந்து கொண்டு சென்ற யானை ஏகாலி வீட்டின் பின்புறம் நின்று கொண்டிருந்தது. எட்டுநாள் கடந்தது. இன்று ஏகாலியின் தலைபோகும் என்று எண்ணி மகிழ்ந்தான் குலாலன்.

“பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்” (திருக்குறள்.

319)

என்று உணராமல் இடைக்கால நிவாரணம் போல் மகிழ்ந்தான் குலாலன். மெல்ல அரசனிடம் போனான். அரசே, தங்கள் கட்டளையை ஏகாலி நிறைவேற்றினானா? சுத்தச் சோம்பேறி அவன். தங்கள் கட்டளையில் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறினான்.

உடனே, அரசன் ஏகாலியை அழைத்து “ஏகாலி, என்ன... யானையை வெளுத்துவிட்டாயா? இன்றுதானே எட்டாவது நாள்” என்று கோபத்துடன் கேட்டான். ஏகாலி, வணக்கமாக நின்று, “மன்னர் பெருமானே! கருணாநிதியே! தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்ற நான் பின்னடைவேனோ? தங்கள் வாக்கு வேதத்திலும் மேலான தல்லவா? இது என்ன, யானையை வெளுப்பது ஒரு பெரிய காரியமா? சுலபமாகச் செய்து முடிப்பேன்.

ஆனால், ஒரு சிறு தடையுள்ளது மன்னா, துணிகளைப் பானையில் இட்டு அடுப்பில் வைத்து அவித்துத்தான் வெளுக்க வேண்டும்.

எனவே, நமது குயவனாரை யானையை வைத்து அவிப்பதற்கு ஏற்றவாறு ஒரு பாணையைச் செய்து கொடுக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அது மட்டுமல்ல, பாணையில் யானை ஏறினால் அப்பாணை உடையாமல் கெட்டியாகவும் இருக்குமாறு செய்யச் சொல்லுங்கள்.

பாணை வந்துவிட்டால் ஒரே நாளில் வெளுத்து வெள்ளை யானையைக் கொண்டுவந்து அரண்மனையில் கட்டுவேன்” என்றான்.

உடனே அரசன் குலாலனை நோக்கி, அப்பா, ஏகாலி சொல்வது நியாம்தான், ஆடைகளைப் பாணையில் இட்டுத்தானே அவிக்கின்றார்கள். ஆகவே, யானைக்கு ஏற்ற பாணையை உடனே செய்து கொடு. இல்லையேல் உன்னைச் சிரச்சேதம் செய்வேன்” என்று கட்டளை இட்டான்.

“நீங்களும் பொறாமை உள்ளோர் நிலத்திடைக் கெடுவர் நெஞ்சே” - நீதிநூல். ஆதி.26

என்று பொறாமைப் படுபவர்கள் உலகத்தில் கேட்டையே அடைவார்கள் என்கிறார் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்.

குற்றமே ஒருவனுக்கு அழிவை உண்டாக்கும் பகையாகும், ஆகையால், குற்றம் செய்யாமல் இருப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை,

“குற்றமே காக்கப் பொருளாகக் குற்றமே

அற்றம் தருஉம் பகை” (திருக்குறள்.

434) என்கிறார் வான்புகழ் வள்ளுவர்.

அரசன் கூறியதைக் கேட்ட குலாலன் நடுநடுங்கிப் போனான். வேலிக்கு இட்டமுள் தன் காலுக்கு வந்தது போல் ஆயிற்று.

பொறாமையினால் ஏகாலிக்குத் துன்பம் கொடுக்க நினைத்தான். அந்தத் துன்பம் அவனுக்கே வந்து சேர்ந்தது.

என்ன செய்வது? என்று தெரியாமல் நரியைப் போல் விழித்துக் கொண்டே சென்றான்.

நேரே, ஏகாலியின் வீட்டுக்குப் போனான், தம்பி இது என்னப்பா? பெரிய ஆபத்தில் என்னைச் சிக்க வைத்துவிட்டாயே! யானைக்குப் பாணைச் செய்ய முடியுமா? அரசனோ, அறிவில்லாதவன். என் தலையை வெட்டி உருட்டி விடுவானே! என்று புலம்பினான்.

“அண்ணே, நீதானே முதலில் என் தலையை உருட்ட ஏற்பாடு செய்தாய். வினையை விதைத்தவன் வினையைத்தானே அறுப்பான்? வேட்டியை வெளுத்துக் கொடுத்துச் சிவனே என்று இருந்த என்னை, யானையை வெளுத்துத் தருமாறு அரசனிடம் கோள் மூட்டினாய் அல்லவா? நானும் ஒரு தொழிலாளி, நீயும் ஒரு தொழிலாளி, ஒரு தொழிலாளி மறு தொழிலாளிக்கு அனுசூலம் புரிவதா? பிரதிகூலம் புரிவதா?

அண்ணே, நாமே நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் நன்மையைச் செய்யாவிட்டாலும் தீமையாவது செய்யாமல் இருக்க வேண்டாமா?

நீ என் வாழ்வில் கொள்ளி வைத்தாய்! காற்று வேகத்தால் உன்வாழ்வுக்கு அக்கொள்ளி வந்து

சேர்ந்தது. இப்போது என்னிடம் வந்து மோதிக் கொண்டால் நான் என்ன செய்வேன் என்றான்.

“தம்பி, உனக்கு ஒரு கோடி கும்பிடு போடுகிறேன். அப்பா நான் பிள்ளைக்குட்டிக்காரன் என் தலையைக் காப்பாற்று” என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்.

“இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்

என்ன பயத்ததோ சால்பு” (குறள். 987)

எனும் வள்ளுவர் குறளுக்கு ஏற்ப மறுநாள் ஏகாலி குலாலனாரை அழைத்துக் கொண்டு அரசனிடம் சென்றான். வணங்கி நின்று, அரசே, குலாலனார் ஆனைக்கு ஏற்ற பாணைச் செய்ய முயலும் போது இந்தத் தகவல் எப்படியோ இந்திரன் காதுக்கு எட்டிவிட்டது. பூலோகத்தில் எனக்குப் போட்டியாக இன்னொரு வெள்ளையானை இருப்பது முறையல்ல. அப்படி இருக்குமானால் அந்த அரசனை உடனே கொன்றுபோடு! என்ற காலதூதனுக்குக் கட்டளை இட்டாராம். அதனை அறிந்து தங்களிடம் கூறவந்தேன் என்றான்.

மன்னன் இதைக்கேட்டு அஞ்சினான். ஓ!.. அப்படியா? யானையை வெளுக்க வைக்க இனி எந்த முயற்சியும் செய்ய வேண்டாம். உங்களுக்கு வீண் துன்பம் தந்துவிட்டேன். இந்தாருங்கள் அதற்காக ஆளுக்கு ஆயிரம் வராகன்கள் கொண்டுபோய்ச் சுகமாக இருங்கள் என்று இருவருக்கும் பொருள் தந்தான். இருவரும் அப்பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பினார்கள்.

ஏகாலி, குலாலனாரை நோக்கி, இப்போதாவது புத்தி வந்ததா? எப்பொழுதும் ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு உபகாரம் புரிந்து ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும்.

“நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

பொறாமைப்படுகின்ற இந்த மனத்தழுக்கு எதனால் வருகின்றது என்றால் ஆசை. இந்த ஆசை நான்கு வகைப்படும் என்பார் வாரியார் சுவாமிகள்.

பற்று - உள்ள பொருளின் மீது வைக்கின்ற பிடிப்பு
அவா - இன்னும் அது வேண்டும், இதுவேண்டும் என்ற நினைவு.

ஆசை - அடுத்தவர் பொருளை விரும்பி நிற்பது.

பேராசை - எத்தனைதான் வந்தாலும் திருப்தி இல்லாத ஆசையின் உச்சம்.

“கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்

றுய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய் மெய்வாய் விழி நாசியயாடும் செவியாம்

ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே”
(14-ஆசைகள் அற) என்பார் அருணகிரிநாதர்.

இந்த ஆசை மூன்று வகைப்படும் என்பார் வாரியார், பொன்னாசை, மண்ணாசை, பெண்ணாசை. பொன்னாசையும், மண்ணாசையும் மனிதப் பிறப்புக்கே உரியன. பெண்ணாசை எல்லாப் பிறவிகளுக்கும் உரியது. பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து

வரும் பெண்ணாசையும், அடுத்தவர் பொருள் மீது வைக்கின்ற பொண்ணாசையும், மண்ணாசையும் விளைவிக்கும் பயன் எதுவும் இல்லை. அழிவு ஒன்றையே அது தரும் என்பதை உணர்ந்து அடுத்தவர்க்குச் சொந்தமானவற்றின்மீது வைக்கின்ற ஆசையை விட்டொழியுங்கள் என்கிறார் வாரியார் சுவாமிகள். இதற்கு அவர் சொல்லும் கதை, குப்பனும் சுப்பனும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று சந்தைக்குச் செல்கின்றார்கள். வழியில் ஒரு சிறு காடு, சிறு சிறு செடிகள் அடர்ந்து இருக்கின்றன. ஒரு துறவி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே, ஐயோ! ஆட்கொல்லி, ஆட்கொல்லி! என்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டே வந்தார்.

“சாமியாரே! நில்லும். ஏன் இப்படிப் பயந்து ஓடி வருகின்றீர்? என்ன ஐயா விசயம்? “என்று இருவரும் துறவியரைக் கேட்டனர்.

‘ஐயோ! அங்கே ஓர் ஆட்கொல்லி இருக்கின்றது. அதைப் பார்த்து என் நெஞ்சு அஞ்சுகின்றது. அதனால்தான் ஓடுகின்றேன்’ என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார் துறவி.

குப்பன், ‘சுப்பா ஆட்கொல்லி என்றால் அது என்ன மிருகம்? சிறுத்தைப் புலியா? கரடியா? நாம் இன்று மாலை இந்த வழியாகத்தானே வர வேண்டும். நம்மைக் கொன்றுவிடுமே! ஆதலால் அந்த ஆட்கொல்லியைக் கொன்று விட்டால் நல்லது என்றான்.

சுப்பன் ஒரு பெரிய மூங்கிலை எடுத்து, அதன் நுனியில் ஒரு

கத்தியைக் கட்டி, அங்குள்ள புதர்களைத் தட்டிக்கொண்டே சென்றான். ஒரு புதரில் தட்டியவுடனே கணீர் என்று சத்தம் கேட்டது. இருவரும் நடுங்கிப் போனார்கள். “அடேய் என்னமோ ஓசை கேட்கிறது? என்று மெல்லப் புதரைத் தட்டியால் நீக்கிப் பார்த்தார்கள். அங்கே தங்கக்காசுகள் நிறைந்த ஒரு தங்கக்குடம் இருந்தது.

இருவருக்கும் எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி. இந்தச் சாமியார் ஒரு பித்து பிடித்தவன். இந்தத் தங்கக் குடத்தைக் கண்டு இந்த மாதிரி பயந்து ஓடுகிறானே! நல்ல காலம் இது நமக்குக் கிடைத்தது. ஆகா! நம் வறுமை நீங்கியது. இனி, நாம் இருவரும் கோடிஸ்வரர்கள் என்று மகிழ்ந்தார்கள்.

மெல்ல அந்தத் தங்கக் குடத்தை எடுத்துக் கொட்டி எண்ணிப் பார்த்தார்கள். 6000 தங்கக் காசுகள் இருந்தன. ஆளுக்கு மூவாயிரம் பவுன் எடுத்துக்கொள்வோம். குடத்தை இரண்டாக உடைத்துப் பங்கு போட்டுக் கொள்வோம் என்று முடிவு செய்தனர்.

இப்போது கொண்டு சென்றால் யாரேனும் பார்த்து விடுவார்கள். அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்து விடுவார்கள். நமக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடும். எனவே, இருட்டிய பின்னர் எடுத்துச் செல்வோம் என்று முடிவு செய்து அப்புதரிலேயே மறைத்து வைத்துக் காவல் செய்தனர்.

உச்சிப் பொழுது வந்தவுடன், குப்பா, பசிக்கிறது, நீ ஊருக்குள் போய் ஓர் ஓட்டலில் சாப்பிட்டுவிட்டு எனக்கு ஓர் எடுப்புச் சோறு கொண்டு வா. நான்

இங்குக் கவனமாகக் காவல் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்” என்றான் சுப்பன். 'நல்லது' என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான் குப்பன். போகிறபோது மனத்துக்குள் சிந்தனை அலை மோதியது.

இந்தச் சுப்பன் பயலை இன்று ஏன் நான் அழைத்து வந்தேன். அவன் என்ன குனிந்து நிமிர்ந்து பாடுபட்டானா? அந்தப் பயலுக்கு எதற்கு மூவாயிரம் பவுன் தரவேண்டும். அவன் வராமல் இருந்திருந்தால் 6000 பவுன் எனக்கே கிடைத்திருக்கும் என்று சிந்தித்தவன் பணத்தின்மீது உள்ள ஆசையினால் அவனை ஒழித்துக்கட்ட முடிவு செய்தான்.

ஊருக்குள் சென்று சாப்பிட்டுவிட்டுச் சுப்பனுக்குச் சாப்பாடு வாங்கினான். கூடவே விடமும் வாங்கிக் கொண்டான். அன்னம் குழம்பு இவற்றோடு நஞ்சும் கலந்து வைத்துச் சுப்பனுக்கு எடுத்துச் சென்றான். சுப்பன் இந்த உணவை உண்டபின் அவன் இறந்துவிடுவான். இருக்கின்ற புதையல் எனக்கே என்று ஆடிப்பாடி மகிழ்வுடன் சென்றான்.

அங்கே காவலுக்கு இருந்த சுப்பன் சிந்திக்கலானான். இந்தக் குப்பன் ஏன் நம்முடன் வந்தான் அவனுக்கு எதற்குப் பாதிப் புதையலை நான் தரவேண்டும். அவன் என்ன நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபட்டானா? என்று யோசித்துக் குப்பனைக் கொல்ல முடிவு செய்தான். கத்தியைக் கூர்மையாகத் தீட்டி மடியில் சொருகி வைத்துக் கொண்டான்.

குப்பன் உணவைக் கொண்டு வந்து வைத்துச் சுப்பா! சாப்பிடு என்றான்.

உடனே சுப்பன் புலிபோல் அவன்மீது பாய்ந்து குப்பனை ஒரே குத்தாகக் குத்தி வீழ்த்தினான். குப்பன் குப்புற வீழ்ந்து மாண்டான்.

சுப்பன் பெருமகிழ்ச்சியோடு உணவை உண்டான். அவ்வளவுதான் சுருண்டு வீழ்ந்து மடிந்தான். இருவருமே அளவுக்கு மீறிய ஆசையால் அழிந்தார்கள்.

மாலை அத்துறவி மீண்டும் அவ்வழியே வந்தார். இருபிணங்களையும் கண்டார். அந்தோ! இந்த ஆட்கொல்லி இருவரைக் கொன்றுவிட்டதே! அம்மம்மா! இன்னும் எத்தனை பேரைக் கொல்ல இருக்கிறதோ! பரம்பொருளே! இது பொல்லாத ஆட்கொல்லி! என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

“ஆசையை அறுத்தவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டு” என்று சொல்கிறார் குதம்பைச் சித்தர். அதை,

**“ஆசை அறுத்தோர்க்கே ஆனந்தம் உண்டென்ற
ஓசையைக் கேட்டிலையோ குதம்பாய்
ஓசையைக் கேட்டிலையோ”** (பாடல் - 116)

ஆசை இல்லாத மனிதன் இல்லை. ஆனால், அடுத்தவர் பொருள் மேல் ஆசைப்படுவதே அழிவைத்தரும்.

பிறருடைய பொருளைக் கவர விரும்புவதனால் வரும் பயனை விரும்ப வேண்டாம். அதனால் நன்மை அடைய முடியாது. அதுமட்டுமல்ல குறையாத செல்வம் எதுவென்றால், இன்னொருவனுக்குச் சொந்தமான பொருளைக் கைப்பற்ற நினைக்காமல் இருப்பதுதான் என்கிறார் வள்ளுவர்.

இந்த ஆசையினால் நமக்குச் சினம் உண்டாகின்றது. இந்தச் சினத்தைப் பலவீனத்தின் அறிகுறி என்பார் வாரியார். அளவுக்கு மீறிய சினம் அழிவைத் தரும் என்பார் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை. இச்சினத்தை வென்றவர்களே ஞானிகளாக முடியும்.

அடிக்கடி சினம் வந்தால் இரத்த அழுத்தம் ஏற்படும். இதிலிருந்து மீள வேண்டும் என்றால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

சினம் வந்தால் அந்த இடத்தைவிட்டு அப்பால் போகவேண்டும் என்கிறார் வாரியார். சுடுகின்ற பாலை மற்றோர் பாத்திரத்தில் மாற்றினால் சூடு ஆறுகிறது. அதுபோலக் கோபம் வந்தவர்கள் வேறு இடத்திற்குச் சென்று விடலாம். ஏனென்றால் சினத்தினால் நாம் செய்வதும், தவிர்ப்பதும் நமக்கே தெரியாது. அறிவில் இருள் சூழும் சொல்லத்தகாத சொற்களை வாய் சொல்லும் என்பதால்தான்.

“மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்” (குறள்-303) என்கிறார் வள்ளுவர்.

இந்தச் சினமானது பேசத்தகாத வார்த்தைகளைப் பேசவைக்கும். நாவடக்கம் இன்றிப் பேசும்போது சொற்குற்றம் ஏற்படும். வாழ்க்கையில் இருள் சூழும், பகை மூளும், தனிமை உண்டாக்கும், கூடவே பிணிகளும் வந்து நம்மைப் பிடித்துக் கொள்ளும். நான் என்ற அகம்பாவத்தைக் கொடுக்கும் நரகத்தில் கொண்டு சேர்க்கும் என்கிறார் அவர்.

மனித உடலில் கண்கள் இரண்டு, கால்கள் இரண்டு, கைகள் இரண்டு, செவி இரண்டு, மூக்குத் துவாரம் இரண்டு, சுவாசிக்கும் நுரையீரல் இரண்டு, கிட்னி இரண்டு என்று இரண்டு இரண்டாய் இருந்தாலும் அவை ஒரு தொழிலையே செய்கின்றன. கண்கள் இரண்டாயினும் அவை காணும் பொருள் ஒன்றே, கால்கள், இரண்டாயினும் சென்று சேரும் இடம் ஒன்றே, ஆனால் நா ஒன்றுதான் அது செய்யும் செயல் இரண்டு. உணவைச் சுவைப்பதும் நாக்கு, உணர்வை வெளிப்படுத்துவதும் நாக்கு.

உடம்பில் எல்லாப் பகுதிகளையும் நரம்புடன் படைத்த இறைவன் நா ஒன்றை மட்டும் நரம்பில்லாமல் படைத்தான் என்கிறார் வாரியார். ஏன் தெரியுமா? நரம்புள்ள பகுதிகள் சுளுக்கிக் கொள்ளும். கை சுளுக்கும் கால் சுளுக்கும் நாவிற்கு நரம்பு இருந்தால் அது பேசும் போதெல்லாம் சொற்குற்றம் ஏற்படுவதோடு சுளுக்கிக்கொள்ளும் என்பதனால்தான் நாவை நரம்பில்லாமல் படைத்தான் இறைவன் என்பார் வாரியார் சுவாமிகள். இந்த நாவடக்கம் நமக்குத் தேவை!

“யாகாவா ராயினும் நாகாக்கக் காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு” (குறள். 127)

ஆண்டவன் அளித்த நாவால் அடுத்தவர்களைப் பற்றிக் குற்றங் குறைகளைக் கூறித் திரியக் கூடாது. அப்படிச் கூறும்பொழுது, அவர்கள் மீது இல்லாத குற்றத்தை இருப்பதாகச் சொன்னால் அவர்கள் செய்த பாவத்தில் ஒரு பாதி நமக்கு வந்து சேரும்

என்கிறார் வாரியார் சுவாமிகள். எனவே, மணதளவில் குற்றம் இல்லாதபோது அங்கே இறைவன் உட்காருவான். இறைவன் அமர்ந்த உள்ளம் நல்லதையே நினைக்கும். நல்லதைச் செய்யும்போது அழுக்காறு இருக்காது, அளவுக்கு மீறிய ஆசை வராது, கோபம் குறையும்.

இன்னாச் சொல் எந்நாளும் வெளிப்படாது மனத்தில் வஞ்சகம், அழுக்காறு, ஆசை முதலிய மாசுடையவர்கள் கூறும் இனிய சொற்கள் உண்மையான இன்சொல்லாக இருக்காது.

மனத்தில் மாசு இல்லாது கூறும் சொற்களே இன்சொற்களாகும். மனத்தூய்மையைக் கொண்டே இன்சொல் என்று உறுதிக்கொள்ளமுடியும்.

எனவே, மனத்தூய்மையுடன் வாழ்ந்து இறைவன் திருவருளால் இன்சொல் கூறப் பயின்று நாம் அனைவரும் இம்மை இன்பத்தை அடைந்து வாரியார் சொல்வது போல நற்கதி பெறுவோம்.

“சிறுமையும் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்” (குறள்-98)

நினைவலையில் நீ!

ஆதவா என்விழி திறக்க வா
என்றெண்ணியது அந்நாளில்.....!
வைகறைகுளியலிட்டு புத்தாடைகட்டி பொன்நகையூட்டி
புன்னகைகாட்டி சலங்கையொலிகூட்டி
ஊரெங்கும் தேர்போல சென்றது அந்நாளில்.....!
வீதியெங்கும் மாவிலை தோரணம் வீடெங்கும் புது வண்ணம்
தூணெங்கும் நின்றிடுமே தீங்கரும்பு
தூண்டும் எச்சில் வர செய்திடுமே செங்கரும்பு
பூமியெங்கும் மாக்கோலம் பூமுகம் பொங்கிடுமே அந்நாளில்.....!
செங்கலடுப்பாக்கி மஞ்சளிட்டு கோலமிட்டு
மண்கலயம் கமகமக்க பனமட்டைத் துடுப்பாக்கி
தித்திக்கும் பொங்கல் செய்திடுவோம் அந்நாளில்.....!
பால்பானை பொங்கிடவே பறைசத்தம் கேட்டிடவே
பால்பொங்க பால்பொங்க முழங்கியதும் அந்நாளில்.....!
பால்பருப்பு நெய்யிட்ட பொங்கலினை
பார் போற்றும் ஆண்டவனாம்
ஆதவனுக்கிடுவதும் அந்நாளில்.....!
ஆவினங்கள் அழகிட்டு அன்பாய் போற்றியதும் அந்நாளில்.....!
தோள்தட்டி மார்தட்டி துணிந்துவரும் ஆடவர்கள்
திமிறிவரும் காளைகளை அடக்குவதும் அந்நாளில்.....!
எம்மதமும் கொண்டாடி இன்பமுறும் அந்நாளில்.....!
எத்தனை எத்தனை இன்பங்கள் தந்திடும் பெருநாளாம்
தைப்பொங்கல் திருநாள் என்றும் என் நினைவில் நீ.....!

முனைவர் சத்யா மோகன்தாஸ்
தேகு, தென் கொரியா.

நவீனப் படைப்புகளில் மாய யதார்த்தவாதம்

முனைவர் சு.தங்கமாரி

உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலைத்தமிழ்த்துறை,
வி.இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி(தன்னாட்சி), விருதுநகர்.

தொடக்கம்

மாய யதார்த்தவாதம் என்பது தமிழில் இன்று பிரபலமாகியுள்ள ஒரு இலக்கியக் கொள்கை ஆகும். Magic Realism, Magical Realism; Marvelous Realism என்றெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இது அழைக்கப்படுகிறது. அடித்தளத்தில் இவையும் ஒரே பண்பு உள்ளவை. அது யதார்த்தவாதத்தினை எதிர்ப்பதாகும். ஆயினும் இவற்றிற்கு இடையே சில சிறு வேறுபாடுகள் உண்டு. வசதி கருதி Magic Realism என்பதை மாந்திரீக யதார்த்தவாதம் என்றும், Magical Realism என்பதை மாய யதார்த்தவாதம் என்றும் Marvelous Realism என்பதை வியப்பு யதார்த்தவாதம் என்றும், வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாய யதார்த்தவாதம் - தொடக்கம்

மாய யதார்த்தவாதம் 1920ஆவது ஆண்டிலேயே ஜெர்மனியில் தோன்றி விட்டது. பின்னர் 1940களில் இது மத்திய அமெரிக்காவில் பரவியது. பின்னர் இது அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பரவியது. பின்னர், இங்கிலாந்து, ஐரோப்பா என்று பரவிக் கிழக்கு நாடுகளிலும் இது இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கோட்பாடு தோன்றுவதற்கான வரலாற்றுச்சூழல் 1920 ஆம் ஆண்டில் முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனியில் இடம் பெற்ற ஒரு

திடமற்ற சூழ்நிலை ஆகும். உலகப் போரினால் ஏற்பட்ட சேதம், பொருளாதார நெருக்கடி, பணவீக்கம் ஆகியன நிராசை, அவநம்பிக்கை ஆகியன இடம்பெற்றன. உலகப்போரின் விளைவுகள் பல கலைஞர்களைப் பாதித்தது.

சான்றாக, டி.எஸ். எலியட் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் எழுதிய “பாழ் நிலம்” (The Waste Land) என்ற நீண்ட கவிதையில் உலகமே பாழ்நிலமாக, காட்டப்படுகிறது. ஒரு கனவு உலகம் அதில் காட்டப்படுகிறது. கிரேக்கக் கதைகள் கலந்த ஒரு மாய ஓவியம் அதில் இடம் பெறுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஜெர்மனியில் மாய யதார்த்தவாதம் தோன்றியது.

அமெரிக்காவில் காலூன்றிய தன்மை

இது இத்தாலிக்குப் பரவியபொழுது அங்குச் சர்வாதிகார ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. தென் அமெரிக்காவில் மாய யதார்த்தவாதம் காலூன்றிய பொழுது காலனி ஆதிக்கத்தின் கொடுமைகளை அங்குள்ளவர்கள் பட்டறிவில் கொண்டிருந்தனர்.

சான்றாக, சிலியில் ‘பினோ செட்’ என்ற இராணுவச் சர்வாதிகாரி ஆட்சி புரிந்தார். நாடு முழுவதும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. அரசியல் எதிரிகள் கொலைசெய்யப்பட்டனர்.

மெக்ஸிகோ போன்ற இடங்களில் குடியேறியவர்களுக்கும், அமெரிக்கக் காலனி ஆதிக்கத்திற்கும் முரண்பாடுகள் இருந்தன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் கறுப்பு இனமக்கள் பிரச்சினை உள்ளது. கனடாவில் பலதேசத்து மக்கள் குடியேறி இருந்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் யதார்த்தம் என்பது இவர்களுக்குக் கசப்பாக இருந்தது. அதனை உள்ளபடியே சொல்வது என்பது விரும்பத்தகாத ஒன்றாக இருந்தது. இதிலிருந்து தப்பி ஓடும் ஒன்றாகத்தான் மாய யதார்த்தவாதம் இருந்தது.

இந்த நிலையில் இது உருவானது என்றாலும் எதனை மாய யதார்த்தவாதம் என்று கூறுவதில் குழப்பம் இருந்தது. அதனால்தான் மேலே குறிப்பிட்டது போன்று சொற்குழப்பம் உள்ளது. இங்கு இடம் பெறுவது என்னவென்றால் மாந்திரீகம், மாயம், வியப்பு என்பதை அதனுடன் பொருந்தாத யதார்த்தவாதம் என்பதுடன் இணைப்பது ஆகும். இங்கு முரண்படும் அம்சங்கள்வலுக்கட்டாயமாக இணைக்கப்படுகின்றன. நம்பமுடியாத நிகழ்ச்சிகளை, நம்பக்கூடியவற்றுடன், நடைமுறையுடன் இணைத்து ஒரு மாயத் தோற்றத்தினை உருவாக்கும் போக்கு இது.

இதற்கு ஒரு சான்றாக 'காஃப்கா' என்ற எழுத்தாளரின் 'உருமாற்றம்' (Matamorphosis) என்ற கதையைக் காட்டுகின்றனர். இக்கதையில் யதார்த்த உலகில் உள்ள மனிதன், விழித்தெழும் பொழுது ஒரு பூச்சியாக மாறியுள்ளான். அதே நிலையில் குடும்பத்தில் வசிக்கிறான். இதுவும் யதார்த்தம் என்று கருதுகிறான். செர்வாண்டிஸ் என்ற

ஸ்பெயின் எழுத்தாளர் ஏறத்தாழ முன்னூறு வருடங்களுக்கு முன்பு "டான் குவிக்சாட்" என்ற நாவலை எழுதினார். இது உலகின் முதல் நாவல் என்று கருதப்படுகிறது. ஒரு பெருவீரன் இதன் கதாநாயகன். இவன் முட்டாள்தனமான, கற்பனை உலகில் உலாவுகின்ற கதாபாத்திரம். இவனது வேலையாள் சான்கோபான்சா நடைமுறை உலகினைச் சார்ந்தவன். "டான் குவி சாட்" கற்பனையாகக் காணும் உலகினை, மறுத்து யதார்த்த உலகினை முன்வைப்பவன் சான்கோ பான்சா. இந்த இரண்டும் கலந்த படைப்பாக இந்த நாவல் விளங்குகிறது. இதனை மாந்திரீக யதார்த்தவாதத்தின் முன்னோடி நூல் என்று கூறுவர்.

ஆனால் இந்த இலக்கியப் போக்கு லத்தீன் அமெரிக்காவோடு தான் அதிகம் இணைத்துப் பேசப்படுகிறது. இங்குத்தான் கார்சியா மார்க்யூஸ் (கொலம்பியா) "ஒரு நூற்றாண்டுத் தனிமை" (One hundred years of solitude) என்ற நாவலை வெளியிட்டார் (1967). இந்த நாவலில் பழமை நாட்டம், மாந்திரீக நிகழ்ச்சிகள், (சான்று: வாலுடன் பிறக்கும் குழந்தை) போன்றவை இடம் பெறுகின்றன. இங்கு காலம் மறுக்கப்படுகிறது; மூட நம்பிக்கை, புரளி, மிகைப்பேச்சு, புதியதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைதல் ஆகியன இடம் பெறுகின்றன. சில எடுத்துக்காட்டுகள் தரலாம். இந்த நாவலின் கதை மாந்தர்கள், அவர்களது குழந்தைகள் வாலுடன் பிறக்கும் என்று அஞ்சுகிறார்கள்.

எஞ்சலா கார்ட்டர் என்ற பெண் எழுத்தாளரது 'சர்க்கஸ் இரவுகள்' (1984)

என்ற நாவலில் ஒரு உழைக்கும் வர்க்கப் பெண்ணிற்கு உண்மையில் இறகு முளைக்கிறது. சல்மான் ருஷ்டி என்ற பிரபல எழுத்தாளர் வெளிநாட்டில் வசிப்பவர். இவர் இந்தியர். வெள்ளைக் காலனி ஆதிக்கம், இந்தியக் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் தாக்கம் இவர் மீது அதிகம் உண்டு. “நள்ளிரவுக் குழந்தைகள்” என்ற நாவலில் சலீம் அவளுடைய கதையையும், இந்தியாவின் கதையையும் கூறுகிறார். தொடக்கத்திலிருந்தே சலீம் பலமாந்திரீக நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கிறார்; பலவற்றில் பங்கெடுக்கிறார். அவளது வருங்காலம் பற்றி ஒரு சோசியர் கூறுகிறார். உடல்கள் மறைவதைக் காண்கிறார். ஒரு பெண் மந்திரவாதியின் உதவியுடன் அவள் வானில் பறக்கிறார். ருஷ்டியின் கருத்துப்படி, இது இந்தியாவின் பன்மைத் தன்மையைக் குறிக்கிறது என்பதாகும்.

மாய யதார்த்தவாதம் - கூறுகள்

1. மாந்திரீகம், யதார்த்தவாதம். மாந்திரீகம் என்பது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது. யதார்த்தவாதம் உண்மையை, நடப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இருவேறு தன்மைகள் கொண்டவற்றை ஒன்றாக இணைப்பது மாய யதார்த்தவாதம் ஆகும். இதில் மாயம் யதார்த்தம் போல் காட்டப்படுகிறது. யதார்த்தம் மாயம் போல் காட்டப்படுகிறது. ‘அமரில் சானடி’ என்பவரது கூற்றுப்படி, இது அறிவுப் பூர்வமானதையும், அதற்கு எதிரானதையும் ஒன்று கலக்கும் செயல் ஆகும். சாத்தியமற்றதையும்; சாத்தியமாகக் கூடியதையும் இணைப்பது ஆகும். இங்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை எல்லாம் சாதாரணமானவை, நடைமுறையில்

இடம் பெறுபவை. இது யதார்த்தவாதத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

2. இவ்வாறு இணைக்கும் பொழுது ஒரு புதிய கண்ணோட்டம் தோன்றுகிறது. இங்கு தர்க்க எல்லைகள், பூகோள எல்லைகள், அரசியல், மதம், இனம் ஆகியன தகர்க்கப்படுகின்றன. இந்த எல்லைமீறல் அல்லது சிதைக்கும் பண்பு இந்த யதார்த்தவாதத்தில் இடம் பெறுகிறது. மாந்திரீகம் என்று தனியாகக் கண்டால் அங்கு இந்த எல்லை மீறல் கிடையாது; யதார்த்தம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இந்த எல்லை மீறல் இல்லை. இந்த இரண்டையும் இணைக்கும் பொழுது இந்த எல்லை மீறல் இடம் பெறுகிறது.

- இந்த எல்லை மீறல் காரணமாக, சர்வாதிகார அமைப்புகளுக்கு எதிராக எழுத இந்த மாய யதார்த்தவாதம் ஒரு சாதனமாக விளங்குகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகள் எல்லோரும் இதனைத்தான் செய்தனர்; செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இதனை இன்னும் விரிவாக்கினால் இது ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு எதிராக விளங்குகிறது. இதற்குக் காரணம் ஒற்றைப் பரிமாணத்தை இது மறுக்கிறது. பல குரல்கள் உள்ளதை இது ஏற்றுக் கொள்கிறது. மையமான கலாச்சாரத்தை இது எதிர்க்கிறது.
- அறிவுசார்ந்த எதையும், தர்க்கரீதியான எதையும் இந்த இலக்கியக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதன் மூலம்

முழுமையான உண்மை என்பதை மறுத்து, உலகினைப் பல கோணங்களில் பார்க்க முடியும் என்று இந்த யதார்த்தவாதம் கூறுகிறது.

- இதில் வரலாற்றுப் பார்வை மறுக்கப்படுகிறது. இது பின்நவீனத்துவப் பார்வையாகும். வரலாறு என்பது தெளிவற்றது. உண்மைகளை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது; அவற்றிற்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டு; வரலாறு என்பது ஒருதலைபட்சமான கருத்துகள், தவறான அனுமானங்கள், அறியாமை, அறிவு ஆகியன எல்லாம் கலந்து உருவாக்கப்பட்டது என்று இதில் கூறப்படுகிறது.
- காரணகாரியத் தொடர்பு என்பது இதில் மறுக்கப்படுகிறது. தர்க்கரீதியான அணுகுமுறை மறுக்கப்படுகிறது.
- மாய யதார்த்தவாதப் படைப்புகள் எல்லாமே விளிம்புநிலை மனிதர்களுடன் தொடர்புள்ளதாக இருக்கிறது. இதில் இடம் பெறுபவர்கள் அதிகாரமையத்தில் உள்ளவர்கள் அல்ல. செல்வாக்கு உள்ளவர்களும் அல்ல. எடுத்துக்காட்டாகச் சல்மான் ரூஷ்டியின் கதை மாந்தர்கள் ஆண்மையற்ற எழுத்தாளர், அல்லது லண்டனில் வசிக்கும் இங்கிலாந்து நாட்டின் புரட்சியாளர்களாக இருக்கலாம்.

- இந்த யதார்த்தவாதம் எதனுடன் எல்லாம் தொடர்புள்ளது என்பது. இது பின்நவீனத்துவம், பின்னைக்காலனியம், சர்ரியலிசம், பிராய்டிசம், யுங்கின் உளவியல், பக்தினின் நாவல் கொள்கை, காண்டின் தத்துவம், இருத்தலியல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. இதில் மார்க்சியத்தையும் இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். இவை எல்லாம் கலந்த கலவையாக இது உள்ளது.

இந்தப் போக்குகள் அனைத்தையும் கவனித்தால் மாய யதார்த்தவாதம் யதார்த்தவாதத்திற்கு நேர் எதிராக உள்ளது என்பதைக் காணலாம். மாயச் செயல்களை உண்மைபோல் கூற வேண்டும். இவை யதார்த்தம் போல ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று இதனை வரையறை செய்கின்றனர்.

மாய யதார்த்தவாதத்தின் தத்துவப் பகுதி

மாயயதார்த்த வாதமானது, பின்நவீனத்துவம் காண்டியம், நீட்ஷேயிசம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது என்று பல அறிஞர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

கான்ட் அவர்கள், “நாம் பார்க்கும் பொருள்கள் எல்லாம் மனப் பதிவே அன்றி வேறில்லை என்றார். நமது உணர்வினால் அறியத்தக்க நிகழ்வுகளின் தொகுப்பே உலகம் என்பது அவர் கருத்து. வெளியே இருக்கும் உலகம் (பொருள்) நமது பிடிக்கு அகப்படாமல் அதுவாகவே உள்ளது.” என்கின்றார்.

நீட்டே என்பவர், “உலகமே அதர்க்கமானது என்று கூறினார். இதில் ஒழுங்கு எதுவும் இல்லை” என்று கூறினார்.

இதற்கு அடுத்த படியாகப் பிராய்ட், “தர்க்க ரீதியான நனவு மனதினைப் புறக்கணித்துவிட்டு, குழப்பமான, மர்மமான, அதர்க்கரீதியான நனவிலி மனதினை எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்.”

இவர்கள் கூறுவதைக் காணும் பொழுது புற உலகம் என்பது இல்லை. அகத்தில் உள்ள எண்ணங்களே புற உலகமாகத் தோன்றுகின்றன என்பதாகிறது. அது ஒழுங்கற்றது என்பதும் தோன்றுகிறது. இது தத்துவத்தில் அகவயக் கருத்துமுதல்வாதம் ஆகிறது. இது சுற்றி வளைத்து உலகம் ஒரு மாயத் தோற்றம் என்று கூறுவதைப் போன்றது. இங்குத்தான் மாயம் என்பது வருகிறது. தொன்மை நம்பிக்கைகள், உள்ளுணர்வு சார்ந்த வினோதக் கருத்துகள், விஞ்ஞானம். வளராத காலத்தில் இயற்கையை மந்திரத்தால் வெற்றி கொள்ளமுடியும் என்ற மூட நம்பிக்கைகள், இவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றிய கதைகள் ஆகியன மாந்திரீகம் என்பதில் இடம்பெறுகிறது.

யதார்த்தவாதம் என்பது உலகினைப் புறவயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் கொள்கை; இதன் அடித்தளம் பொருள் முதல்வாதம். பிரத்தியட்சமான சமுதாயத்தின் தன்மை, குறைகள், நிறைகள், ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்யும் போக்கு யதார்த்தவாதத்தில் இடம் பெறுகிறது. இது இலக்கியத்தில் பல்வேறு

முறைகளில் இடம் பெறுகிறது. இதில் காரணக் காரியத் தொடர்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. உலகம் தர்க்க ரீதியானது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

தமிழ்ச் சூழலில் மாய யதார்த்தவாதத்தின் நிலை

மாயக்காட்சிகள் கொண்ட இலக்கிய முயற்சிகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதிதல்ல. தொல்புராணக் கதைகள், நாட்டுப்புறக் கலைகள், கதாசரித்திரசாகரம், கலிங்கத்துப்பரணி போன்றவற்றில் இவற்றைப் பார்க்கலாம். பழைய புராணக் கதைகளிலும் நாட்டுக் கதைமரபிலும் வரும் பாத்திரங்களின் பிறப்பு, பாத்திர வருணனை போன்ற பொருட்கூறுகள் மட்டுமின்றி அவற்றின் மொழியாட்சி வருணனை மரபுகள் போன்றவற்றில் போலி நையாண்டிகள் அமைகின்றன.

பரணி நூல்களில் வரும் காளி, கூளிகள் உலகு என்பதும் இத்தகைய மாயக்காட்சிகளைப் படைத்துத் தர இடைக்காலப் புலவனுக்கு உதவின. மாயக்காட்சி நடப்பியல், மிகைப் புனைவியல், போலி நையாண்டிகளாக அமையும்போது அது அழித்தெழுதும் பண்பையும் பெற்றுவிடுகிறது. இதைத் தான் ஆங்கிலத்தில் Palimpsest history என்கிறார்கள். இது இதுவரை அமுக்கி அல்லது அடக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களின் வரலாறுகளைச் சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. கலிங்கத்துப்பரணியில் வரும் குள்ளக்கூளிகள் குள்ளக்கூளிகள் திருவிளையாடற்புராணத்தில் வரும் தடம்பூதங்கள் எல்லாம் சமகால

மனிதனின் மாயக்காட்சி உருவங்கள் தானே. மேலும் கவிங்கத்துப்பரணியில் வரும் கள்ளக்கூளி இமயமலை சென்று ஒரு முனிவர் அருளால் இமயமலையில் எழுதியிருந்த சோழர் வரலாற்றை எல்லாம் படித்து வந்து இராச பாரம்பரியமாக மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும்போது அது ஒரு அழித்தெழுதும் உத்தி என்று பல சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கிடைக்கக்கூடும்.

நவீனப் படைப்புகளில் மாய யதார்த்தவாதம்

நவீனப் படைப்புகளில் புனை கதைகளில் புதிய புதிய முற்றாய்வுகள் செய்யப்பட்டன. சிறுகதைகளிலும் புதினங்களிலும் இப்புதிய முயற்சிகள் பல நுட்பமான வாசிப்பு அனுபவங்களைத் தந்தன. இத்தகைய கதைகளில் வழக்கமான நேர்வரிசைக் கதைசொல்லும் முறையை விடுத்துக் கதையைச் சிதைத்துக் கால இட ஒருமைப்பாடுகளை மீறிய ஒரு கதை உலகம் படைக்கப்படும். மேலும் வழக்கமான நடப்பியல், தர்க்கம், மொழிக் குறியீடு எல்லாமே மாற்றப்படுகின்றன. அதற்காகப் படைப்பாளி தனக்குத்தெரிந்த கதைகூறும் முறைகள், பாத்திரங்கள், மொழிநடை போன்றவற்றைப் போலச் செய்து ஒரு புரிந்து கொள்ளும் பொருள் தளத்தை உருவாக்க முயல்கிறான். இங்கே இது வேறு ஒரு இலக்கியப் பயனைத் தரும் இலக்கிய உத்தியாகவும் அமைகிறது. அதனால் அத்தகைய படைப்புகள் தவிர்க்க முடியாதபடி முன்மாதிரிகளின் போலி நையாண்டிகளாக அமைந்து விடுகின்றன. அது கதை, பாத்திரப்

படைப்பு, மொழிநடை என்று பல தளங்களில் அமைகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக இன்னும் சமகால வரலாற்று நாவல்களின் பண்புகளிலும் இதுபோலவே போலச் செய்யும் முயற்சியும் காணப்படுகிறது. இது ஒரு வகையில் மாயக்காட்சி நடப்பியலின் அந்நியத்தனத்தை, மருட்சியை, அதிர்ச்சியை மட்டுப்படுத்தி நம்மிடம் நமக்குத் தெரிந்த பழங்கதை நாவல் வடிவம் மூலம் ஒரு நெருக்கத்தை உண்டுபண்ணி நமக்குப் பொருள்தர உதவுகிறது என்று சொல்லலாம். நாட்டுக்கதை, தெருக்கூத்து இவற்றில் வரும் உத்திகள் உருவங்கள் எல்லாம் இந்த எழுத்தாளர்களுக்குத் துணைக்கு வருகின்றன. போலி நையாண்டிக்குரிய இன்னொரு தன்மையாகிய அங்கதச் சுவை என்பது இன்னொரு தளத்தில் வெளிப்படுவது.

மாய யதார்த்தவாதத் தளத்தில் இயங்கியவர்கள்

நவீன படைப்புகளின் தொடக்கமானது இயல்புவாதக் கதைப்போக்கினைக் கொண்டதாக அமையப் பெற்றது. இந்தப் போக்கிற்கு முதன்மைக் காரணமாகப் பகுத்தறிவு நோக்கினையும் அறிவியல் நோக்கினையும் சுட்டலாம். இன்றுவரை புனைவுக்கதைகளின் மைய ஓட்டமானது இயல்புவாதத்தைக் கொண்டதாகவே அமையப் பெற்றுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். ஆனால் ஏற்கனவே கூறியது போல, இந்த இயல்புக் கொள்கையில் மாயத்தை உட்புகுத்திக் கதை சொல்லும் விதம் ஒரு புதுவித உணர்வினைப் படைப்பாளனுக்கும் வாசகனுக்கும் தந்து வந்தது, மாய

யதார்த்தவாதப் போக்குடையது தம் கதைகள் என்பதை உணராமல், புதிய இலக்கிய வடிவ முயற்சி என்று எண்ணி சில தொடக்க காலப் படைப்பாளர்கள் தம் படைப்புகளை சமைத்துள்ளனர். அந்த வகையில் புதுமைப்பித்தன் (கபாடபுரம், காஞ்சனை), சுந்தர ராமசாமி(கொந்தளிப்பு), அசோகமித்ரன்(பிரயாணம், இன்னும் சில நாட்கள்), கிரா.(பேதை) ஆகியோர்களது கதைகளைச் சுட்டலாம். இன்றைய வாழும் எழுத்தாளர்களில் தமிழவன் (ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்), கோணங்கி, இரா.முருகன்(பானை, அரதூர் வம்சம், விஸ்வரூபம், அச்சுதம் கேசவம்), ஜெயமோகன்(நாகம்) போன்றோர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இரா.முருகன்

1977-ல் கணையாழியில் முதல் படைப்பாக ஒரு புதுக் கவிதை பிரசுரமானதோடு இவருடைய எழுத்துலகப் பிரவேசம் தொடங்கியது. கவிஞராக அறியப்பட்டுப் பின் சிறுகதையாசிரியராக, நாவலாசிரியராக முகிழ்ந்தவர். இலக்கியப் பத்திரிகைகளும் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளிலும் இவர் எழுதி வருகிறார். சென்னை அகில இந்திய வானொலியில் இவர் கதைகள் இவர் குரலிலேயே ஒலிப்பதிவாகி ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

தமிழில் மாய யதார்த்தக் கதையாலாக இவர் எழுதிய அரதூர் வம்சம் புதினம் ஆங்கிலத்தில் கோஸ்ட்ஸ் ஓப் அரதூர் என்ற பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகி இருக்கிறது. மலையாளத்திலிருந்து குறிப்பிடத் தகுந்த மொழிபெயர்ப்புகள் செய்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் இருந்து

அருண் கொலாட்கரின் அனைத்துக் கவிதைகளையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இவரது 'பானை' சிறுகதை வாசித்தவர்களுக்கு மாய யதார்த்த வாதத்தின் கதைப் போக்கும் அது உணர்த்தும் வாசிப்பு பட்டறிவும் முற்றிலும் மாறுபட்டு இருப்பதை உணர முடியும். இந்தக் கதையில் கதைமாந்தர் நால்வர்தான். மிகவும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் வாழ்க்கைப்பட்டுக் கணவன்விட்டுக்கு வரும் ரங்கம்மா, பொதபொதவென்று ஊளைச்சதை மட்டுமே வளர்ந்த, சிந்திக்க, செயல்பட லாயக்கில்லாத கணவன் சென்னகேசவன், வீட்டு முதல்மாடியில் வசிக்கின்ற 'பெரியாத்தா' என்கிற ஆவி/பேய், கோர்குமாஸ்தா. ஒரு சாப்பாட்டு மெஸ் நடத்தலாமென்ற ஐடியாவில், மாடியில் சும்மா இருக்கும் அறையில் தன் சட்டிபானைகள் எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்கிற ரங்கம்மாவின் யோசனையைப் பெரியாத்தா கடுமையாய் மறுக்கிறார். சாமான்களை எல்லாம் உருட்டுகிறார். சென்னகேசவன் பெரியாத்தாவை சுவாதீனத்துடன் சமாதானம் செய்கிறான்.

நாட்கள் செல்லச்செல்ல ரங்கம்மா இந்த அசாதாரணமான சூழ்நிலைக்குத் தன்னைச் சமாதானம் செய்துகொள்கிறார். பயம் அறவே விட்டுப் போகிறது. பெரியாத்தா கொட்டிக்கொள்ளும் வயிற்றெரிச்சலுக்கெல்லாம் சரிக்குச்சரி பேசிச் சண்டைபோடுகிறார். கோர்குமாஸ்தா மனதைப் பாதிக்கிறான். பெரியாத்தா எச்சரிக்கை செய்கிறார். கடைசியில் அது நிகழ்ந்தே விடுகிறது. பெரியாத்தா கடுமையான தண்டனை வழங்குகிறார். தலைமுடியைக்கூட

வெட்டிவிடுகிறாள். ரங்கம்மா அழுது கதறுகிறாள். இருபத்தைந்துவருஷம் கழிகிறது. சென்னகேசவன் புற்றுநோயால் மரிக்கிறான். வீட்டில் ரங்கம்மாவும், பெரியாத்தாவும் தான். பெரியாத்தாவின் அறைக்குள் நுழைந்து வெறிபிடித்தது போல் அவள் இருப்பதாக நம்பப்படும் பானைகளைக் கீழே கொண்டுவந்து உடைக்கிறாள். அதிலிருந்து அவள் பழைய ரவிக்கையும், முடியும் கீழே விழுகின்றன. 'போயிடறேன், போயிடறேன்' என்ற ரங்கம்மாவின் அழுகையோடு கதை முடிகிறது.

கதைசொல்லி இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேற்பட்ட கதையை முன் பின்னாக நகர்த்தி non-linear ஆகவே சொல்லுகிறார். காலமயக்கத்துடன், பழையவீடும், புழுதிபடிந்த யாரும் புழங்காத இருளடைந்த அறைகளும், ஒரு மர்மமான களத்தை உண்டாக்குகின்றன. மேலிருந்து வரும் சத்தமும், சென்னகேசவன் அதனோடு சாதாரணமாக உரையாடுவதும், உடனே கதையை மாயத்துக்கு இட்டுச்செல்கிறது. அதன் பின்னேயும் உருவம் முழுக்கச் சிதைந்து புகையாய் மிதந்தபடி வரும் பெரியாத்தா மாயத்தையே நமக்குக் காட்டுகிறாள்.

ஆனால் மறுவாசிப்பில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ரங்கம்மவுக்கு மனச்சிதைவு (schizophrenia) நோய் இருக்குமோ என்கிற சந்தேகத்தை விதைக்கிறார். மாடிக்கே போயிராத, ஆனால் தொன்மத்தை முழுவதாக நம்பும் சென்னகேசவன்தான் ஏமாற்றத்தாலும், அதிர்ச்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ரங்கம்மாவின் உளச்சிதைவுக்கு முதல்வினையூக்கி (catalyst). கோர்ட் கிளார்க்கிற்கு உடன்பட்ட

குற்றஉணர்ச்சி அதை இன்னும் அதிகரிக்கிறது. பெரியாத்தாவும் ரங்கம்மாவும் போடும் சண்டைகளெல்லாமே அவளின் பிளவுற்ற மன ஆளுமையில் ஒன்றை ஒன்று ஆதிக்கம் செலுத்த முயல்வதன் வெளிப்பாடே. தண்டிப்பது பெரியாத்தாவின் மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்படுகிறது. கடைசியில், மாடி அறைக்குள் இருந்து எடுக்கும் பழம்பானையை உடைக்கும்போது விழுவது கிளார்க்குடன் உறவுகொண்ட அன்றைக்குப் போட்டிருந்த ரவிக்கையும், அதன்பின்னர் வெட்டப்பட்ட அவளது முடியும். இப்போது நமக்கு உறுதியாகிவிட்டது.

சான்று:

“பெரியாத்தா அம்மியிலிருந்து மிளகாய் விழுதைக் கண்ணில் தெறித்து எரிய வைத்தாள். உலைநீர் வடிக்கும்போது, சூட்டோடு காலில் சிந்த வைத்தாள். கோட்டையடுப்பில் தீயை வால்முனி போல ஹோஹோவென்று வளைத்து உயர்ந்து ஆட வைத்தாள். ‘சோறு விக்கறியா.. இல்லை, கறி விக்கறியா..? தொடக் கறி, மார்க் கறி, உடம்பு கறி..’ நெருப்போடு சேர்ந்து முகமும் உருவமும் மட்டுப்படாமல் பெரியாத்தாவும் ஆடினாள். ‘அபாண்டமா சொல்லாதே.. போயிடு.. போயிடு..’ ரங்கம்மா பின்னால் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி முனக, பெரியாத்தா இன்னும் பெரிதாகச் சிரித்தாள்.

எப்படியோ முடித்து, வந்தவர்களை அனுப்பி விட்டு ரங்கம்மா உள்கட்டுச் சுவரில் சாய்ந்து தீனமாக அழுதபோது, பின்னால் வந்து, ‘சிறுக்கி முண்டே.. பின்னஞ்சந்து வரைக்கும் தலை முடி

நீளமா வளர்த்துக்கிட்டு எவனைக் கட்டிப் போடலாம்னு அலையறியேடி... வெக்கமா இல்லே... படுத்து எழுந்து வந்து அடுப்பு நாச்சியா கிட்டே வெக்கமில்லாம நிக்கறே.. தலை முளுக்க. மேல் முளுக்க தூசி துப்பட்டை.. ரும்புக்குள்ளே இருந்ததெல்லாம் உம்மேலதான்.. போய்க் குளிச்சுட்டு வாடி..’ என்று நடு ராத்திரிக்குக் கிணற்றடிக்குத் துரத்தி விட்டாள்.

‘என்னை விட்டுடு.. விட்டுடு.. நான் சுத்தமானவ.. தப்பாப் பேசாதே.. போயிடு..’

ரங்கம்மா அழுது கொண்டே கிணற்றில் தண்ணீர் சேந்தினாள். உடை முழுக்கக் களைந்து விட்டு வாளி வாளியாகத் தலையில் கவிழ்த்துக் கொண்டாள். சுவர்க்கோழிகள் தறுதலையாகச் சீழ்க்கை ஒலியெழுப்பிச் சிரிக்க, குறி விரைத்த நாய்கள் வெளியே பெட்டைக்காகக் குரைத்துக் கொண்டு ஓடின. மூத்திர நெடியைச் சுமந்து கொண்டு காற்று சுற்றி அடித்தது.”

தமிழவன்

தமிழவனுடைய முதல் நாவல் ‘ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்’ என்பது மாயக்காட்சி நடப்பியல் வகையைச் சேர்ந்தது. இவ்வகையை உருவாக்கியவர்களில் சிறப்பாகச் சொல்லப்படும் 1982இல் நோபல் பரிசு பெற்ற இலத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளரான கப்ரியேல் கார்சியா மார்க்யொஸ் (1928) பாணியைப் பின்பற்றி எழுதுவதாகத் தமிழவன் சொல்கிறார். நாவல் என்பது கதை சொல்வதற்கான உத்தி என்று கொண்டு எழுந்த சோதனை

முயற்சிகளில் ஒன்றுதான் இவ்வகை படைப்புகள். மாயக்காட்சியை உருவாக்கப் பலவித மிகைப்புனைவுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் எழுத்தாளர்கள். சல்மான் ருஷ்டியின் படைப்புகள் இதற்குப் பிற எடுத்துக்காட்டாக அமையும். ‘ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்’ - நாவல் குமரி மாவட்டத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த சமூகங்களின் வரலாறாக அமைகிறது. அந்நாவல் தமிழவனின் முதல் முயற்சி. ஆகையால் அங்கே உடைபடும் தர்க்கங்களும் மொழி அமைப்புகளும் உருவாக்கும் மிகைப்புனைவு, உருவகம், படிமம் சார்ந்த சொல்லாட்சிகள் ஒருவிதப் புதுமையை - அதாவது இரஷ்ய வடிவவியலாளர் கருத்தில் சொல்வதாக இருந்தால் ஒரு அசாதாரணத் தனத்தையும் சேய்மைப்படுத்தலையும் செய்கின்றன.

சான்று:

“வம்சச் சரித்திரம் தன் மனதின் தோலைக் கிழித்து உட்புகுந்த அத்தகைய நாட்களில், ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை சுவடிகளைப் படித்துக் கொண்டிருந்த தாத்தாவின் கண்முன்பு, ஒரு வார்த்தை ஊஞ்சல்போட ஆரம்பித்தது. அந்த வார்த்தைக்கு விரைவில் ஒரு தலையும் வாலும் முளைத்தன. தலை ஒரு பக்கமாகவும் வால் அதற்கு எதிரான பக்கமாகவும் வளர்ந்தன. தன்னை வார்த்தை மிரட்டத் தொடங்குமென்று கருதியதாத்தா அதனைப் பிடித்துக் கொல்ல நினைத்துக் கையை நீட்டும்போது அங்கு ஜான் நின்று கொண்டிருந்தான்”

ஜெயமோகன்

மாய யதார்த்தப் பாணியில் தமிழில் எழுதப்பட்ட படைப்புகளைக் குறித்துக் கேட்ட ஒரு வாசகருக்கு ஜெயமோகன் பதிலளிக்கையில், கோணங்கி, எஸ். ராமகிருஷ்ணன் மற்றும் சிலர் இந்தப் பாணியில் எழுதிய கதைகளைப் பட்டியலிட்டுவிட்டு "இவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக அவற்றின் காகித மதிப்பு கூட இல்லாத குப்பைகள் என்றே சொல்வேன்" என்கிறார். இருப்பினும் அவரது 'நாகம்' சிறுகதை 1995ஆம் ஆண்டு இந்தியா டூடே இதழில் வெளிவந்தது. இந்தக் கதையானது மாய யதார்த்தவாதப் போக்கினைக் கொண்டு இயங்குவதை அவதானிக்கலாம்.

"வாசற்கதவு தட்டப்பட்டது. கூந்தலை வாரிச்சுருட்டிக் கொண்டாள். கொண்டையை முடிந்தபடி கதவை அணுகிக் கொண்டையை எடுத்தாள். இற்றுப்போன மாம்பலகைக் கதவு. அதன் இடுக்குகள் வழியாகக் குளிர் காற்று நூலைந்து இடங்களில் பீறிட்டது. குளிர்ந்த நீர்த் தாரைகளின் தொடுகை போலிருந்தன அவை. வெளியே மழை பெய்து ஓய்ந்திருக்கவேண்டும். கதவைத் திறந்து, வெளியிருளில் மினுங்கிய இரு கண்ணாடிக் கண்களைப் பார்த்தாள். நாகம் ஆளுயரத்திற்குத் தரையிலிருந்து பத்தி தூக்கி நின்றிருந்தது. வெளிக்காற்றில் நீர்த்திவலைகள் கலைந்திருந்தன. முற்றத்து மரங்களெல்லாம் கிழக்குப் பக்கமாகச் சாய்ந்து கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தன. அதிகச் சத்தமில்லாமல் வானம் அதிர்ந்தது. பின்பு ஒரு மின்னல் மெலிதாகத் துடிதுடித்து மறைந்தது.

நீர்த்துளிகள் கிழக்கு திசைநோக்கி ஒளிர்ந்தபடி பாய்ந்து செல்வது தெரிந்து அணைந்தது. நாகத்தின் கரிய உடல் சேறு படிந்து நிமிர்ந்திருந்தது.

ஏதும் பேசாமல் விலகி வழிவிட்டாள். நாகம் பத்தியைச் சுருக்கித் தணிந்தது. இடைநடையின் ஓரத்தில் தலைவைத்து வீட்டுக்குள் உற்றுப் பார்த்தது. பிறகு நிதானமாக வழிந்து, சுவரோரமாக நகர்ந்து உள்ளே வந்தது. கதவைத் தாழிட்டுவிட்டுத் திரும்பினாள். சாணி மெழுகப்பட்ட சுவர்களிலிருந்து குளிர் பரவியது. சாணித் தரையில் நீர்த்துளிகள் சன்னமாகப் பரவி, எலிக்குஞ்சின் ரோம உடல்போல, மெல்லிய சிலிர்ப்புடன் இருந்தது. கால் பதிந்த இடம் கரிய தழும்பாக ஆயிற்று. கொடித்துணிகள் மெல்ல நெளிந்து கொண்டிருந்தன. கூரையின் இடைவெளி வழியாக உள்ளே பீறிட்ட காற்று தலைக்குமேல் சுழித்து, குப்புறப் பொழிந்தது."

மேலும், விஷ்ணுபுரத்தில் வரும் 'மிருகநயனி' பாத்திரமானது ஞானத்தேடலின் குறியீடாக மாய யதார்த்தவாதக் கோட்பாடுகளை மையமிட்டுப் படைக்கப்பட்டுள்ளதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். மிகச் சமீபத்தில் ஷோபா சக்தியின் புதிய நாவல் 'இச்சா' வெளியாகியுள்ளது. "தற்கொலை செய்துகொள்வதில், உலகிலேயே இலங்கைக்குத் தான் நீண்டகாலமாக முதல் இடமிருக்கிறது. போருக்கு முன்பும் போரிலும் போருக்குப் பின்பும் இந்த முதலிடத்திலிருந்து இலங்கை கீழிறங்கவேயில்லை. கூட்டுத் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் ஓர்

சமூகத்தின் சுயசாட்சியமே இந்நாவல் என்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்” என்கிறார் ஷோபா சக்தி. இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் கல்லோயா ஆற்றின் கரையில் குடியிருந்த பழங்குடிச் சமூகத்தின் சிறுமியொருத்தி நாவலின் மையம். 1956-ம் ஆண்டு கல்லோயா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் நிகழ்த்தப்பட்ட முதலாவது தமிழினப் படுகொலை தொடங்கி 2009-ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்காலில் நிகழ்த்தப்பட்ட இனப்படுகொலை வரையான காலம் நாவலின் பின்புலம். பழங்குடித் தெய்வங்களும் பைசாசங்களும் கீழைத்தேய மாந்திரீகமும் நாவலுக்குத் தூண்டுதலாக இருந்துள்ளதாம்.

இறுதிவாய்

- மாய யதார்த்தவாதக் கோட்பாடு ஜெர்மனியில் தொடக்கம் பெற்றதாகக் கருதப்பட்டாலும் தமிழ்க் கதை கூறும் மரபில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது.
- இயல்பினையும் மாயத்தையும் இணைக்கும் புள்ளியில் ஒரு புதிய படைப்பு அனுபவமும் வாசிப்பு அனுபவமும் கிடைக்கின்றது.
- புதுமைப்பித்தன் தொடங்கி இன்றைய படைப்பாளர்கள் வரை இந்தக் கோட்பாட்டினைத் தம் படைப்புகளில் உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

*****

கனவில் கண்ட முகம்

கார் மேகமே குழலடி
கலைந்து போனதென் மனதடி
பிறை போன்ற நெற்றியடி
பித்து பிடிக்க வைத்தடி
வளைந்து நெளிந்த புருவமடி
வலையை வீசி செல்லுதடி
கூர் அம்பு பார்வையடி
குத்தி சென்றது காணடி
இமை மூடி திறந்தாயாடி
இமை மூடவே மறந்தேனடி
நீண்ட நெடிய நாசியடி
சுவாசமாய் இருக்க வேணுமடி
கன்னத்தின் ஓரம் குழியடி
கவிழ்ந்தும் சிரித்தேன் நானடி
காதோர கேசம் சுருட்டைமுடி
கவிதை கிறுக்கச் சொன்னதடி
உதட்டின் மேலொரு மச்சமடி
ஒட்டி கொள்ள தூண்டுதடி
முத்தை வென்ற பற்களடி
முதல் தோல்வி முத்துக்கடி
செக்க சிவந்த இதழடி
சிந்தை கலங்க செய்யுதடி
சங்கை யொத்த கடித்தடி
சங்கிலியாய் இருக்கத்தோணுதடி
கொஞ்சம் கிளிதான் மொழியடி
கொஞ்சம் கிறங்கி கொள்ளுதடி
மொத்த முகமும் மோகனமடி
மத்த முகமே வேணாமடி

முனைவர். முரளிதரன் கிருஷ்ணன்
சுவொன், கொரியா

பண்பாட்டு கருவூலங்கள்

முனைவர் தே. அசோக்
விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
இலால்குடி, திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை

உலகில் தோன்றியுள்ள தொன்மையான மொழிகள் சிலவற்றுள் தமிழ் மொழி ஒன்றாகும். தமிழ் மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலான தொன்மையுடன், உயர்தனிச் செம்மொழியாக விளங்கி வருகிறது. மொழியின் சிறப்பினை விளக்கவல்ல இலக்கியங்கள் மிகுதியாகத் தமிழ்மொழியில் உள்ளன. இலக்கியங்கள் காலத்தை உணர்த்தும் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. இலக்கியங்கள் காலத்தை உணர்த்துவது மனிதனைப் பண்படுத்தும் பணியையும் செய்து வருகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்பத்தை, வாழ்வியல் நெறிகளை, வழிமுறைகளை, பட்டறிவினை வழங்குகின்றன. மக்களின் தேவைகள் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு எண்ணங்கள் பிறக்கின்றன.

எண்ணங்களின் செயல்வடிவம் மனிதன் வாழ்க்கைக் கூறுகளில் வெளிப்படுகின்றது. இவற்றிலிருந்து அம்மக்கள் சார்ந்த சமூகத்தின் பண்பாடு புலனாகிறது. இயற்கைச்சூழல், தட்பவெப்பநிலை, நிலப்பரப்பு மக்களின் பழக்கவழக்கம், சிந்தனைத்திறன் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்பாடு அமைகிறது. அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும்

பண்பாட்டினை விளக்குவதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

பண்பாடு

‘பண்பு என்பது பிறரியல்பை அறிந்து நடக்கும் நற்குணம்’ என்று தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.¹ மக்கள் தங்களின் சிந்தனை வளத்திற்கேற்ப மனதைப் பக்குவப்படுத்திச் செயல்படுவதன் வாயிலாக வெளிப்படுவது பண்பாடாகும். ஒருவரை நட்புகொள்ளும் முன் ஆராய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நட்பு கொண்ட பிறகு எந்நிலையிலும் நட்பு கொண்டோரை ஐயுறுதல் கூடாது.

“தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்

தீரா இடும்பை தரும்” (குறள். 510)

என்று குறள் குறிப்பிடுகிறது. அவ்வாறு ஆராய்ந்து கிடைக்கப் பெற்றவரின் சொல்லுக்கு மதிப்பளித்தலே பண்பாடெனச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.

“முந்தை இருந்து நட்லோர் கொடுப்பின் நஞ்சும் உண்பர் நனிநா கரிகர்”(நற்.355:6-7)

என்ற பாடல் வரி இதனை மெய்பிக்கும். ஒரு மனிதன் மற்றொருவனுடைய உணர்வுகளை மதிக்கும் வகையினை வலியுறுத்துவதாக மேற்கண்ட பாடல்கள் அமைகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும்

மற்றவர்களின் உணர்வுகளை மதித்துச் செயல்படும் வேளையில் ஒற்றுமையும், அன்பும், சகோதரத்துவமும், மனித நேயமும் தோன்றி, சமூகம் உயர்வான நிலையை அடைய இலக்கியங்கள் வழிகாட்டுகின்றன.

மக்கள் பண்பு

மனிதனின் சிந்தனைத் திறன் சிறப்பிற்குரியதாகும். பண்பாட்டு வளர்ச்சி மனதினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். அன்பு, கருணை, இரக்கம், போன்றவையே மனிதன் செயல்பாடுகளாக அமைகின்றன. மனிதன் சிந்தனையினாலே மக்களிடம் பண்பு தோன்றுகிறது. தொடக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதனோடு தற்போதுள்ள மனிதனை ஒப்பிடும் வேளையில் மனித இனம் அடைந்துள்ள பண்பாட்டு வளர்ச்சியினை அறிந்துணரலாம். சிந்திக்கும் அறிவான பகுத்தறிவும் அறிவே மனிதனை விலங்குத் தன்மையிலிருந்து மேம்படுத்தி உயர்த்துகிறது. உலகம் பல்வகையிலும் வளர்ச்சி பெற்று விளங்குவதற்குக் காரணம், மனிதனின் சிந்திக்கும் ஆற்றலேயாகும். மனிதனின் சிந்தனையிலிருந்து வெளிப்படும் தன்மைகள் யாவும் மனிதன் சார்ந்திருக்கும் சமூகத்தின் பண்பாட்டை விளக்குகிறது.

“உண்டா லம்மவீவ் வுலக மிந்திரர் அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத் தமிழ ருண்டலு மிலரே முனிவிலர் தஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப் புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின் உலகுடன் பெறினுங்...” (புறம். 182: 1-6)

என்ற பாடல் வழி தமிழர் தங்களின் இன்பத்தைப் பகிர்ந்தும், பழியினைக் கண்டு அஞ்சியும், தன்னலமின்றிப் பொதுநலத்தோடு வாழ்ந்ததை அறியலாம். இதன்வழிப் பழந்தமிழரின் உள்ளத்து உணர்வுகள் நன்கு விளங்குகின்றன. தன் தெளிவான சிந்தனைத் திறத்தால், அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படும் அளவில் பழந்தமிழரின் பண்பட்ட வாழ்க்கை அமைந்ததை அறியலாம்.

விருந்தோம்பல் பண்பாடு

விருந்தோம்பல் பண்பாடு தமிழருக்குரிய சிறந்த பண்பாடுகளில் ஒன்றாகும். பழந்தமிழர் விருந்தினரை மிகவும் சிறப்பாகக் கருதி விருந்தோம்பினர். தங்களின் வாழ்வே விருந்தினரைப் பேணுவதற்காக எனக் கருதினர்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள். 81) என்ற குறள் இதனை உணர்த்துகிறது. பழந்தமிழரின் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டில் அறிமுகம் இல்லாதவர்களையே விருந்தினராகக் கொண்டனர். ஆற்றுப்படை நூல்களில் தன் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள, வள்ளலை நாடி பாணர், விறலியர் போன்றோர் செல்வர். இவர்களுக்கு வழிநெடுகிலும் பழந்தமிழர் உணவளித்து விருந்து படைத்தனர்.

“உறுவெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை

எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ்சோறு, தேமா மேனி சில் வளை ஆயமொடு,

ஆமான் சூட்டின் அமைவரப் பெறுகுவீர் (சிறுபாண். 174-177)

என்ற பாடல் வள்ளலை நோக்கிப் பரிசில் பெறச் செல்லும் பாணனுக்கு, வழியில் எயினர் குலப் பெண்கள் புளிக்கறியுடன், காட்டுப் பசுவின் ஊணையும் கலந்து விருந்து படைத்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

பழந்தமிழர் விருந்தோம்பலை முதன்மைச் செயல்பாடாகக் கருதி வாழ்ந்தனர். வாயிலில் நெல்லை உலர்த்திக் கொண்டிருக்கும் பழந்தமிழ்ப் பெண்கள், நெல்லை இரையாக உட்கொள்ள வரும் கோழிகளைத் தங்கள் காதுகளில் அணிந்துள்ள மகரக் குழையைக் கழற்றி எறிந்து விரட்டுவர். இதிலிருந்து அம்மக்களின் செல்வச் செழிப்பு நிலையினையும், பொன்னாலான அணிகலன்களைவிடவும் விருந்து படைக்கத் தேவையான தானியத்தைக் காப்பதில் மக்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட உள்ளார்ந்த நிலையினையும் அறியலாம். தங்களின் வாழ்வே விருந்தினர்களைப் பேணுதல் என்ற நிலையில் வாழ்ந்த தமிழர் மற்ற செல்வங்களைவிடத் தானியங்களுக்கு அளித்த முன்னுரிமை இதனால் விளங்கும்.

**“சுடர்நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணாக்
கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற்
கனங்குழை”** (பட்டின 21-23)

என்ற பாடல் இதனை எடுத்துரைக்கிறது.

விருந்தோம்பல் இல்லத்தின் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்பதைத் தொல்காப்பியம்

வலியுறுத்துகிறது. இல்லறத்தில் மகளிருக்குரிய பண்புகளில் ஒன்றாக விருந்தினரைப் பேணுதல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை,

**“விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம்
ஓம்பலும்”** (தொல்.நூல்-1098:3)
என்ற நூற்பா வழி அறியலாம்.

விருந்தோம்பற்பண்பு தமிழருக்குரிய சிறந்த பண்பாடாக அமைகிறது. விருந்தோம்பல் பண்பாட்டைப் பேணிக்காப்பதால் உற்றாரிடமும் மற்றாரிடமும் அன்பு வளர்கிறது. பழந்தமிழகத்தில் வேறுபாடு இல்லாத ஒன்றுபட்ட சமூகம் உருவாக விருந்தோம்பல் பண்பாடு துணை நின்றதை இலக்கியங்கள் வழி அறியலாம்.

மனித நேயம்

பண்டைத் தமிழர் தன் உணவுத் தேவை தவிர மற்ற நேரங்களில், பிற உயிர்களிடத்தில் மிகுந்த அன்பு செலுத்தினர். எவ்வுயிர்க்கும் இன்னல் விளைவிக்காது. தலைவன் ஒருவன் தலைவியைக் காணக் கடற்கரைப் பகுதியில் தேரில் விரைந்து வந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்பொழுது கடற்கரையில் நண்டுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனைக் கண்ட தேர்ப்பாகன் தேர்க்கால்களில் நண்டுகள் நசுங்கி விடாதவாறு தேரைச் செலுத்தினான்.

“புணரி பொருத பூமணல் அடைகரை
ஆழி மருங்கின் அலவன் ஓம்பி
வலவன் வள்பு ஆய்ந்து ஊர
நிலவு விரிந்தன்றல் கானலானே” (நற்.
11: 6-9)

என்ற பாடல் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் பண்டைத் தமிழர் உயர்திணை, அஃறிணை என்ற பாகுபாடு கருதாமல் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் மனித நேயத்தோடு செயல்பட்டனர். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவரான பாரி ஒரு சமயம் தேரில் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது அவ்வழியில் சிறிய மலர்களை உடைய முல்லைக் கொடியொன்று பற்றிப் படருவதற்குக் கொம்பின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட பாரி தான் ஓட்டி வந்த பெரிய தேரினை அம்முல்லை கொடி படர்வதற்கு ஏதுவாக அதன் அருகிலேயே நிறுத்தி வைத்தான்.

“... .. சுரும்புண

நறுவீ உறைக்கும் நாக நெடுவழிச்
சிறுவீமுல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழும் சாரல்
பறம்பின் கோமான் பாரியும்” (சிறுபாண்.
87-91)

என்ற பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. பாரி என்ற மன்னன் சிந்திப்பதற்கும் நேரம் ஒதுக்காமல் தன்னை மறந்த நிலையில், உடனே அந்த முல்லைக் கொடிக்கு உதவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கிச் செயல்பட்டதை அறியலாம். பாரி வள்ளலைப் போன்றே பேசனும் மிகச் சிறந்த மனித நேயத்துடன் மயிலுக்குப் போர்வை போர்த்தினான் என்பதையும் சங்க இலக்கியம் (சிறுபாண். 84-87) வழி அறியலாம்.

காதல்

பண்டைத் தமிழர் காதலுக்கும், வீரத்திற்கும் முதன்மையான நிலையினை அளித்தனர். ஒத்த வயதும், பண்பும் உடையத் தலைவனும், தலைவியும் விரும்பிக் காதல் மேற்கொண்டனர். தலைவன், தலைவி உள்ளத்தால் மகிழ்ந்து வாழ்ந்ததால் ‘அகம்’ எனப் பெயர் பெற்றது. அக வாழ்வினைக் களவு, கற்பு என்று பிரித்தனர். தலைவன் தலைவி தங்கள் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து, பிறர் அறியா வண்ணம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை ‘களவு’ எனவும், களவு வாழ்க்கைக்குப் பிறகு பலர் அறிய இல்லறம் புரிவதை ‘கற்பு’ எனவும் குறிப்பிட்டனர். தலைவன் தலைவி இருவரும் அன்பு வயப்பட்டு, நெஞ்சத்தால் ஒன்றிணைந்து, உடலால் மட்டும் வேறுபட்டு இருந்தனர். தலைவி தலைவன்மேல் கொண்ட அன்பிற்கு உவமை கூற இயலாத அளவில் உள்ளதாகத் தன் அன்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

“நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும்
உயர்ந்தன்று;

நீரினும் ஆர் அளவின்றே-சாரல்

கருங்கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு
நட்பே” (குறுந். 3: 1-4)

என்ற பாடல்வழி தலைவியின் எல்லையில்லா அன்பினை அறியலாம். தலைவன் தலைவியின் மேல் மிகுந்த பற்றுடையவனாக விளங்குகிறான். தலைவன் தலைவி இருவரும், ஒருவர் மேல் ஒருவர் கொண்ட அன்பினால் தன்னிலையை மறந்தனர். இருப்பினும் சமூக வாழ்விற்குப் பொருள்

இன்றியமையாததாக அமைகிறது. இந்நிலையில் தலைவன் பொருள் தேடுவதில் நாட்டம் கொள்கிறான். மனையில் வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகளைச் செம்மையுற நடத்த மகளிரும், வினையைச் செம்மையுற மேற்கொள்ள ஆடவரும் செயல்பட்டால்தான் இல்லறம் சிறந்து விளங்கும் என்ற வழிகாட்டுதலைத் தமிழ்ப் பண்பாடு எடுத்தியம்புகிறது.

“வினையே ஆடவர் குயிரே வாணுதல் மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்”

(குறுந்தொகை 125: 1-2)

என்ற பாடல் இதனைப் புலப்படுத்துகிறது. தலைவன் தலைவியின் வாழ்க்கைச் சமூகம் சார்ந்ததாகும். அவ்வாழ்வின் பணியைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

விர்ப்பண்பாடு

பண்டைத் தமிழர் காதலுக்கு அடுத்த நிலையில் வீரத்திற்கு முதன்மையளித்தனர். காதலையும், வீரத்தையும் இரு கண்களாகத் தமிழர் போற்றினர். பண்டைத் தமிழகத்தில் ஆண்கள் மட்டுமின்றிப் பெண்களும் வீரமிக்கவர்களாகவும், வீரத்தை விரும்புவர்களாகவும் விளங்கினர். தொல்காப்பியர் ஆண்களுக்குரிய பண்புகளைக் குறிப்பிடும் வேளையில் வீரத்தை முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார்.

“பெருமையும் உரனும் ஆடே மென”

(தொல்.பொரு.கள.7-1043)

ஆண்கள் வீரம் பொருந்தியவர்களாக இருந்திடல் மரபாக இருந்து வருகிறது. வீரத்திற்குச் சான்றுகளாய்விளங்கியவர்கள் பண்டைத் தமிழராவர். பிறக்கும் குழந்தை

இறக்கும் தறுவாயில் அக்குழந்தையின் மரணம் கூட வீர மரணமாக அமைந்திடல் வேண்டும் எனப் பழந்தமிழர் விரும்பினர்.

“குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும் ஆளன் றென்று வாளிற் றப்பார்” (புறம்.

74:1-2)

என்ற பாடல் பிறந்தவுடன் இறந்த குழந்தையை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தியதைக் குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு இறக்கின்ற குழந்தையிலும் வீரத்தைக் காணும் பழந்தமிழரின் வீரப்பண்பாட்டை இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. பண்டைத் தமிழரில் ஆண்கள் மட்டுமின்றிப் பெண்களும் வீரமிக்கவர்களாக விளங்கினர். பண்டைத் தமிழ்ப்பெண் ஒருத்தி போர் தொடங்கிய முதல்நாள் தன் தந்தையைப் போர்க்களத்திற்கு அனுப்புகிறாள். போரில் தந்தை வீர மரணம் அடைந்துவிட, மறுநாள் தன் கணவனைப் போருக்கு அனுப்புகிறாள். போரில் கணவனும் இறக்கின்றான். போர் முடிவுக்கு வராத நிலையில் மறுநாள் தன் மகனான சிறுவனைப் போருக்கு அனுப்புகிறாள். ஒரு தாய் தன் நாட்டைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், தன் குடும்பத்தைப் பற்றி கருதாமல் பொது நோக்கோடு, நெஞ்சுரம் மிக்கவளாய் செயல்படுகிறாள்.

“மேனா ஞற்ற செருவிற் கிவடன்னை யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள் கொழுநன் பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே

இன்றும், செருப்பறை கேட்டு...” (புறம்.

279: 3-7)

என்ற பாடல் தமிழ்ப் பெண்களின் வீரத்தைப் பறை சாற்றுகின்றது. ஒரு சிறுவன் என்றும் கருதாமல் துணிவோடு தன் மகனைப் போருக்கு அனுப்பும் பெண்ணின் வீர உணர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும், தமிழ் மக்கள் வீரம் பொருந்தியவர்களாக விளங்கினாலும் அவற்றிலும் வரையறைக்குட்பட்ட நிலையினைக் காண முடிகிறது. போர் நிகழும் காலத்தில் பசுக்கள், பெண்கள், பிணியுடையோர், பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவர்கள் போன்றோரைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் சேர்ந்த பிறகே போரைத் தொடங்கினர்.

“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித் தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் பொன்போற் புதல்வர் பெறாஅ தீரும் எம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென அறுத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறம்” (புறம் 9:1-6) என்ற பாடல் போரிலும் அறத்தைப் பேணுகின்ற நிலையினைப் புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறாகப் பண்டைத் தமிழர் வீரமிக்கவர்களாகவும், வீரத்திலும் வரைமுறைகளை அமைத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுத்தனர்.

ஈகைப்பண்பு

பொருளுடையவர்கள் பொருளில்லா வறியவருக்குப் பொருளுதவி அளித்து வாழும் வாழ்க்கையே சிறந்ததாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. மாறாகத் தனக்குச் சமநிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மேற்கொள்ளும் உதவி ஈகையாகாது எனக் கருதினர்.

“வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்

குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து”(குறள். 221) என்று குறள் குறிப்பிடுகிறது. மனித நேயத்தை நிலை நிறுத்துவதாக ஈகைப் பண்பு அமைகிறது. செல்வம், இளமை, யாக்கை ஆகிய யாவும் நிலையாமை உடையதாகும். நிலையாமை உடைய வாழ்வில் மேற்கொள்ளும் ஈகையே மனிதனுக்கு இறவாப் புகழைத் தருவதாகும். பொருளைப் பெறுவதன் நோக்கம் பிறருக்குக் கொடுத்து இன்பம் துய்ப்பதற்காக அமைதல் வேண்டுமென வலியுறுத்தப் படுகிறது.

“செல்வத்துப் பயனே யீதல் துய்ப்பே மெனினை தப்புந பலவே”

(புறம். 189:7-8) எனவே பிறருக்கு உதவி வாழும் வாழ்க்கையே பயனுள்ள வாழ்க்கையாகும். அதே வேளையில் ஒருவர் பிறரிடம் சென்று இரந்து வாழக்கூடாது எனவும், உதவி புரிவதாயின் பிறர் கெஞ்சும் முன்னே உதவிகள் செய்திடல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

“ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று அதனெதிர்

ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று கொள்ளனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று அதனெதிர் கொள்ளன் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று” (புறம்.204: 1-4)

என்ற சங்க இலக்கியப்பாடல் ஈகையின் தன்மையினைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறாக, இலக்கியங்கள் சம காலத்தின் நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்து ‘பண்பாட்டு கருவூலங்களாக’ விளங்குகின்றன. இலக்கியங்கள்

மனிதனைப் பண்படுத்தும் பணியைச் செவ்வனே செய்து வருகின்றன.

பண்பாட்டைக் காத்தல்

பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க்கை மனிதச் சமூகத்திற்கு முன்மாதிரியான வாழ்க்கை முறையாகும். சங்க காலத் தமிழரின் வாழ்க்கையில் போரைத் தவிர்த்து நோக்கினால் மிகச் சிறந்த வாழ்க்கையை உலகிற்குத் தமிழர் வழங்கியிருப்பதை அறியலாம். மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அனைத்து நிலைகளிலும் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கருத்துகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் உணர்வுகளையும், எண்ணங்களையும், செயற்பாடுகளையும் பதிவு செய்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து அக்கால மக்கள் சிறந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளை அமைத்து, மகிழ்வுற வாழ்க்கையினை மேற்கொண்ட நிலையினை அறியலாம். தமிழ்ப் புலவர்கள் மனிதக் குலம் முழுவதற்கும் பயனளிக்கும் வகையில் தம் புலமையினை நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

“எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு” (குறள் 470)

என்ற குறள் உலகம் இகழாத நல்ல செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்று உலக மக்களை மையப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வழி தமிழ்ப்பண்பாட்டை அறியலாம்.

தமிழரின் இத்தகு சிறப்பிற்குரிய பண்பாடு இன்று ஐரோப்பிய மற்றும் மேற்கத்தியப் பண்பாடுகளின் மீது தாக்கங்கொண்டு தன் தனித்தன்மைகளை இழந்து வருகின்றது. கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்த தமிழர் இன்று தனிக் குடும்பங்களாகப் பிரிந்து வாழும் சூழல் உருவாகியுள்ளது. எனவே இதற்கெல்லாம் வழிவகை செய்வது, க.ப.அறவாணன் மற்றும் அ.கிருட்டினன் ஆகியோர் கூறுவது போல் “தமிழரை இருபது நூற்றாண்டுகளாக வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் பெரும் எதிரி அவர்களிடையே தம்பண்பாடைப் பின்பற்றாமைதான்” என்பது புலனாகும். எனவே, இனியேனும் தமிழர் தங்களுக்குரிய பண்பாட்டினை ஆராய்ந்து மீட்டுருவாக்கம் செய்திடல் வேண்டும். தமிழ்ப்பண்பாட்டைத் தலைமுறை தலைமுறையாக வளர்த்திடல் வேண்டும். இவற்றால் தமிழ்ப் பண்பாடு காக்கப்படுவதற்கான சூழல் உருவாகும்.

நிறைவாக

மக்களின் தேவைகள் அடிப்படையில் அவர்களின் எண்ணங்கள் செயல்வடிவம் பெற்று, அம்மக்கள் சார்ந்த பண்பாடு வெளிப்படுகிறது. பண்பாடு முன்னோர் வாழ்வின் சாரமாக விளங்குகின்றது. மேலும், பண்பாடு மக்களை வழி நடத்திச் செல்லும் கருவியாகச் செயற்படுகிறது. ‘பண்பாடு’ என்ற சொல்லாட்சி இடைக்காலத்தில் தோன்றியிருந்தாலும் பண்பாட்டிற்குரிய பொருள் பழங்காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ‘பண்பாடு’ என்பதற்கு அறிஞர் பலரும் சொல், பொருள் என்ற அடிப்படையில் பல விளக்கங்களை அளித்துள்ளனர்.

பண்பாடு எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தோன்றி அவை செயல்களாகவும், பொருள்களாகவும் வடிவம் பெறுகின்றன. ஒரு செயல்முறையினை அனைவரும் ஏற்று, பின்பற்றுகின்ற வேளையில் அவை பண்பாடாக நிலைபெறுகிறது. பண்பாடு மனிதனை ஒருங்கிணைத்தல், தேவைகளை நிறைவு செய்தல், வாழ்க்கை முறையைச் செம்மைப்படுத்துதல், சமூகச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணுதல், ஒற்றுமை பெறச்செய்தல், வேறுபாடுகளைக் களைதல் போன்ற குணங்களைப் பெற்றுச் செயல்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் மனிதனைப் பண்படுத்தும் தன்மையை முதன்மையாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. மேலும், தமிழ் இலக்கியங்கள் பண்பாட்டின் கருவூலங்களாக விளங்குகின்றன. மக்களின் மனஉணர்வுகள், மனிதநேயம், விருந்தோம்புதல், காதல், வீரம், ஈகை ஆகிய நிலைகள் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் கூறுகளாக அமைகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு மற்றவரின் தொடர்பால் கலப்பு நிலையை அடைந்தும், வேறுநிலையில் மாற்றங்களைப் பெறுவதற்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தும்; வாழ்க்கைச்சாரமான பண்பாட்டின் தன்மையை உணர்ந்து, வாழ்வியல் நெறிகளைப் பின்பற்றிப் பண்பாட்டைக் காப்பது நம் கடமையாகும். இதனால் சமூகத்தில் அமைதியும், நன்மையும் நிலவி மக்கள் மேன்மை அடைவர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. Tamil lexion, Vol iv, University of Madras, (1982) p.2454.
2. அ.கிருட்டிணன், தமிழர் பண்பாட்டியல், ப.12.

துணை நூற்பட்டியல்

1. Tamil lexion, Vol iv, University of Madras, Reprinted - 1982.
2. கிருட்டிணன், அ., தமிழர் பண்பாட்டியல் மணிவாசகர் பதிப்பகம், 55, லிங்கித் தெரு, சென்னை - 600 001. முதற்பதிப்பு 22 திசம்பர் 1992.

*****

06.12.2019 அன்று உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சார்பில் நடத்தப்பெற்ற நூற்பத்தைந்தாவது தமிழ்க்கூடல் நிகழ்வில் கோயம்புத்தூர் ரூட்ஸ் நிறுவனத்தின் மனித வள மேம்பாட்டுத் துறையின் இயக்குநரும் சிந்தனைக் கவிஞருமான கவிதாசன் அவர்கள் சிறப்பாக தமிழ்க்கூடல் உரையாற்றினார். 'சிந்தனைக் கவிஞர் கவிதாசன் - நூற்பதிப்புச் செம்மல் எஸ்.வைரவன்' என்ற பெயரில் ரூபாய் ஐந்து இலட்சத்து பத்தாயிரம் அளித்து அறக்கட்டளை ஒன்றினை நிறுவினார். இந்த அறக்கட்டளை உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையில் நிறுவப்பட்ட மூன்றாவது

தமிழும் குறளும்

தமிழ்ச்செம்மல் பொ. பொன்னுரங்கள், தருமபுரி

“உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து”- குறள் 596 அறனெனப்பட்டதே இவ்வாழ்க்கை என்கிறது திருக்குறள் எனும் தமிழ் மறை. இதைத் தமிழ் வேதம் என்றும் சொல்வாரும் உண்டு.

இம்மண்ணில் வாழும் மாந்தருக்கு வேண்டிய நீதிநெறிகளைச் சொல்லி வழிகாட்டும் நூல்கள் உண்டு. இதில் குறிப்பாக வேதம் உபநிடதங்களுக்கு அடுத்தபடியாக இராமாயணமும், மகாபாரதமும் கூறுவதுபோல் மானிட வாழ்வின் கொள்கைகளை, கொள்கை கோட்பாடுகளை, நியாய, அநியாயங்களை, உறவுபகை, சூழ்ச்சி, போர், வெற்றி, தோல்வி, பொண்ணாசை, மண்ணாசை எனப் பல கோணங்களில் வாழும் வழிமுறைகளை, இது தவறு, இதுசரி என்று இது எடுத்துக்காட்டிய நெறிகள் ஏராளமாகும். இது குறிப்பாக இன்றும் பேசப்படுவது மக்கள் படித்துக்கொண்டிருப்பது.

போர் நடப்பதற்கு முன் சோர்ந்துபோன அர்ச்சுனனுக்கு உணர்வுட்டிய (எழுச்சியூட்டிய) கிருஷ்ண பகவான் அறிவுரை பகவத்கீதை என்பதாகும். அதுவே, இன்று உலக மக்கள் மனங்களைப் படிக்கவேண்டும். என்று தூண்டுகிறது. வாழ்வில் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.

கீதை நான்கு வகையான நெறிமுறைகளை வகுத்து வழங்குகிறது. 1. கர்மயோகம் (செய்யும் செயலின் மூலம் வாழ்வது), 2. பக்தியோகம் (தொண்டு செய்து வாழ்வது), 3. ராஜயோகம் (ஆளுமைத்திறன் பெற்று ஆள்வது), 4. ஞானயோகம், அறிவுபூர்வமாகச் சிந்தித்து ஆய்ந்தறிந்து விஞ்ஞான ரீதியாகவும் மெய்ஞானம் என்னும் ஞானம் பெற்று இறைவனை அடைவது.

இது பாரத நாட்டின் கலாச்சாரம் பண்பாடு, ஆனால் தென்பாரதம் என்னும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழியில் இயற்றிய திருக்குறள் என்ன சொல்கிறது என்று பார்ப்போமானால் மூன்று நிலைகளைக் காட்டுகிறது. 1.அறம், 2. பொருள், 3. இன்பம்(முப்பால்) என்று பெயர் சூட்டி வழிகாட்டிச் சென்றிருக்கிறது. இந்த முப்பால் என்னும் திருக்குறளானது இனம், மதம், நாடுகள் கடந்து உலக மக்களை ஒன்றிணைத்துக் கவர்ந்து ஈர்த்து நிற்கிறது. மனித வாழ்வின் உண்மைகளை எல்லா மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் சொல்லியிருப்பதே குறளின் வலிமையும் பேராண்மையும்க ஆகும்.

அதனால்தான் அதற்குப் பொதுமறை என்று சொன்னார்கள்போலும். அப்படி உலகமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற

திருக்குறளை நம் நாட்டுப் பள்ளிகளில் முதல் துவக்கக் கல்வியில் இருந்தே பாடமாகக் கற்பிக்க வேண்டும்.

5 வயதிலிருந்து 15 வயது வரை அறத்துப்பாலையும், 15 வயதிலிருந்து 20 வயது வரை பொருட்பாலையும், 20 வயதிலிருந்து 25 வரையும் அதற்கு மேலும் முதுநிலை வரை இன்பத்துப்பாலையும் போதிக்கலாம். இத்திட்டத்தை தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் அரசு மற்றும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியே தொடக்கப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து முதுகலை வரை தமிழ்ப்பாடப் பிரிவு ஒன்று கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். தமிழில் தேர்வு பெற்றால் தான் தேர்ச்சி என்பது உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல இந்தியக் குடிமக்கள் தாய்மொழிக் கல்வியோடு தேசிய உலக மொழிகளைக் கட்டாயம் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும். கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது சட்டமாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

அதுபோல நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் பலமொழி கற்றுக்கொள்வது சிறப்பானதே மூன்று மொழிகளைக் கற்றவன் மூன்று மனிதனுக்குச் சமமானவன் என்று சொல்வார்கள்.

அன்று உலக மொழியாக இருந்த தமிழ் இன்று அழிந்து விடுமா? அல்லது அழித்து விடுவோமா என்ற அச்சத்தில்

இருக்கிறோம். நாமே நம் தாய் நாட்டில் நம் தாய் மொழியைப் பேச முடியவில்லை. தமிழ் பேச வெட்கப்படுகிறோம். வேதனை! வேதனை!!

ஒரு காலத்தில் நமது பாரதநாடு, உலக மகா சக்கரவர்த்தி ராஜேந்திர சோழன், அசோகச் சக்கரவர்த்தி அதற்குப் பின், கிரேக்கப் படையெடுப்பாளரான அலெக்சாண்டரைத் தொடர்ந்து சுல்தான்களும், இஸ்லாமியர்களும், கிறித்துவ மதப் பரப்புநர்களும் வணிகம் செய்ய வந்தவர்களும், இங்கிலாந்து, பிரான்சு போன்ற பல நாட்டவர்களும் நாம் ஒன்றுபடாத தன்மையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நம்மையும், நம் கலாச்சாரம் பண்பாடு, கல்வி இவைகளையும் வேறோடு பிடுங்கி எரிந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அன்றைய கல்வியும், இன்றைய அடிமை மொழிக்கல்வியும் அறிந்துகொள்ள “அழகிய மரம்”, என்னும் தரம்பால்(ஆங்கிலேயன்) எழுதிய B.R. மகாதேவன் தமிழ்ப்படுத்திய நூலைப் படித்தாலே 1800-ல் இந்தியக் கல்வியின் மேன்மை தெரியும். மேற்கண்ட நூலின் பெயர் காந்தி சொன்ன வார்த்தையின் அடிப்படையில் வந்த பெயராகும்.

நம் பாரம்பரியத்தை சிந்து சமவெளி நாகரீகம், தட்சசீலம் நாளந்தா மணச்சநல்லூர் ஆய்வு, அன்றைய அசோகர் காலத்தில் பிராமி எழுத்துகள், இன்றைய கீழடி ஆய்வுகள் என எண்ணிப்பார்த்து உணரவேண்டும் தமிழர்களே. ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சிமாற்றங்களில் 200 ஆண்டு வெள்ளையர்கள் ஆட்சியில் சகிக்க

முடியாத துன்பதுயரங்களை அனுபவித்து விடுதலை அடைந்தோம்.

வரலாறு படித்தவர்களே இதை அறிவார்கள்; இன்று தன் வாக்கை(ஓட்டு) விலைக்கு விற்கும் மனிதர்கள் அல்ல. தன் உரிமையை விற்கும் மனிதர்கள். மூன்றாம் தர மாக்களாக இருக்கிறார்கள். அதை விலைக்கு வாங்கும் ஆளுமைகள் எத்தகையவர்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் தமிழர்களை கையேந்தும் அடிமைக்கல்வியாக, மனிதனாக்காத கல்வியாக மாக்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் கல்வியாக உள்ளது. குடிமக்கள் நடிப்பவனை மன்னனாக்குகிறார்கள். நல்லவனும் வல்லவனும் இவனுக்குக் கிடைக்கவே இல்லை.

உலகச் செம்மொழிகளில் முதன்மை மொழியான தமிழை உலகிடை உயர்த்த வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மாணவனும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் படித்தாக வேண்டும். அது ஒவ்வொரு தமிழனும் தாய்த்தமிழில் அழகாகப் பேசுங்கள்! பேசுங்கள்! பேசுங்கள்! தமிழ் அன்பர்களை இக்கட்டுரையின் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழா நீ தமிழில் பேச... நீ தமிழை மறந்து வருகிறாயே. வரலாறு படித்தவர்கள், வரலாறு படைக்க வேண்டும். மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வாய்ப்பு கிடைத்ததே என்ற பெருமையுடன் தன் தேசத்திற்காக நம் மக்களுக்காக நம் மொழிக்காக அதுவும் தெய்வத்தமிழுக்காகத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்.

ஆஸ்திரேலியா தமிழைத் தேசிய மொழியாக அறிவித்தது போல இந்திய

அரசும் நம் தலைவர்கள் தேசியமொழி தமிழைத் தேசிய மொழியாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். திருக்குறளைத் தேசிய நூலாக ஏற்றுக்கொண்டு பாரத தேசப் பல்கலைக்கழகங்களில் அனைத்திலும் இந்திய தேசிய மொழி கல்லூரிகளில் திருக்குறளைப் பாடமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழின் பெருமை திருக்குறளின் அருமை எல்லோருக்கும் தெரியும். உலக முழுமைக்கும் தமிழின் பெருமையை கீழடி ஆராய்ச்சி பறைசாற்றியது போலப் பாரதத்தில் தமிழ் பரவட்டும் உலகில் நிலைக்கட்டும். இதற்கு இத்தமிழ் அமைப்பு இம்மாநாடு உதவியாக வழிகாட்டியாக அமையட்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தான் வாழும் தாய் நாட்டின் மீதும் தாய் மொழியின் மீதும் பற்றில்லாதவன் தாய்நாட்டில் வாழத் தகுதியற்றவன்.

.....

வீடுபேறு

பேரா கா. மனோகரன் (ஓய்வ)
புதுச்சிறை வீதி, மதுரை-16

முன்னுரை

உலகின் மக்கள் இனத்தில் முதலில் தோன்றியோர் என்றறியப்படும் தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் வளமான சிந்தனை உடையவர்கள். சிந்தித்த வழிப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மொழி ஆளுமையில் வல்லவர்கள். தமிழ்மொழியில் செய்யுள்கள் வழிப் பல்வகைக் கருத்துகள் அமைத்தனர் புலவர்கள். புலம் என்பது நிலம் என்பதாகும். மண்ணின் அறிவார்ந்த மக்கள் புலவர் எனப்பட்டனர். தமிழ்மொழியில் மட்டுமே பட்டப் படிப்பில் புலவர் பயிற்றப்படுவதை இன்றும் அறிகிறோம். புலவர்தம் செய்யுட்களில், இலக்கியம் (வாழ்வியல்), இலக்கணம் (நெறிமுறை), மொழி ஆளுமை (வளர்ச்சி), அரசியல் (நடைமுறை), அறிவியல் (மேம்பாடு) ஆகிய பொருள் அமைத்துப் பாடினர். அப்பொருள் அனைத்திலும் ஊடுபொருளாக அடிநாதமாக அமைந்துள்ளன. ஆன்மீகக் கருத்துகள் என்பதே இங்குச் சிந்திக்கப்படுகிறது. ஆன்மீகம் என்ற சொல்லை முற்கால மக்கள் இயற்கையை வழிபடுவதன் மூலம் கைக்கொண்டிருந்தனர் என்று கருதலாம். பின்னர் வளர்ச்சிநிலையில் அறநெறி,

ஆட்சிநெறி, இறைநெறி என்று வகைப்படுத்தி அதன் முடிந்த பயன்பற்றியும் சிந்தித்தனர். முன்னோர்தம் சிந்தனைகளை அடியொற்றி வீடு என்ற சொல்லில் இறை உண்மை, இறைநெறி மற்றும் இறைப்பயன் என்ற கருத்துகள் அமைந்துள்ள வகையினைக் காணலாம்.

வீடு - சொற்பொருள்

வீடு என்னுஞ்சொல் வீடு பெறுதல் என்னும் பொருளில் வீடுபேறு என நூல்களில் வழங்கப்பெறும். வீடு என்பது “பரசிவன் உணர்ச்சியின்றிப் பல்லுயிர்த் தொகையுமென்றும் விரவிய துயர்க்கீறெய்தி வீடு பேறெய்துமென்றால்” ஆகுமென்கிறது கந்தபுராணம். மேலும், வீடு என்பது விடுதலை பெறுதல் என்பதாகும். வீடென்று அறைதரு சொற்குப் பொருள் விடுதலை என்கிறது திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம். விடுதலை ஏன் பெற வேண்டும்? எதிலிருந்து விடுதல் பெறுவது? அவ்வாறு பெறுதலால் அடையும் பயன்யாது? இவ்வகை வினாக்களுக்கு நாம்பெற கல்வி அறிவினால் விளக்கிக் கொள்ள இயலாது. பேரறிவான இறைவனால் அதிட்டிக்கப்பட்ட ஞானியர்கள் தாம் உணர்ந்தவாறு அருளித்தந்த சாத்திரங்கள் கொண்டே அறிய இயலும், அறிந்து மேம்பட்ட அறிவுடனும், கடைக்கொண்டு ஒழுகும் அறநெறியுடனும்

நிலைத்தன்மை அடைந்து, இடையறாத பேரின்பத்தை அடையலாம்.

நிலையும் நிலையாமையும்

உலகமும், உலகில் தோன்றிய பொருள்களும் நிலைத்த தன்மை உடையனவல்ல, மாற்றம் ஒன்றே மாறுதல் இல்லாதது என்பதற்கேற்பத் தோன்றிய யாவையும் நிலை இல்லாதவை. "பாங்கருஞ் சிறப்பின் பல்லாற்றானும் நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே" (பொருள்) என்பார் தொல்காப்பியர். உலகம் நிலையாமையை உணர்ந்து வீட்டுநெறி நிற்பதற்கே விடுதலை பெறுதல் வேண்டுவதாகிறது. வீடுதலை எதனின்றும் அமைய வேண்டும்? நமக்கு நிலையற்ற உலகத்தில் மீளமீளப் பிறவித் தளையில் சிக்கி அல்லல் படுவதிலிருந்து விடுதலை வேண்டுவதே முடிவான நோக்கமாதல் வேண்டும். இதனை,

"வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால்

வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது

வேண்டாமை வேண்டவரு

மென்றமையால் வேண்டிடுக

வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்"

பாடல்-40

என்கிறது சைவசாத்திர நூலான திருக்களிற்றுப் படியார்.

வேண்டுவது வேண்டாதிருப்பதன் அடிப்படை "அவா" என்னும் ஆசையாகும். ஆசைகளை முழுமையாக நீக்குவது அவாவறுத்தல் ஆகும். அவாவறுத்தலை இறைவனிடத்தில் வேண்டினால் அது

பிறவாமை ஆன நிலைத்த தன்மையை வழங்கும்.

கல்வி கேள்விகளாற் பெறுவது அறிவு. அறிவால் தேசிகரிடத்துக் கேட்டறிந்ததனால் திருவருள் பதிந்த நிலையில் இருக்கும் அறிவு, ஞானம் எனப்படும். அவ்வகையில் மெய்ப் பொருளாம் இறைவனை அனுபவிக்கும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் மீளப்பிறவாநெறி பெறுவர். திருவள்ளுவர்,

"கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வாரா நெறி" திருக்குறள் - 356 என்று கூறுவார். மற்றீண்டுவாரா நெறி வீட்டுநெறி ஆகும். இதனையே பொய்யாமொழிப்புலவரும்,

"வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றம்

வேண்டாமை வேண்ட வரும்" குறள் - 362

பற்றிப் பற்றறுதல்

இவ்வுலகியல் என்பது நிலையற்றது. நிலையற்ற இவ்வுலகியலில் நிலைத்தன்மை உடையதென வீடுபேற்றைக் கருதினர் சான்றோர்கள். வீட்டியல்பை அடைதற்குப் பற்றுக்கான விடுதல் ஆகிய தவநெறியை வலியுறுத்தினர். பற்றுக்களைத் துறவாதவர்க்கு வீட்டின்பம் பெறவியலாது என்பதே தமிழ் முன்னோர் கொள்கை. இதனை வலியுறுத்தும் வால்மீகியார்,

"விட்டோரை விடாஅ டிருவே விடாஅ தோரிவண் விடப்பட் டோரே"

புறம்-358: 6.7

இப்பாடலுக்குத் திரு என்பது இறைவன் அருட்சக்தியாதலின் பற்றற்றவர் இறைவனருளாற் பற்றப் பட்டவர் என்பதும். பற்று விடாதார் அருளாற் பற்றப்படாது விடப்பட்டவர் என்பதும் கருத்தென உரையாளர் கூறுவர்.

அவாவென்னும் ஆசையே ஒருபொருளைத் தமதாக்கிக் கொள்வதற்குப் பற்றுக் கொள்ளுதலாம். இவ்வவைப் பற்றுக்கள் நம் விழைவு, வெறுப்பு, மயக்கம், அறியாமை ஆகியவற்றால் நமக்குப் பிறப்பையும், துன்பத்தையும் தருகின்றன. இந்தப் பிறவாநிலை, துன்பமேயில்லா இன்பநிலை ஆகியன பெறுதற்கு நாம் இறைவனையே பற்றி நிற்க வேண்டும். அதுவே நன்னெறி என மனம் பற்றவேண்டும். இதனை,

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு” திருக்குறள்-350 என்கிற திருக்குறள் மூலம் அறியலாம்.

இராமாயணத்தில் விசுவாமித்திரன் இராமனுக்கு உண்மை ஞானம் என்பதென்ன என்று விளக்குகிறான். இராமா, பற்று என்பது பொறிகட்குப் புலனான பொருள்களின் மேற்சென்று பற்றும் உள்ளம். அவா என்பது அப்பொருளையின்றித் தம் வாழ்வு அமையாது எனப் பொருள்களுக்கும் தமக்கும் இடையே பிணித்து நிற்பதாய ஆசை. இந்த இரண்டும் இருந்த சுவடுந் தெரியாமல் பசையறஅறின் பிறவியறுதற்குக் காரணமான உண்மைஞானம் உண்டாகும். இவ்வாறு கம்பனின் “பற்றவா வேலொடும்...”

எனத்தொடங்கும் பாடல்(344) கருத்து அமைந்துள்ளது.

உலகப் பற்றுக்களை ஒழிக்க வேண்டுமானால் நாம் பற்ற வேண்டியவை இறைவனது திருப்பாதங்களை. அவை எவ்விதப் பற்றும் அற்றவன் திருவடிகளாகும். சிற்றறிவுடைய உயிர்களான நாம் இறைவனுடைய திருவடியைப் பற்றினால் மட்டும் நம் அறிவு பேரறிவான இறைவனைச் சார்ந்து பரன் அறிவாகும். உயிரானது (சிவசோதி), இறைவனோடு (சீவபரஞ்சோதி), கலந்து பேரானந்தம் (வீட்டு நிலை) பெறும். திருமந்திரத்தில்,

“பற்றறப் பற்றில் பரம்பதி யாவது பற்றறப் பற்றில் பரன்அறி வேபரம் பற்றறப் பற்றினைப் பற்றவல் லோர்கட்கே

பற்றறப் பற்றில் பரம்பரம் ஆகுமே” திருமந்திரம்-2409 பற்றறப் பற்றுக் என்று திருமூலர் கூறுகிறார்.

தமிழ் நான்கு மறைகள் உண்டென்பர் அறிஞர். செந்தமிழ்த் திருமுறைகள் தமிழின் நான்கு மறைகளைப் “பண்டாயநான்மறை” என்று பகரும். எப்பொழுது தோன்றியன என்று கூறவியலாத தொல் பழங் காலத்திற்குரிய பண்டாய நான்மறை எனப்படும். மாணிக்கவாசகர் திருச்சாழலில் பண்டாய நான்மறை எனக் கூறுவார். பழமலைப் பதிகத்தில் சம்பந்தர், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு மொழிந்தவாயான், முக்கண் ஆதி என்று மொழிவார். தமிழ்மறை மந்திர, ஆற்றல் அடங்கிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

ஆகிய நான்கை உடையன என்று தமிழ்நூல்கள் கூறுகின்றன.

மனிதன் பிறவி எடுத்ததன் நோக்கமே வீடுபேறுதான் அனைத்து மனிதர்களும் கைக்கொள்ள வேண்டுவன அறம் வழிநிற்றல், நல்முயற்சியில் பொருள் ஈட்டுதல், அதனைத் துய்த்து இன்புறுதல் அதன் நிறைபயனான வீடுபேறு எய்துதல் ஆகியவை ஆகும். இதனைத் தமிழ் மூதாட்டி,

“ஈதலறம், தீவினை விட்டுஈட்டல்பொருள் காதலிருவர் கருத்து ஒருமித்து - ஆதரவு பட்டதே இன்பம், பரனைநினைத்து இம்முன்றையும் விட்டதே பேரின்ப வீடு” என்று கூறுவது கொண்டு அறியலாம்.

“அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் இந்நான்கின் திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவு” எனத் திருவள்ளுவ மாலையில் (8-ஆம் பாடல்) மாமூலனார் கூறுவார்.

தொல்பழங் காலத்திய தமிழர் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை நாம் அறிந்துகொள்ள நமக்கு ஆதாரமாகக் கிடைத்துள்ளவை சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்கள் எனப்படும். பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று “மதுரைக்காஞ்சி”. மதுரையின் சிறப்புக்களைக் கூறும் கூடல்தமிழ் எனப்படும் மதுரைக்காஞ்சி, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியனைப் புலவர் மாங்குடி மருதனார் பாடியநூல்.

மதுரைக்காஞ்சி பாண்டியனுக்கு வீடுபேற்றின் நிமித்தமும் நிலையாமையின் உண்மையும் அறிவுறுத்தும் வகையில் இயற்றப்பட்டது. இந்நூலினுள் தத்துவக் கருத்துகள் ஏறத்தாழ நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட வரிகளுள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் அமைந்த “திண்சுவர் நல்இல்” என்ற சொல்லுக்கு உரையாளர் “உறுதிவாய்ந்த கோட்டையும் அரணுமான வீடுபேறு” என்று குறிப்பிடுவார். மாணிக்கவாசகர்,

“பற்றாங்கவை அற்றீர்மற்றும் பற்றாங்கது பற்றி நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீர் ஓடிவம்மின்” திருவாசகம்- உயிருண்ணிப்பத்து (510)

பொறி புலன்களின் வழிச்சென்று ஆசையும், உள்ளப் பற்றும் கொண்டவரால் நற்கதி அடைதல் இயலாது. அவ்வகைப் பற்றுக்களை முழுவதும் நீங்கினவர்க்கே உண்மை ஞானம் உண்டாகும். மெய்யுணர்வு எனப்படும் உண்மை ஞானநெறி நிற்பவர்க்கே கதி என்னும் வீடுபேறு எய்தல் இயலும். இவ்வாறான நெறிமுறைகளை வகுத்திருப்பது நம் உணர்வால் அறிந்து ஒழுகி நலம்பெறத் துணையாக அமைவதாகும்.

தமிழுக்குக் “கதி” என்று கம்பராமாயணமும் திருக்குறளும் போற்றப்படும். கம்பராமாயணத்தில்,

“ஊனமுற்றிட மண்ணில் உதித்தவா ஞானமுற்றுபு நண்ணினர் வீடென” கம்ப-பாடல் 5558

பேரறிவு எனும் ஞானம் முதிர்ந்த நிலை வீடுபேறு நிலை என்று கம்பர்

குறிப்பதைக் காணமுடிகிறது.
சிவஞானபோதப் பாடல்,

**“மனிதரிலும் மனிதருண்டு
வானவரும் மனிதராய் வருவதுண்டு
மனிதரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததே
யருமையென வகுத்தார் முன்னோர்”.**

இதன்வழி மனிதனாகப் பிறவிபெற்றதன் நோக்கம் மீளமீள் பிறப்பதிலிருந்து விடுதலை பெறுவதான நெறியைக் கைக்கொள்வதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே பெரியோர்தம் அறவுரையாகும். இந்நெறிப் பாட்டையே “மற்றீண்டு வாரா நெறி” என்று திருவள்ளுவர் (குறள்-354) குறிப்பிடுகிறார்.

வீட்டின்பம்

வீடுபேறு இன்பம் தரவல்லது. எத்தகு இன்பத்தை வழங்கும்? இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதான பேரின்பத்தை நல்கும். இறைவனைத் “திரு” உடன்சேர்த்தே வழங்குதல் மரபு. திரு என்றால் செல்வம் என்பதையும், சிவத்தையும், சிவனருளையும், அவனருளால் பெறக்கூடிய பேரின்பத்தையும் குறிக்கும். திரு என்பது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம் என்பார் உரையாசிரியர். திரு வீட்டின்பத்தைக் குறித்தது. பொன்னும் மெய்ப்பொருளுந் தருவாணைப் போகமும் திருவும் புணர்ப்பாணை என்பது சுந்தரர் திருவாக்கு. திருவென்னும் சிவமாகிய பேரின்பம் என்பதைச் சிவமேபெறும் திரு எய்திற்றிலேன் எனக் குறிப்பிடுவார் மணிவாசகர்.

அறவழிப்பட்ட வாழ்வியலில் நின்று ஒழுகி மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை உணர்ந்து, அடைந்து கலந்து இன்பறுதல்

என்ற இயல்நிலை உடைமை தமிழர்நெறி, அத்தகு இயற்கையை திருவள்ளுவர் பேரா என்றார். இதனை,

**“ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின்
அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தருக”** திருக்குறள்-370

தமிழர் வாழ்நெறி அறிந்த, அவர்களோடும் வாழ்ந்திருக்கும் திருவள்ளுவர் பிறவியாகிய துன்பத்திலிருந்து நீங்கி வீடுபேற்றை எய்தும் வழிமுறையைக் கூறுவார். வீடுபேறு என்பது நிரதிசய இன்பம் நல்குவது என்றும் தெளிவுபடுத்துவார். பேரா இயற்கை, பேரின்பம் மற்றும் நிரதிசய இன்பம் என்னுஞ் சொற்களைப் பயன்படுத்திய வள்ளுவர் வீடு என்ற சொல்லைத் திருக்குறளில் பயன்படுத்தவில்லை என்று கூறுவதும் உண்டும்.

முத்தி வீடுபேறு

மனிதப் பிறப்பில் நாம் பொருந்தி நிற்பது நம்கையில் இல்லை. நங்கையால் அமைந்தது. பிறப்பின் காரணம் அவரவர் வினைப் பயனுக்குத் தக்கபடி இறைவன் வகுத்தது. அந்த நியதியைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்திப் பிறப்பைத் தந்தது அம்மையாகிய திருவருளே (நங்கையே). வகுத்தான் வகுத்த வகைப்படி இன்ப துன்பங்களையும், நிலையற்ற தன்மையையும் உணர்ந்து துன்பம் நீங்குதலும், இன்பம் பெறுதலும் நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். நோக்கத்தின் மேல்நிலைப் பயனே முத்தி ஆகும்.

இறந்து மீண்டும் பிறப்பது முத்திநிலை அடைவதாகாது இறைவனின் அருள் வெளியில் கலந்து பிறவாமைப் பேரின்பம் பெறுவதே முத்திநிலை என்பார் தாயுமானவர். இக்கருத்தை,

“உலகநெறி போற்சாடலம் ஓயவுயிர் முத்தி

இலகுமெனல் பந்த இயல்போ பராபரமே” கண்ணி-358 என்று பராபரக் கண்ணியில் குறிப்பிடுகிறார்.

முக்தி என்பதற்குச் சிறப்புப் பொருள் வீடுபேறு. இதனை, முத்தியாவது பாசசம்பந்த துக்கத்தின் நீங்கிப் பரமசுகம் அடைந்திருத்தல். முத்தி சாலோக, சாமீப, சாரூப்பிய, சாயுச்சியம் என நான்கு வகைப்படும். சகலபாசங்களின் நீங்கி, முழுதுந்தன் சொரூபம் அடைந்து, நிரதிசய ஆனந்தமுற்று இருத்தலே பரசாயுச்சியம் என்னும் பரமுத்தியாம் என்று சைவப் பிரகாசனம் நூலில் உள்ளது.

பரமுத்தி

பிறவிப் பயனாம் பரமுத்தி அடைதற்கான வழிமுறைகள் என்ன? இவ்வினாவிற்கு கேடும் ஆக்கமும் கெட்டவரான ஞானிகள், சிவஞானநெறி குறிப்பிடக்கூடிய குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டை உண்மையாகக் கொண்டவரே கருவில் பிறந்து இறந்து துன்பப்படாத, இறையானந்த அனுபவமான பரமுத்தியை அடைவார்கள் என்பர். மனவாசகங் கடந்தார்,

“அப்பாவிம் முத்திக் கழியாத காரணந்தான் செப்பாய் அருளாலே செப்பக்கேள்- ஒப்பில்

குருலிங்க வேடமெனக் கூறிலிவை கொண்டார்

கருவொன்றி நில்லார்கள் காண்” வெண்பா 51.

இவ்வாறு சைவசாத்திர நூலான உண்மை விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருமந்திரம் 2076ஆம் மந்திரத்தில் “முத்தியை ஞானத்தை முத்தமிழ் ஓசையை” என்று முத்தியும் முத்தமிழ் ஓசையும் இறைவனும் ஒன்று என்பார் திருமூலர். மனிதப் பிறப்பு மீள மீள அமைதற்கு காரணம் அறியாமையே ஆகும். வீடுபேறு எய்துதற்குக் காரணமாகிய நற்பொருளை, அறியாமை நீங்கித் தெளிந்த நிலையில் ஆராய்வதே ஒருவருக்கு மெய்யான உணர்வாகும்.

“பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்

செம்பொருள் காண்ப தறிவு”

திருக்குறள்-358

என்று திருவள்ளுவர் குறள் அமைத்தார். வீடுபேற்றினை வள்ளுவர் சிறப்பு என்பார். சிறப்பு என்னும் சொற்குப் பொருள் கூறுகையில் எல்லாப் பேற்றிலும் சிறந்ததாகலின் வீடு சிறப்பெனப்பட்டது என்பார் பரிமேலழகர்.

பரமுத்தியானது வானோரும் அடைதற்கரிய உயர்ந்த வீட்டுலகம் ஆகும். வீடுபேறு பெறுவதற்கு யான் எனது என்ற மயக்கம் தரும் அறியாமையை நீக்கவேண்டும். அன்னவர்க்கு வானம் தொட்டுவிடும் தூரம்தான். அத்தகையவர்களே வீட்டுலகை எய்துவது இயலும். இதனையே,

“யான்எனது என்னுஞ் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்” திருக்குறள்-346
என்று நாயனார் கூறுவார்.

உயர்ந்த உலகம் சிவலோகம் என்னும் சிவதருமோத்தரம் உயர்நிலை. எனவே, அதுவே வீடாகக் கருதப்படும் என்று தமிழர் சமயம் என்ற நூலில் குறிப்பிடுவார் கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

நிறைவு

பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழர் வாழ்வியல் நெறி தமிழ்மொழி வளர்ச்சியின் வாயிலாக மேம்பட்ட அறக்கருத்துகளை உலகிற்கு வலியுறுத்துகின்றது. இன்பத்தைத் துய்ப்பதும் துன்பத்தை முழுமையும் நீக்குவதும் ஆன விழைவுகளைக் கடைப்பிடிப்பது நம் இயல்பு. அதிலும் வாழ்நிலையின் இறுதிப்பயன் இறைவனை அடைதலே என்னும் சிறப்புப் பொருள் பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுவது தமிழ்மொழி தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சாத்திரம், தோத்திரம் மற்றும் அறநூல்கள் வழியில் அமைந்ததாகும் தோத்திர நூலான திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்,

“வீடென்று அறைதரு சொற்குப் பொருளோ விடுதலை யாதலினால் வீக்குண்டோ னும்கட்டும் முன்னர் விளங்குந் திடமாகப் பீடுறுகட்டுத் தானாய் விட்டுப் பெயரா திதுசடமாம் அப்பிணி பெயரச் செய்வோன் நீடுசுதந் திரமுளனா மொருவன் நேருமில் வேது வினால் நிகழ்பதி பசுபாசம் நித்தமென்றருளி

வேடனை வெல்லுங் குருவாய் எனையாள் மெய்ப்பொருள் நியன்றோ வேதிகிரிப் பவரோச வயித்திய வேணிமுடிக்கணியே”

என்பதன் வழித் திருப்பேரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் வீடு என்ற சொற்பொருளை விளங்கச் செய்கிறார். சைவ சாத்திரம் குறிப்பிடும் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள் உண்மைகளை உறுதிப்படுத்துகிறார். மேலும், பிறவிப்பிணி (பவரோகம்) பற்றியும், அதனின்றும் விடுதலை பெறச் (வீடுபேறு) செய்பவன் குருவாய் வந்து ஞானத்தை விளங்கச் செய்யும் மெய்ப்பொருள் (இறைவன்) பற்றியும் ஒரே பாடலில் நயம்பட உரைத்துள்ளமை அறிந்து இன்புறத்தக்கது.

மனிதப் பிறவி பெற்றதன் மேல்நிலை நோக்கம், வீடு பெறுதல் என்னும் இறைநிலை (பரசாயுச்சியம், பரமுத்தி, சித்தாந்த முத்தி, வீடுபேறு) அடைவதைச் சிந்தித்து, உணர்வுடன் ஒழுகி நலமடைவதாகும்.

*****

உலகத்தமிழ் அமைப்புகள் மாநாடு 2020: தமிழ் அமைப்புகள் பெயர்களை பதிவு செய்யலாம்

மதுரை, நவ.22: உலகத்தமிழ் அமைப்புகளின் மாநாட்டில் பங்கேற்க விருப்பம் உள்ள தமிழ் அமைப்புகள் தங்களது பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் தெரிவித்துள்ளது.

மதுரை உலகத் தமிழ்ச்சங்க இயக்குநர் (பொறுப்பு) ப.அன்புச்செழியன் வெள்ளிக்கிழமை விடுத்துள்ள செய்திக் குறிப்பு: நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழர்கள், தாய்மொழியையும் கலையையும் பண்பாட்டையும் பேணிப் பாதுகாக்கும் நோக்கில், அங்குள்ள தமிழ் அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்து அவர்கள் மேற்கொண்டு வரும் தமிழாய்வுகள், தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், மொழி பெயர்ப்புகள் முதலிய தமிழ் இலக்கியப் பணிகளை ஒன்றிணைக்கும் வகையில், ஆய் வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள், சொற்பொழிவு, பட்டியல்தரும், இலக்கியச் சுற்றுலா, உலகத் தமிழர் கலைத் திருவிழா உள்ளிட்ட நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய உலகத் தமிழ் அமைப்புகள் மாநாடு 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தமிழகத்தில் நடத்தப்படும் என்று தமிழக முதல்வர் அறிவித்திருந்தார்.

இந்த அறிவிப்பின்படி வரும் 2020 இல் உலகத்தமிழ் அமைப்புகளின் மாநாட்டை நடத்த மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. உலக அரங்கில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் தங்களின் பங்களிப்பை நல்கி வரும் தமிழ் அமைப்புகள் தங்கள் அமைப்பு குறித்த விவரங்களை utamanaadu2020@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பி பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று அதில் தெரிவித்துள்ளார்.

Sat, 23 November 2019
தினமணி <https://epaper.dinamani.com/c/46075508>

இன்று (27.11.2019) தலைமைச் செயலகத்தில், மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 13-ஆவது நிர்வாகக் குழுக் கூட்டம் மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர் திரு.க.பாண்டியராஜன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.இந்நிகழ்வின்மீது, தமிழ் வளர்ச்சித்துறை செயலாளர், திரு.மகேசன் காசிராஜன், இ.ஆ.ப., தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் திரு. கோ.விசயராசுவன், மதுரை உலகத் தமிழ் சங்கம் இயக்குநர் (பொறுப்பு) திரு.அன்புச்செழியன், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இயக்குநர் திரு.அருள் மற்றும் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் திரு.பாலசுப்ரமணியன் உள்ளிட்ட அலுவலர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையில் ஓமான் வாழ் தமிழரான முனைவர் த.தங்கமணி அவர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ள 'திருக்குறள் அறிவியல் நிறுவனம் - முனைவர் த.தங்கமணி' அறக்கட்டளையின் முதலாமாண்டு நிகழ்வு 24.12.2019 (செவ்வாய்க்கிழமை) அன்று முற்பகல் 10.30 மணிக்குப் பெருந்திட்ட வளாகக் கூட்ட அரங்கில் நடைபெற்றது.

குறளுக்கு ஒப்பாக உலகில் வேறொரு இலக்கியம் இல்லை

● காந்திய சிந்தனை பரப்பாளர் புகழாரம்

■ மதுரை
திருக்குறளுக்கு ஒப்பாக உலகில் வேறொரு இலக்கியம் எழுதப்படவில்லை என காந்திய சிந்தனை பரப்பாளர் காந்தி கனகராஜ் பேசினார்.

திருக்குறள் அறிவியல் நிறுவனம், த.தங்கமணி அறக்கட்டளை ஆகியவை சார்பில் கற்றதும் பெற்றதும் என்னும் நிகழ்ச்சி மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கத் தில் நடந்தது. உலகத் தமிழ்ச் சங்க ஆய்வு வளமையர் ஜ.ஜான்சிராணி வரவேற்றார். உலகத் தமிழ்ச் சங்க இயக்குநர் (பொறுப்பு) அன்புச்செழியன் தொடங்கி வைத்தார். கருர் வள்ளுவர் அறிவியல், மேலாண்மைக் கல்லூரித் தாளாளர் க.செங்குட்டுவன் தலைமை வகித்தார்.

இதில் திரைப்பட நடிகரும். காந்தியச் சிந்தனை பரப்பாளருமான காந்தி கனகராஜ் பேசியதாவது: குறளுக்கு ஒப்பாக உலகில் வேறு எந்த ஒரு இலக்கியமும் எழுதப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அது ஒரு வாழ்வியல் இலக்கியம். மனிதனை மகாத்மாவாக ஆக்குவதற்குத் திருக்குறள் இயற்றப்பட்டது. வாய்மை, மனத் திட்டம்

▲ பரிசுகளுடன் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற குழந்தைகள். உடன் அன்புச்செழியன், காந்தி கனகராஜ், தங்கமணி உள்ளிட்டோர்.

என்ற இரண்டு அதிகாரங்களின் இணைப்பு தான் காந்தியின் சத்தியாக்கிரகம். நான் காந்தியாக நடிக்க ஆரம்பித்த பிறகு அவரது நூல்களை வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். காந்தியின் கொள்கைகளைத் தெரிந்து கொண்டேன். நாட்டின் இப்போதைய சூழலுக்குத் தேவையானது காந்தியமும், திருக்குறளும். உங்கள் குழந்தைகளை நேர்மையாக, ஒழுக்கமாக வாழக் கற்றுக்

கொடுங்கள். இவ்வாறு அவர் பேசினார். நிகழ்ச்சியில் ஓமன் வாழ் தமிழ்க் குழந்தைகள் திருக்குறள் பாடல்களுக்கு நாட்டியமாடினர். வள்ளுவர் மாலை பாடல்களைப் பாடினர். திருக்குறள் குறித்த அனுபவப் பகிர்வு, திருக்குறள் பற்றிய ஓவியங்கள் வரைந்தனர்.

திருக்குறள் அறிவியல் நிறுவனச் செயலர் பாலகிருஷ்ணன் நன்றி கூறினார்.

கம்போடியாவில் ஏப்ரல் 1 முதல் 6 வரை நடைபெறும்
“உலகத் திருக்குறள் மாநாடு”

கம்போடியா நாட்டின் கலை மற்றும் பண்பாட்டுத்துறை

கம்போடியா-தமிழ்நாடு தொண்டு நிறுவனம்
வி. ஜி. பி. உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், பன்னாட்டுத்தமிழர் நடுவம்,
அங்கோர் தமிழ்ச்சங்கம் மற்றும் சீனா ஞானம் டிராவல்ஸ்
இணைந்து நடத்தும்

உலகத் திருக்குறள் மாநாடு

உலகப் பொதுமறை திருக்குறள் தந்த
வான்புகழ் வள்ளுவருக்கு கம்போடிய நாட்டில்
சிலை நிறுவப்படுகிறது.

உலகத் திருக்குறள் மாநாடு

கம்போடியாவில்

1-04-2020 முதல் 6-04-2020

நடைபெறப்போகும் உலகத் திருக்குறள் மாநாட்டில்

கருத்தரங்கம், திருக்குறள் சார்ந்த சொற்பொழிவுகள்
ஆய்வு நூல்கள் வெளியீடு, அங்கோர் தமிழ்ச்சங்க மலர் வெளியீடு
தமிழ்ச்சான்றோர்களுக்கு கம்போடிய அரசு விருதுகள்
இரண்டு நாள் சுற்றுலா

உலகெங்கிலும் இருந்து திருக்குறள்
ஆய்வாளர்கள் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள்
பேராசிரியர்கள், முனைவர்கள் குறிப்பாக
தமிழகத்திலிருந்து அரசுத்துறை அலுவலர்கள்
அமைச்சர் பெருமக்கள் என பெருமளவில்
கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்க உள்ளனர்.

சீத்தர் திருத்தணிகாசலம்
(தலைவர்)
+91 98846 12351
பட்டாபுரம் தலைநகர் நடுவம்

த. சீனுவாசராவ்
(தலைவர்)
+855 969296456
அங்கோர் தமிழ் சங்கம்

சீரமேஷ்வரன்
(குணைத் தலைவர்)
+855 11473133
அங்கோர் தமிழ் சங்கம்

சீரா. ஞானசேகரன்
(பேச்சாளர்)
+91 8870806789, +855 96 89 53 756
சீனா ஞானம் டிராவல்ஸ் கம்போடியா

உலகத் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வுகள்

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
கிடையடச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை
ஒருவழிக் தோன்றியாங்கு உலகவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தலைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானோ?

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ISSN:2581-9712